

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด
 ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนซางตาครูสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

**IMPROVING PRATHOMSUKSA 4 STUDENTS'
 SPEAKING SKILL THROUGH TASK-BASED LEARNING
 AT SANTA CRUZ CONVENT SCHOOL BANGKOK**

จรรยา จันทาศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2552
 วัน เดือน ปี... 14 พ.ค. 2553 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 เลขทะเบียน..... 11223675
 เลขเรียกหนังสือ 04
 372.65
 61737
 9552

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนช่างตากู้สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

จรูญ จันทาศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

2552

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**IMPROVING PRATHOMSUKSA 4 STUDENTS'
SPEAKING SKILL THROUGH TASK-BASED LEARNING
AT SANTA CRUZ CONVENT SCHOOL BANGKOK**

CHARUN CHANTHASRI

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Program in Teaching English**

2009

Bansomdejchaopraya Rajabhat University

จรูญ จันทาศรี.(2552). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคานู้สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ดร.นิสัย แก้วแสนไชย และ ดร. ภัสสร สังข์ศรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคานู้สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 34 ข้อ และ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post test Design และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคานู้สคอนแวนท์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

CHARUN CHANTHASRI. (2009). IMPROVING PRATHOMSUKSA 4 STUDENTS' SPEAKING SKILL THROUGH TASK-BASED LEARNING AT SANTA CRUZ CONVENT SCHOOL BANGKOK. MASTER OF EDUCATION. BANGKOK: GRADUATE SCHOOL OF BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY. ADVISORS: ASST.PROF.AREEWAN IAMSA-ARD, PH.D., DR.NISAI KAEWSAENCHAI AND DR. PASSORN SANGSRI

The purpose of this research was to study the improving Prathomsuksa 4 students' speaking skill through task-based learning at Santa Cruz Convent School Bangkok. The sample group included 50 Prathomsuksa 4/2 students. The instruments were 1) 5 task-based lesson plans 2) 34 items of achievement test 3) self assessment form. Learning achievement was evaluated through one group pretest-posttest design. Data were statistically analyzed in percentage, mean score, standard deviation and t-test dependent.

The findings revealed that Prathomsuksa 4 students' speaking skill at Santa Cruz Convent School Bangkok before and after the task-based learning was statistically different at 0.05.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และติดตามด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งมาโดยตลอด รวมทั้ง อาจารย์ ดร.นิสัย แก้วแสนไชย ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำพร้อมทั้งตรวจสอบแก้ไขเพื่อให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. ประพนธ์ จุฬทวิเทศ ดร. ประเทืองสุข ยังเสถียร และอาจารย์สุดา ชาตรีนันท์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ วัฒนา พัทธราวิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ดร. วณิดา พลอยสังวาลย์ ดร. कमศร วงษ์รักษา และอาจารย์ธานีทร คงอินทร์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาชี้แนะผู้วิจัยในระหว่างการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ สำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาหลักสูตร การสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทุกท่านที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทความรู้ แนวคิดและประสบการณ์ต่างๆ ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนช่างดาครู้สึกอนแวนท์ มาเซอร์เทเรซา เกื้อกุล รัตโนภาส อาจารย์กัลยาณี เคชปรีชา และ Miss Maureen Jane Dijamco ที่ให้ความช่วยเหลือและ ให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เป็นอย่างดียิ่งจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่บิดา มารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และครอบครัวที่ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จด้วยดี

จรูญ จันทาศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศศุณฺพการ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชางตาครูส์- คอนแวนท์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	7
ทักษะการพูด.....	23
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การเคราะห์ข้อมูล.....	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
สรุปผลการวิจัย.....	56
อภิปรายผล.....	56
ข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	66
ภาคผนวก ข - หนังสือ ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์	
- หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์	
- หนังสือขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์	
- แบบขอสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์.....	68
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	80
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและ	
หลังเรียน.....	139
ภาคผนวก ง - เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	
- ผลความก้าวหน้าด้านการพูดภาษาอังกฤษ	
- ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	
- ตารางแสดงผลการหาค่า IOC	153
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	173

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้.....	15
2	คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	21
3	ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	52
4	แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	52
5	แสดงค่าร้อยละความก้าวหน้าของพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	53
6	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	154
7	ผลความก้าวหน้าด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	155
8	ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	157
9	การหาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	167
10	การหาค่า IOC แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	169
11	การหาค่า IOC แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	171

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
---	---------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องที่สำคัญมากในระบบการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่างๆ มีผลให้ต้องใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศทั่วไปด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษา จุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ปัจจุบันมุ่งที่จะสอนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 1) ได้กำหนดไว้ในเอกสาร สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 ในเรื่องวิสัยทัศน์การเรียนรู้

“การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์”

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมา ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร กล่าวคือแม้ว่าผู้เรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาหลายปี แต่ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ระดับที่น่าพึงพอใจ ดังผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ของนักเรียนไทยมาตั้งแต่ในอดีต อาทิเช่น ทักษะด้านการพูด สุทธิรัตน์ ภัทรานนท์ (2538 : 55-57) ศึกษาระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถด้านการพูดในระดับ 1 คือขั้นกลไกเท่านั้น จึงสอดคล้องกับ จีรวรรณธานี (2542 : 59-47) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แผนการเรียนศิลป์ภาษา) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 10 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการพูดอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนทักษะการฟัง อ่าน และเขียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

นอกจากนี้ พันธณีย์ วิหคโต (2546 : 24-29) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่าในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรเน้นนักเรียนเป็น

สำคัญให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสังคมและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน ครูและนักเรียนมีบทบาท ร่วมกันในการเรียนการสอนมีบรรยากาศการเรียนที่เป็นกันเองและสนุกสนานควบคู่ไปกับวิชาการ ครูควรหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมการใช้ภาษาในด้านการพูด และด้านอื่นๆ ให้มากขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะ และกระบวนการเพื่อสื่อความหมาย สามารถสื่อสารได้ และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และชีวิตประจำวันได้

จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว เห็นได้ว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารและทักษะด้านการพูด ของนักเรียนทางหนึ่งคือ การให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และมีการปฏิบัติจริง จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา พบว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะภาษาในสถานการณ์จริง วิธีการหนึ่งคือ การจัดการ เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ และเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง จากการศึกษาโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นความหมายในการสื่อสาร (meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (form) จนบรรลุผลสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏเป็นชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่าง ชัดเจน (Willis.1996 : 38-64 ; Ellis.2003 : 244-262) คือ

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรม ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการ ปฏิบัติงาน การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการปฏิบัติงาน และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มี ลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือใน การปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบ ทางภาษา ซึ่งในการทำงานอาจทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นสุดท้าย นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานและ ประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง และร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เรียนรู้ รูปแบบภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้น นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้เกิดความ คล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียน ได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการให้แตกต่างจากงานปฏิบัติ ในครั้งแรก

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1981 : 17-18) เทเลอร์ (Taylor. 1983 : 69-83) บรัมฟิต (Brumfit.1984 : 65) และ วิลลิส (Willis.1996 : 137) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนาน และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการพูด และยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างตัวครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันอีกด้วย

คอฟดี และพิกา (Doughty and Pica, 1986 : 305-325) โฟโตส และเอลลิส (Fotos and Ellis, 1991 : 605-627) และลองและครูกส์ (Long and Crookes, 1992 : 27-47) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ผลการศึกษา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการใช้ภาษา ด้วยการทำงานในลักษณะต่างๆ กันทำให้ความสามารถทางภาษาและนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

จากความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติดังกล่าว กอปรกับงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในประเทศไทย ปัจจุบันพบว่ายังมีไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตาครูส์คอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นับเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้นและความพยายามในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ รู้จักใช้ความในการพิจารณาเหตุผลต่างๆ สามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นได้ (สุชา จันทร์อม, 2540 :1- 2) อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ (Knowledge) ทักษะกระบวนการ (Process) และคุณธรรมจริยธรรม (Attitude) โดยการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และได้ฝึกการปฏิบัติจริง ตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ, 2546 : 3) ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตาครูส์คอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 – 4/5 จำนวน 4 ห้อง โรงเรียนช่างศาตร์สุคตอเนวนท์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 จำนวน 50 คน โรงเรียนช่างศาตร์สุคตอเนวนท์ กรุงเทพมหานคร ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนกลุ่มละ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 24 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ จากตำรา เอกสารและแหล่งความรู้ต่างๆ ที่มีลักษณะความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่อนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหนังสือ English Land of Longman 4

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างศาตร์สุคตอเนวนท์ กรุงเทพมหานคร หลังจากได้เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544

2. เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้ปฏิบัติจริง

3. เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอน โดยนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่น ๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง จากการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยเน้นความหมายในการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงาน
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุผลตามที่กำหนดไว้

3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

- 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

- 3.2 ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

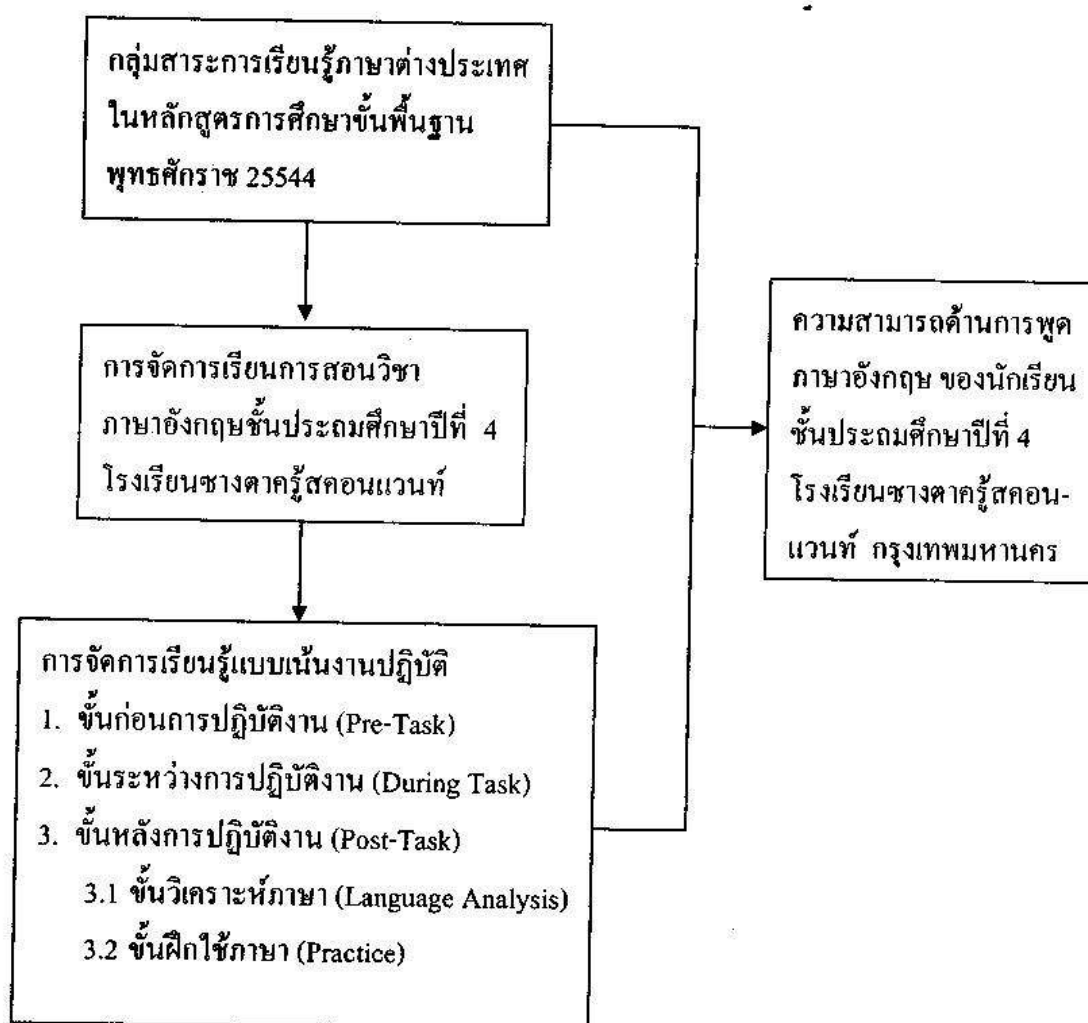
ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูด เพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจน ตรงประเด็นกับเรื่องที่พูด มีความคล่องแคล่วในการพูดใช้ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่พูด โดยวัดจากเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตาครู้สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 50 คน

โรงเรียนช่างตาครู้สคอนแวนท์ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างดาครู้สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” โรงเรียนช่างตาครู้สคอนแวนต์ กรุงเทพมหานครในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตาครู้สคอนแวนต์ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. ทักษะการพูด
3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตาครู้สคอนแวนต์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนช่างตาครู้สคอนแวนต์

กรมวิชาการ (2544 ค : 1-27) ได้จัดทำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก

2. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

3. โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับคือ

- 3.1 ช่วงชั้นที่ ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
- 3.2 ช่วงชั้นที่ ป.4-ป.6 ระดับต้น (Beginner Level)
- 3.3 ช่วงชั้นที่ 3 ม.1 – ม.3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
- 3.4 ช่วงชั้นที่ 4 ม.4-ม.6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

4. คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อจบ 12 ปี แล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น โดยคุณภาพของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 คือ ป.4-6 กำหนด ดังนี้

4.1 เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศแลกเปลี่ยนนำเสนอข้อมูลข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

4.2 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคล เวลาว่าง และ สวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

4.3 ใช้ประโยคเดียวและประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ เข้าใจ ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นการ ในบริบทที่หลากหลาย

4.4 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

4.5 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศนำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

4.6 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหาความเพลิดเพลิน

5. สาระ

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 2 สาระ ดังนี้

5.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร การแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

5.2 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ค 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

5.3 สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

5.4 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานะ ค 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ค 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

6. กระบวนการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีสอน และแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งเป็นที่มาของวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามตามระดับชั้น วิธีสอนบางวิธีเป็นที่นิยมให้กับอยู่นานบางวิธีถูกนำมาใช้เพียงช่วงเวลาหนึ่ง แล้วก็เสื่อมความนิยมไป การที่วิธีสอนแต่ละวิธีไม่ได้รับความนิยมต่อเนื่อง มิใช่เพราะมีความล้มเหลว ในการปฏิบัติจริง แต่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดในยุคสมัยต่าง ๆ ของนักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาหลายแนวทาง ที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัย จนถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะเด่นชัด คือเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered) การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาให้มาก และให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ (Learning Strategies) เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีลีลาการเรียน (Learning Styles) เป็นของตนเองกลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ของตนเองการใช้วิธีเรียนแบบต่าง ๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ได้เหมาะสมกับตนเองตามลำดับขั้น

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด และสมบูรณ์แบบที่สุด เพราะแต่ละวิธีต่างก็มีจุดดีและจุดด้อย ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิวัฒนาการทฤษฎีการเรียนรู้ และวิธีสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผลและมองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปรับเปลี่ยน และประยุกต์วิธีสอนของตน เพื่อสามารถเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาในแต่ละระดับชั้น ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและเกิดศักยภาพสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน

7. การวัดการประเมินผล

การจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม การสอนกับการวัดผลประเมินผลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ต้นจนอาจกล่าวได้ว่าเมื่อมีการสอนต้องมีการประเมินควบคู่กันไปด้วยเสมอ เพียงแต่วิธีการวัดและการประเมินอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามยุคสมัย การประเมินเป็นส่วนที่สำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความหมายมากกว่าการให้เป็นเกรดหรือคะแนนรวม แต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ในทางบวก และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบว่าการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด ผลจากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจที่มีผลต่อโรงเรียนในเชิงบริหารและการสร้างความเชื่อมั่นในสังคม การประเมินที่ดีส่วนหนึ่งเป็นเสมือนเครื่องช่วยในการเรียน และอีกส่วนหนึ่งเป็นเสมือนเครื่องมือในการวัด และบ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนตลอดหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้

หลักการสำคัญในการประเมินผลที่พึงพิจารณาคือการประเมินผลควรมีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวม ผลการประเมินต้องชี้ให้เห็นผลการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอน และความสำนึกของผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย ไม่แยกเด็ดขาดจากการเรียนการสอน เป็นการให้ข้อมูลที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้จักตนเองและมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น โดยเน้นความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ตรวจสอบและทบทวนซึ่งกันและกัน เน้นที่การวัดกระบวนการ (Process) เท่า ๆ กับการวัดผลผลิต (Product) ของกระบวนการเน้นการวัดที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความคิดพิจารณา ไตร่ตรองรวมทั้งการใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา ข้อมูลที่จะนำมาใช้ประเมินจะต้องได้มาโดยกระบวนการเก็บรวบรวม จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและสอดคล้องกับรูปแบบการประเมินผลตามหลักสูตร โดยใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่มีหลากหลายรูปแบบ เลือกนำมาใช้ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับกระบวนการสอนของผู้สอน และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด บางครั้งอาจต้องปรับวิธีการหรือดัดแปลงเครื่องมือวัด เพื่อใช้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ บางกรณีจำเป็นต้องใช้เทคนิค การประเมินที่ผสมผสานหรือหลากหลาย เพื่อให้ได้ภาพเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่กว้างและสมบูรณ์ขึ้น

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ภาระงานด้านการประเมินผลการเรียนระบบการวัดการประเมินผล ที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน การประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเน้นไปที่การวัดและการประเมินผลที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถ

อย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการลงมือปฏิบัติจริงซึ่งชี้ให้เห็นวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การใช้กิจกรรมการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่าผู้เรียนเรียนรู้เรื่องต่างๆ มากน้อยเพียงใด นอกจากระบบการวัดและประเมินผลจะปรับเปลี่ยนแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งมีเพียงครูผู้สอน เป็นบุคคลหลายกลุ่ม ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประเมินตนเอง และประเมินเพื่อน (ในกลุ่ม) ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์ต่างๆ ในการประเมินด้วย

ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้สถานการณ์สื่อสารตามสภาพจริง คือ เป็นข้อความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วย ความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ ช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรการสอนและการประเมินในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกันสถานศึกษา ต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจ เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน และสถานศึกษา แก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

8. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

8.1 การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

8.1.1 การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน สังคมและแหล่งอื่นๆ การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ผู้เรียนสามารถค้นพบตนเอง สามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ตามความต้องการ และความถนัดผู้เรียนสามารถเลือกที่จะใช้สื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองได้

8.2.2 สื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เน้นสื่อที่ใช้สำหรับการค้นคว้าด้วยตนเองทั้งผู้เรียนและ

ครูผู้สอน ผู้เรียน และครูผู้สอนสามารถจัดทำ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ สื่อที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ มีอยู่หลากหลายประเภทได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ (Published) สื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง (Relies) และสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน (Authentic Material) ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีคุณภาพและหลากหลาย ทั้งสื่อของจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีและสื่ออื่น ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตามเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง และต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อให้เกิดการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิด การเรียนรู้อย่างแท้จริง

9. การผลิตและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะแยกเป็น 2 ระดับคือ

9.1 ระดับชาติ (Published Materials) เป็นการผลิตสื่อการเรียนการสอนในส่วนกลาง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน (ในนามบริษัทหรือบุคคลก็ได้)

9.2 ระดับท้องถิ่น (In-House Materials) เป็นการผลิตสื่อการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่นซึ่งส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในระดับพื้นที่ / เขตการศึกษา และสถานศึกษา เป็นผู้ผลิต การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถดำเนินการได้ทุกระดับชั้นใน 2 ลักษณะ คือ การพัฒนาจากสื่อที่มีอยู่เดิม และการจัดทำสื่อการเรียนรู้ใหม่

10. แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนได้นั้นจำแนกได้ ดังนี้

10.1 ครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง

10.2 ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดหมวดวิชา

10.3 ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) ซึ่งเป็นที่ฝึกภาษาเอนกประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาแตกต่าง โดยเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้ตามความสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร CD-Rom Internet

10.4 โทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ หรือรายการจากต่างประเทศ เช่น BBC, VOA หรือรายการจากเคเบิลทีวี หรือดาวเทียม เช่น CNN, Discovery, National Geography ฯลฯ

10.5 สถานที่ทำการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รัฐวิสาหกิจ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่าอากาศยาน โรงแรมต่าง ๆ กรมประชาสัมพันธ์ ธนาคาร ห้างร้าน บริษัท ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือ ฯลฯ

10.6 สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น วัด พิพิธภัณฑ์โบราณสถาน วนอุทยาน
แห่งชาติ

10.7 สถานทูตประเทศต่าง ๆ ประจำประเทศไทย องค์กรระหว่างประเทศ เช่น
UNESCO ,UNICEF ฯลฯ และสถานบันสอนภาษา เช่น British Council, A.U.A, ELCA ฯลฯ

10.8 การเดินทางไปศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศนั้น ๆ ในช่วงภาคฤดูร้อน

11. อธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้น 2 (ป.4-6)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค. 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำ ในสังคมรอบตัว 2. อ่านออกเสียงคำประโยค และข้อความง่าย ๆ ได้ ถูกต้องตามหลักการออก เสียง 3. เข้าใจประโยคข้อความ สั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็น ภาพหรือสัญลักษณ์และถ่าย โอนข้อมูลจากภาพ หรือ สัญลักษณ์เป็นประโยคหรือ ข้อความสั้น ๆ 4. เข้าใจบทสนทนาเรื่องสั้น เรื่องเล่า และนิทาน	1. ปฏิบัติตามที่เกี่ยวข้อง - คำสั่ง - คำขอร้อง 2. อ่านออกเสียง - คำ - กลุ่มคำ 3. ใช้ทักษะทางด้านกรฟัง และอ่านในการทำความเข้าใจ - ประโยค 4. ใช้ทักษะทางด้านกร ฟัง และอ่าน - บทสนทนา - เรื่องสั้น	1. หลักการใช้ภาษา และการ ปฏิบัติตามที่เกี่ยวข้อง - คำสั่ง - คำขอร้อง - ภาษาท่าทาง - คำแนะนำในสังคมรอบตัว 2. หลักการอ่านออกเสียง - คำ - ประโยค - ข้อความง่าย ๆ 3. หลักการใช้ทักษะทางภาษาใน การทำความเข้าใจ - ประโยค - ข้อความสั้น ๆ - การถ่ายโอนภาพหรือ สัญลักษณ์ง่าย ๆ 4. หลักการใช้ทักษะทางภาษา - บทสนทนา ทั้งที่เป็น ทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย - เรื่องสั้น - เรื่องเล่า - นิทาน

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค. 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้นวัตกรรมง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา 2. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ 4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตนและบอกเหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบายความสัมพันธ์เกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ตนเอง 2. นำเสนอความต้องการ 3. อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะ 4. แสดงภาษาเกี่ยวกับความรู้สึก <ul style="list-style-type: none"> - ความยินดี ไม่ยินดี 5. อธิบายความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้ภาษาในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2. ภาษาง่าย ๆ ที่แสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 3. ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งของต่าง ๆ ที่พบบนในชีวิตประจำวัน 4. ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตนและบอกเหตุผล

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต. 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล คิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อมและสังคม ใกล้ตัวด้วยข้อความสั้น ๆ 2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว 3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวได้ 4. นำเสนอบทเพลงเรื่องบทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจ ด้วยความสนุกสนาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นำเสนอข้อมูลง่าย ๆ โดยใช้กระบวนการพูดที่เกี่ยวกับตนเอง 2. นำเสนอบทเพลงที่เป็นที่รู้จัก หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ที่สนใจ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อความสั้น ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อมและสังคมใกล้ตัว 2. ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 3. ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว 4. กิจกรรมทางภาษา

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต. 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลงานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1. นำถ้อยคำสำนวนไปใช้ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียน 2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย	1. การใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาตามรูปแบบพฤติกรรม 2. ขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลงานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต. 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
<p>1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องเสียงสระพยัญชนะ คำ วลี ประโยค และ ข้อความง่าย ๆ และนำไปใช้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม</p> <p>3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม</p> <p>4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม</p>	<p>1. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาไทยโดยใช้กระบวนการทางภาษาในเรื่อง เสียงสระ พยัญชนะ คำ</p> <p>2. นำภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง</p>	<p>1. ความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ ภาษาไทยในเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - สระ - พยัญชนะ - คำ - วลี - ประโยค - ข้อความต่าง ๆ <p>2. ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย</p> <p>3. ประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศ</p> <p>4. กิจกรรมทางภาษา</p>

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ค. 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
1. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหา สาระภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ 2. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหา สาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็น ภาษาต่างประเทศ	1. นำภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ไปใช้ในการถ่ายทอดเนื้อหา สาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยใช้ กระบวนการทางภาษา	1. เนื้อหาสาระภาษา ต่างประเทศง่าย ๆ ให้ สัมพันธ์กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ 2. เนื้อหาสาระจากกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น เป็น ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ค. 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน
และสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
1. ใช้ภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ใน สถานศึกษา ด้วยวิธีการและ รูปแบบง่าย ๆ 2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสาร กับบุคคลภายใน สถานศึกษา	1. นำภาษาต่างประเทศไปใช้ เป็นสื่อในการสื่อสารกับ บุคคลภายในสถานศึกษา	1. การใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ใน สถานศึกษา 2. การใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารกับบุคคลภายใน สถานศึกษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต. 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ป.4-6	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม	1. นำภาษาต่างประเทศไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง	1. ภาษาต่างประเทศขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ 2. การใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น

คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำในสถานศึกษา อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ตามหลักการออกเสียง เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ บทสนทนาและเรื่องสั้น เข้าใจรูปแบบ พุทธกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องเสียงสระพยัญชนะ คำ วลี ประโยค รวมทั้งความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มี	Unit 1 : Myself -Introducing People -Describing People -Parts of the Body -Health Unit 2 : My Daily Routine -Family Members -Occupations -Daily Life -A Birthday Party

(ต่อ)

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
<p>อิทธิพลต่อการใช้ภาษา ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความต้องการของตนเอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความรู้สึก และบอกเหตุผลขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ อธิบายเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม อาหารว่าง นันทนาการ นำเสนอความคิดรวบยอด ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีวิจารณญาณ นำเสนอบทเพลง บทกวี ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน เห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข</p>	<p>Unit 3 : My House</p> <ul style="list-style-type: none"> -Rooms -Furniture and Household Objects -Daily Activities <p>Unit 4 : My School</p> <ul style="list-style-type: none"> - School Days - Time - Classmates - School Sports <p>Unit 5 : My Country</p> <ul style="list-style-type: none"> - Interesting Places - Where Is it? - Famous People - The Seasons and Weather - Festivals

ทักษะการพูด

ความหมายของการพูด

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นของมนุษย์ทุกคน ที่ใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นักการศึกษาได้ให้ความหมาย “การพูด” ไว้ในทฤษฎีที่แตกต่างกันดังนี้

Celce -Murcia & Olstain (2543:166) กล่าวถึงการพูดว่าการพูดคือ การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายของความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ลักษณะนิสัย และแลกเปลี่ยนข้อมูลของตน

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540 : 1-2) กล่าวถึงการพูดไว้ว่าคือ การใช้เสียง ภาษา กิริยาท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความคิดและประสบการณ์และความต้องการของผู้พูด ไปสู่ผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และตอบสนอง

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2537 : 167) ได้อธิบายความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ ส่วนในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่น ได้เข้าใจ และยังช่วยให้การอ่าน การเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และเกิดจากการฝึกฝนเป็นระยะเวลานานไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ

พอลสตัน (Paulston. 1978: 56-57) กล่าวว่า การพูดหมายถึง ความสามารถในการพูดสื่อสารมิได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องสามารถสื่อสารในสังคมข้ามวัฒนธรรมได้ กล่าวคือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ นอกจากนี้การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่มีใช้คำพูดด้วย (Nonverbal Behavior) ดังนั้นองค์ประกอบที่มีใช้คำพูด นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

จากความหมายของการพูดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การพูดหมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมถึงอากัปกิริยาที่มีใช้การพูดที่ช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจนตรงกับผู้พูด

องค์ประกอบของการพูด

นักการศึกษา กล่าวถึง องค์ประกอบของการพูดที่จะช่วยให้ผู้พูดประสบความสำเร็จ ได้ คือ

1. ผู้พูด (Speaker)
2. สารหรือเน้นเรื่องพูด (Speech)
3. ผู้ฟัง (Audience)
4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication – Channel)
5. ผลสัมฤทธิ์ของการพูด

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสาร ไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา สะสมความคิดที่มีคุณค่า มีประโยชน์และรวบรวมเตรียมความคิดต่างๆ เหล่านั้นให้เป็นระบบ สามารถถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้งและรวดเร็ว

2. เนื้อหาที่จะพูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนเปิดและมีความรู้ในเรื่องนั้นจริง ๆ ควรมีการเตรียมการลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดี และถูกต้องตามกฎเกณฑ์ เช่น มีบทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป เป็นต้น

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น หากรู้จักการวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) หมายถึง สิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความรู้ ความคิดของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เช่น น้ำเสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนอุปกรณ์ อื่นๆ อีกด้วย

5. จุดมุ่งหมายหรือผลดีเกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลดีเกิดขึ้น

กิจกรรมในการสอนทักษะการพูด

Scott (1981 : 70) การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปมีลำดับขั้นตอน เพื่อช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนควรจะบอกให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนเรียนแล้วจะได้รับผลประโยชน์จากการเรียนอย่างไร

2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปของบริบท ผู้สอนจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูก สถานที่พูด และเนื้อหา

3. ขั้นการฝึกและถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพร้อมๆ กัน หรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของใช้จริง และควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

นอกจากนี้ การสอนทักษะการพูด ผู้สอนอาจเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับได้ อาทิเช่น ฟินอกเซียโร และบรัมฟิต (Finochiaro & Brumfit. 1983 : 141) ได้เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้ถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียน หรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของตนเอง โดยครูอาจให้คำสำคัญ (Kew Words) ต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. ครูจัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กัน
8. ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปรายแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ในภาษาแม่แล้วรายงานเป็นภาษาเป้าหมาย
11. ให้ฝึกสนทนาทางโทรศัพท์
12. ให้แสดงบทบาทสมมุติ

จากการนำกิจกรรมมาช่วยในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างหลากหลายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการด้านการพูด

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถของผู้เรียนให้ได้มาตรฐาน มีนักรการศึกษาหลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

ฮีทตัน (Heaton. 1990 : 61-66) เวียร์ (Weir. 1993 : 46-61) และอันเดอร์ฮิลล์ (Underhill. 2000 : 44-87) ได้เสนอรูปแบบและวิธีการประเมินการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากการได้อ่านแล้ว (Re-telling Stories) นักเรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ไว้ในใจ แล้วจึงเล่าเรื่องที่ย่านั้นให้ครูฟัง

2. การสัมภาษณ์เป็นการทดสอบทักษะการฟัง-พูด ที่ดีมากที่สุดแบบหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง การสัมภาษณ์จะเริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ ที่อยู่ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น ผู้สัมภาษณ์อาจจะขอให้นักเรียนสะกดชื่อหรืออ่านตัวเลข เลขที่สอบ หมายเลขโทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ ฯลฯ ในการประเมินการพูดด้วยการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะต้องทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจในระหว่างการสนทนา วิธีการดำเนินการสัมภาษณ์ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 การถามคำถาม การถามผู้เข้าสัมภาษณ์ ควรเลือกคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่น่าสนใจ ไม่ใช่ถามอะไรก็ได้ ควรพูดให้เป็นธรรมชาติไม่ควรกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานการใช้ภาษา ควรแสดงความเป็นมิตรกับนักเรียนที่เข้าสัมภาษณ์ และมีส่วนร่วมในการสนทนาด้วย แต่ไม่ควรพูดมากจนเกินไป

2.2 การให้คะแนน การให้คะแนนที่ดีไม่ควรทำต่อหน้าผู้เข้าสัมภาษณ์ เนื่องจากจะเป็นการทำให้ผู้เข้าสัมภาษณ์หมดกำลังใจ การให้คะแนนควรทำหลังจากนักเรียนที่ได้รับการสัมภาษณ์ออกจากห้องสอบไปแล้ว

2.3 การทดสอบเป็นคู่ การให้นักเรียนเข้าสัมภาษณ์ครั้งละ 2 คน จะเป็นการลดความเครียดของนักเรียนลงได้ ซึ่งครูผู้สัมภาษณ์อาจขอให้นักเรียนหาความแตกต่างในภาพ 2 ภาพที่มีลักษณะคล้ายกัน หรืออาจจัดลำดับภาพใหม่เพื่อเล่าเรื่องตามภาพนั้นๆ หรือครูอาจขอให้นักเรียนเตรียมคำถามมาถามกันเองได้ ข้อดีของการสัมภาษณ์คู่คือ ผู้สัมภาษณ์จะได้ฟังการสนทนาของนักเรียนที่ระดับภาษาไม่ต่างกันมากเหมือนสัมภาษณ์กับครูผู้ประเมิน และนักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

3. การใช้ภาพ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้ทดสอบทักษะการพูด ภาพที่ควรใช้มีผลต่อการใช้รูปแบบทางภาษา มองเห็นได้ชัดเจน วิธีการใช้ภาพในการประเมินผล มีวิธีการต่างๆ กันกล่าวคือ

3.1 การบรรยายภาพ ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นกลุ่ม อธิบายถึงคน วัตถุ และสถานที่ต่างๆ ในภาพ ผู้ประเมินไม่ควรถามคำถามเกี่ยวกับภาพมากเกินไป แต่ควรกระตุ้นให้นักเรียนเป็นฝ่ายพูด

3.2 การเปรียบเทียบภาพ นักเรียนจะได้รับภาพที่คล้ายกัน เป็นคู่ จากนั้นจะหาจุดต่างกัน ในภาพของตน โดยจะไม่มองภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง นักเรียนจะถามคำถามและตอบรับหรือปฏิเสธคู่สนทนาตามที่ตนได้รับ

3.3 การจัดลำดับภาพ การจัดลำดับภาพเล่าเรื่องเพื่อใช้ทดสอบการพูดของนักเรียน โดยผู้ประเมินควรแนะนำให้นักเรียนใช้ภาษาในรูปอดีตมากกว่า การบรรยายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น

การลำดับภาพจะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการทำสิ่งใดๆ เช่น การเปลี่ยนยางรถเนื่องจากยาง
รั่ว การลำดับภาพนี้มักใช้ทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล

3.4 การบอกคำพูดของคนในภาพ นักเรียนจะได้รับภาพที่ไม่มีคำพูด อาจเป็นภาพ
การ์ตูนเรื่อง หรือภาพเรื่องราว แล้วเดาว่าคนกำลังพูดอะไร ผู้ประเมินจะกระตุ้นให้นักเรียนพูดมาก
ที่สุด เนื่องจากจุดประสงค์ของการให้นักเรียนเดาว่าคนกำลังพูดอะไร ผู้ประเมินจะกระตุ้นให้
นักเรียนพูดมากที่สุด เนื่องจากจุดประสงค์ของการให้นักเรียนเดาคำพูดของคนในภาพไม่ใช่การเดา
ให้ถูกต้อง แต่เป็นการแสดงความสามารถในการพูดของนักเรียน วิธีการนี้สามารถใช้ทดสอบ
นักเรียนเป็นคู่หรือรายบุคคลได้

3.5 การบอกเส้นทางตามแผนที่ นักเรียนจะได้รับแผนที่ แล้วให้นักเรียนอีกคนหนึ่ง
บอกเส้นทางไปตามแผนที่ หากสอบเป็นคู่ นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนบอกเส้นทาง อีกคนหนึ่ง
จะปฏิบัติตามทางบนแผนที่

4. การถ่ายโอนข้อมูลโดยการบรรยายภาพชุด นักเรียนจะได้รับภาพชุดที่เรียงลำดับ
เหตุการณ์ และมีเวลาศึกษาภาพชุดเหล่านั้น จากนั้นนักเรียนจะเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ในภาพ
โดยใช้ภาษาในรูปอดีตกาล

5. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา การสอบปากเปล่าโดยการสัมภาษณ์
นักเรียนเป็นรายบุคคลนั้น เป็นการทดสอบที่ต้องใช้เวลานาน การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา
สามารถทำการทดสอบนักเรียนได้ในจำนวนมาก และเป็นการประหยัดเวลา อีกทั้งเป็นการกระตุ้น
ให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษ โดยการตอบคำถามซึ่งอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง มีวิธีการปฏิบัติดังนี้

5.1 บันทึกลำถามต่างๆ ลงในแถบบันทึกเสียง และกำหนดสถานการณ์สั้นๆ
ให้โดยบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง นักเรียนจะได้ตอบตามแต่ละสถานการณ์

5.2 กำหนดบทสนทนาซึ่งเป็นสถานการณ์ในชีวิตจริงให้ โดยบันทึกลงในแถบ
บันทึกเสียง ครูผู้ดำเนินการสอบจะอธิบายสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างสั้นๆ ก่อนเริ่มการสนทนา
นักเรียนสามารถถาม และตอบตามที่ได้ยินจากแถบบันทึกเสียง

5.3 กำหนดบทสนทนาให้คล้ายแบบ 5.2 แต่การโต้ตอบของนักเรียนจะได้รับการ
ชี้แนะ โดยครูจะบันทึกเสียงเบาๆ ในแถบบันทึกเสียง ซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนรู้ว่าได้ตอบ
อย่างไร

5.4 กำหนดบทบาทให้แล้วนักเรียนอ่านบันทึกประจำวัน ส่วนหนึ่งที่คัดมาจาก
บันทึกดังกล่าวเป็นตารางนัดหมายในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนจะสนทนาโต้ตอบกับเสียงจากแถบ
บันทึกเสียงโดยอาศัยข้อมูลจากบันทึกที่ได้อ่าน

6. การทดสอบการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติต่างๆ เป็นการทดสอบที่เป็นประโยชน์ สามารถทำได้โดยการกำหนดบทบาทและสถานการณ์ให้นักเรียนอย่างชัดเจน นักเรียนจะไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้าแล้วจะแสดงตามบทบาท และสถานการณ์ที่ได้รับ

อจลรา วงศ์โสธร (2538 : 79) ยังได้เสนอรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดไว้ 3 แบบ ดังนี้

1. การพูดเดี่ยว ได้แก่ การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำ ในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถการพูดประเภทนี้ มักเป็นวิธีการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูด ตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้นักเรียนได้แสดงทักษะพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทาย เพื่อให้นักเรียนได้คลายความเครียด หรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์การสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบ ซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้นักเรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชมดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อ การทำงาน และอื่นๆ

3. การอภิปรายหรือโต้เถียง ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้ มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงวิธีการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่า การวัดและประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ สามารถทำได้หลายวิธีซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม

เกณฑ์การวัดระดับความสามารถในการพูด

ความสามารถของผู้พูดภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองมีหลายระดับ อาทิต ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 320 – 321) ซึ่งเป็นนักการศึกษาที่ได้จัดระดับเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดไว้ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาได้ในวงจำกัด สามารถถามและตอบคำถามในเรื่องที่รู้จักคุ้นเคย และเข้าใจคำถามและข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคม และการทำงานได้อย่างจำกัด สามารถสนทนาในสถานการณ์ ทางสังคมทั่วไปได้อย่างมั่นใจ แต่ไม่คล่องนัก

ระดับที่ 3 สามารถใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องพอเพียงที่จะ เข้าร่วมสนทนาได้อย่างเป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม และอาชีพการงานสามารถ พูดคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษ หรือเรื่องที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะได้อย่างคล่องพอประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟังค่อนข้างสมบูรณ์ มีวงศัพท์ที่ใช้มากพอจนแทบไม่ต้องพุดซ้ำ สำเนียงแปร่ง มาก แต่การใช้ไวยากรณ์ดี ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีปัญหาในการฟัง

ระดับ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องในการพูดทุกระดับที่ เกี่ยวกับความจำเป็นด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและความสามารถเข้าร่วมในการสนทนาเรื่องที่ ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องมาก และมีการใช้ศัพท์แม่นยำ ถูกต้อง สามารถโต้ตอบได้อย่าง เหมาะสมในทุกสถานการณ์ แทบไม่มีการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ผิด สามารถแปลหรือ ตีความจากข้อความทั่วไปที่ไม่เป็นทางการจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งได้

ระดับ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี พูดได้ชัดและคล่องใน ทุกเรื่องทุกระดับ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี เข้าใจอย่างเต็มที่ในทุกด้านของการพูด รวมถึงวงศัพท์และสำนวนที่ใช้ สามารถใช้ภาษาพูดพาดพิงถึงประเด็นทางวัฒนธรรมได้

ส่วนแครร์รอล (Carroll, 1982: 135) ได้แบ่งระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้ 9 ระดับ คือ

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-User) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User) ผู้พูดสามารถพูดได้เพียง คำสองคำ

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Extremely Limited User) ผู้พูดจะพูดติดขัดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาบางส่วน จึงไม่สามารถคุยได้ต่อเนื่อง ได้เรื่องได้ราวที่ถูกต้อง จับได้แต่ใจความ สำคัญ จับรายละเอียดไม่ได้

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาเกือบจะพอเพียง (Marginal User) ผู้พูดสามารถสนทนา ได้ตอบได้ แต่ค่อนข้างเป็นคู่สนทนาที่เงียบ ไม่สามารถนำการสนทนาหรืออภิปรายได้ มีความ ยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนา ดำเนินไปด้วยความยากลำบากและไม่ต่อเนื่อง แต่ยังคงแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงในการใช้ภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับที่ 3 ตรงที่คู่สนทนามีความเข้าใจผิด น้อยมากกว่าคู่สนทนาในระดับที่ 3

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest Uses) ผู้พูดสามารถสื่อใจความสำคัญในการสนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษา และไวยากรณ์ยังมีข้อผิดพลาดต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราว เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว และความสามารถในการนำเสนอ ผู้พูดต้องพูดชัดถ้อยชัดคำ ดำเนินการสนทนาได้แต่ไม่ค่อยน่าสนใจ ไม่มีลีลาในการพูด

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ที่สามารถใช้ภาษาได้ (Competent User) ผู้พูดสนทนาคุยในหัวข้อที่ต้องกำไว้ได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ หยุดพูดหรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราวมีความสามารถในการริเริ่มเรื่องสนทนาได้

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good User) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผล สามารถสนทนาได้เป็นเรื่องเป็นราว แต่ไม่คล่องมากนัก สามารถติดตามการสนทนา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกัก หรือพูดซ้ำคำ แต่ได้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very Good User) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อไปและขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขัน และโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert User) ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อ ขยายความได้ และพูดได้ใจความ

ฮีตัน (Heaton, 1990: 68-71) ได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดแบ่งออกเป็น 6 ระดับ

ระดับ 1 ผู้พูดออกเสียงผิดมากหลายแห่ง มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน หยุดพูดบ่อยครั้ง การใช้สำนวนอยู่ในวงจำกัดมาก เข้าใจมากต้องมีการซักถามตลอดแต่ไม่สามารถพูดอธิบายหรือสื่อความหมายให้เข้าใจได้ มีทักษะในการพูดน้อยมาก

ระดับ 2 ผู้พูดออกเสียงผิดมาก มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน มีการหยุดพูดนาน การใช้สำนวนอยู่ในวงจำกัด การสื่อความส่วนใหญ่ยังไม่ชัดเจนต้องอาศัยความพยายามในการทำความเข้าใจ ต้องมีการซักถามบ่อยครั้งและบางครั้งไม่สามารถอธิบายสื่อความหมายให้เข้าใจได้ มีทักษะในการพูดบ้างเล็กน้อย

ระดับ 3 ผู้พูดออกเสียงยังคิดสำเนียงจากภาษาแม่ มีการออกเสียงผิดและพูดผิดหลักไวยากรณ์ มีความผิดพลาดหลายแห่งเป็นเหตุทำให้เกิดความเข้าใจผิดมาก มีการหยุดเพื่อหาคำพูดนาน การสื่อความหมายส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ ต้องมีการซักถามบ้าง มีทักษะในการพูดอยู่บ้าง

ระดับ 4 ผู้พูดออกเสียงมีสำเนียงคิดภาษาแม่บ้างเล็กน้อย พูดผิดหลักไวยากรณ์บ้างมีข้อผิดพลาด 2-3 แห่ง ซึ่งเป็นเหตุทำให้เกิดความเข้าใจผิด มีการหยุดคิดเพื่อหาคำพูดนาน สามารถ

สื่อใจความต่างๆ ไปได้ชัดเจน ต้องมีการซักถามบ้างแต่เพียงเล็กน้อย สื่อความหมายได้ค่อนข้างชัดเจน มีทักษะในการพูดค่อนข้างดี

ระดับ 5 ผู้พูดออกเสียงยังมีสำเนียงติดภาษาแม่เล็กน้อย พูดผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย มีการหยุดคิดเพื่อคำพูดแต่ไม่นาน สามารถสื่อใจความต่างๆ ไปได้ชัดเจน แต่ยังมี การซักถามบ้างแต่เพียงประปราย มีทักษะในการพูดค่อนข้างดี

ระดับ 6 ผู้พูดออกเสียงดี พูดผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย หยุดคิดเพื่อหาคำพูดน้อยมาก มีการหยุดพูดไม่นานนัก พูดเข้าใจง่าย แทบไม่ต้องการซักถาม มีทักษะในการพูดดี

นอกจากนี้ฮีตัน (Heaton, 1991: 68-71) ยังได้อธิบายวิธีการแบ่งระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่า ครูผู้สอนควรสร้างระดับการให้คะแนนขึ้นมาใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และจุดประสงค์ของครูผู้สอนต้องการ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538:80) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งระดับความสามารถในการพูดว่า ควรคำนึงถึงต่อไปนี้

1. การออกเสียงชัดเจนหรือไม่เพียงใด มีการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง มีการเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสม และได้ความหมายหรือไม่
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือไม่
5. สามารถพูดได้ใจความสำคัญของการพูดหรือไม่
6. มีรายละเอียดสนับสนุน หรือโต้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. มีการสรุปประเด็น หรือการขมวดท้ายคำพูด
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้พูดด้วยโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ของภาษาที่เหมาะสม

จากการแบ่งระดับความสามารถในการพูด จะเห็นว่า ความสามารถในการพูดมีหลายระดับ ตั้งแต่ผู้พูดที่สามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนถึงผู้พูดที่ไม่สามารถพูดได้เลย ทั้งนี้โดยมีเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูด ประกอบด้วยความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การสื่อความหมายชัดเจน การใช้คำศัพท์ สำนวนการใช้ไวยากรณ์ การออกเสียง และความเป็นธรรมชาติในการพูด

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของลัดดาวัลย์ อารัมพร (2547: 39) ที่ได้ปรับเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของฮีตัน (Heaton: 1990: 61-79) และอันเดอร์ฮิลล์ (Underhill, 2009: 22-28)

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ความหมายของงานปฏิบัติ

งานปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่นักเรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอน ชัดเจนและต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การวาดภาพ ขณะฟังเพลงหรือฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม เป็นต้น โดยทั่วไปต้องการให้ผู้สอนพิจารณาความสมบูรณ์ของชิ้นงาน และมีการสอนกิจกรรมงานปฏิบัติที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว (Richards, Platt; & Webber.1985; Breen. 1989; Nunan. 1999: 25; Lee. 2000)

แต่ความหมายของงานปฏิบัติโดยทั่วไปแล้ว คืองานที่ได้รับมอบหมายให้ทำขึ้นเพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยอาจได้รับหรือไม่ได้รับสิ่งตอบแทน ตัวอย่างของงานปฏิบัติต่างๆ จึงรวมถึง การทาสีบ้าน การแต่งตัวเด็ก การเติมแบบฟอร์ม การพิมพ์จดหมาย การจองที่พักโรงแรม การเขียนเช็คหรือสรุไปได้ว่า งานปฏิบัติหมายถึง งานต่างๆ ที่ทำในชีวิตประจำวัน (Long. 1992 : 43-44)

เมื่อนำเอาความหมายโดยทั่วไปของงานปฏิบัติมาประยุกต์กับการเรียนรู้ทางภาษาแล้ว งานปฏิบัติมีความหมาย ดังนี้

1. งานปฏิบัติ หมายถึง แผนการทำงาน ซึ่งเป็นแผนสำหรับกำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอน
2. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย ซึ่งงานปฏิบัติส่งเสริมนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน
3. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล การถามตอบ และการซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
4. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งนี้งานปฏิบัติสามารถเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกัน เช่น ฟังหรืออ่านข้อความ แล้วแสดงความเข้าใจโดยการพูดหรือการเขียน
5. งานปฏิบัติต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เช่น การคัดเลือก การเรียงลำดับ การให้เหตุผล และการประเมินผลข้อมูล เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

6. งานปฏิบัติต้องมีความชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมายของงานปฏิบัติ โดยในแผนการทำงานนั้น ต้องกำหนดว่าภาษาที่ได้หลังจากทำงานปฏิบัติต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และเมื่อนักเรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้วจะได้เรียนรู้และฝึกภาษาที่ถูกต้องในงานปฏิบัติ (Ellis. 2003 : 9-10)

จากความหมายของงานปฏิบัติข้างต้น สรุปได้ว่า งานปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนทางภาษา หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน นักเรียนต้องใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับความจริงในการปฏิบัติงาน และเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษามีขั้นตอนที่ชัดเจนในงานปฏิบัติ มีการเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 ขณะปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ชิ้นงานออกมาอย่างสมบูรณ์มากที่สุด

องค์ประกอบของงานปฏิบัติ

องค์ประกอบของงานปฏิบัติที่สอดคล้องกัน ควรประกอบไปด้วย

1. จุดมุ่งหมาย (Goal) คือการบอกจุดประสงค์ของงานปฏิบัตินั้นว่าต้องการให้นักเรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายใดของงานปฏิบัติ
2. ตัวป้อน (Input) คือข้อมูลที่ใช้การปฏิบัติงาน ซึ่งอาจเป็นข้อมูลต่างๆ ไป จากสื่อต่างๆหรืออาจเป็นข้อมูลที่เกิดจากประสบการณ์ของนักเรียน
3. ขั้นตอนของการปฏิบัติงาน (Procedures) คือการระบุวิธีการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงานนั้น เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ
4. บทบาท (Roles) คือการกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนควรมีบทบาทอย่างไรในการปฏิบัติงานนั้น
5. ผลลัพธ์ (Out-come) คือผลที่ได้จากการปฏิบัติงานนั้นเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ซึ่งอาจกล่าวได้ 2 ด้าน คือ ด้านการผลิต หมายถึง ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานนั้น ด้านกระบวนการ หมายถึง ทักษะทางภาษาและกระบวนการที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังจากปฏิบัติงานนั้น (Candlin. 1987 : 10-12; Nunan. 1989 : 10-11; Ellis.2003 : 21)

นอกจากองค์ประกอบของงานปฏิบัติที่ได้กล่าวข้างต้น แคนคลิน และ นูแนน (Candlin. 1987 ; Nunan. 1989) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเพิ่มเติมจากข้างต้น คือ การจัดสภาพการณ์ในห้องเรียน (Setting) ว่าการจัดสภาพห้องเรียนจะต้องเป็นไปตามสถานการณ์ตามหน้าที่ของภาษาที่ระบุไว้ในงานปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน

จากองค์ประกอบดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของงานปฏิบัติ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัติ ตัวป้อนหรือข้อมูลที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การกำหนดบทบาทของครูและนักเรียน การจัดสภาพการณ์ในห้องเรียน และผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน

ลักษณะของงานปฏิบัติที่ดี

การเรียนการสอนภาษา โดยใช้งานปฏิบัติ ผู้สอนควร ได้ศึกษาถึงลักษณะของงานปฏิบัติที่ดี เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้ โดยลักษณะงานปฏิบัติการเรียนภาษาที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้ (Candlin, 1987 : 9-10; Wills, 1996 : 1 -19; Ellis, 2003 : 276 -277)

1. ควรให้โอกาสนักเรียนในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง
2. ควรมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน คือการที่นักเรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา

3. ควรมีลักษณะดึงดูดความสนใจของนักเรียน และท้าทายความสามารถในการทำงาน

4. ควรให้โอกาสนักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบของภาษาในการปฏิบัติงาน

5. ควรมีการประเมินร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ในการปฏิบัติงาน และผลงานปฏิบัติ

นอกจากนี้ แคนคลิน (Candlin, 1987 : 9-10) ได้กล่าวถึงลักษณะงานปฏิบัติการเรียนภาษาที่ดีเพิ่มเติม ดังนี้

1. มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน ในด้านภาษาที่ใช้และวิธีการปฏิบัติงาน

2. เน้นผลงานปฏิบัติ ซึ่งอาจแตกต่างกันตามทักษะและวิธีการที่นักเรียนใช้

3. เสริมสร้างความรู้สึกและเจตคติที่ดีแก่นักเรียน

4. เสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างนักเรียนทั้งด้านความรู้และทักษะที่ใช้ในการ

ปฏิบัติงาน

5. ให้นักเรียนเป็นผู้วิเคราะห์งาน หรือปัญหา โดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือ

6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา รู้จักแก้ปัญหา มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและ

มีโอกาสดูแลความรู้ความสามารถ

จากลักษณะงานปฏิบัติที่ดีข้างต้น สรุปได้ว่า ควรเป็นงานปฏิบัติที่ดึงดูดความสนใจ เป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง และท้าทายความสามารถของนักเรียน นักเรียนมีโอกาสดูแลความคิดเห็น รู้จักแก้ปัญหา และมีการประเมินผลร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนในการปฏิบัติ และผลงานของการปฏิบัติ

รูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินั้น เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ซึ่งรูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (Paulston. 1976 : 60-70; Candlin. 1987 : 13-16; Wills. 1996 : 26-27)

1. กิจกรรมในลักษณะปัญหาที่มีแนวทางในการแก้ได้หลายทาง (Problem-solving) โดยนักเรียนจะต้องเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งเท่านั้น กิจกรรมนี้มักให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มควรมีไม่เกินกลุ่มละ 4-5 คน การจัดควรจัดให้เล็กเก่งและอ่อนอยู่คละกัน ให้แต่ละกลุ่มร่วมแก้ปัญหา โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ

2. กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (Information sharing) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการพูดแสดงความคิดเห็น หรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว

3. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมที่เน้นได้รับบทบาทต่างๆ โดยครูเป็นผู้กำหนดให้ รูปแบบกิจกรรมประกอบด้วย สถานการณ์ (Situation) บทบาท (Role) และสำนวนที่ใช้พูดออกมา (Useful Expression) ในขณะเดียวกันความรู้เดิมและประสบการณ์ (Background Knowledge) มีส่วนสำคัญในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ รูปแบบกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติรูปแบบอื่นๆ ที่น่าสนใจ ยังมีอีกหลายประการกล่าวคือ (Wills. 1996 : 26-27)

1. กิจกรรมประเภทการจัดทำรายการ (Listing) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการพูดเพื่ออธิบายความคิดเห็นและให้เหตุผลประกอบในการจัดทำรายการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในงานปฏิบัติ

2. กิจกรรมประเภทการจัดเรียงลำดับข้อมูลและการแยกประเภท (Ordering and Sorting) เป็นกิจกรรมงานปฏิบัติที่ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการจัดเรียงลำดับข้อมูลให้ถูกต้องสมบูรณ์ กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจัดเรียงหัวข้อ เรื่องราว การกระทำหรือเหตุการณ์ต่างๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้

3. กิจกรรมการเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่แหล่งที่มาของข้อมูลแตกต่างกัน กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจับคู่การหาลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกัน

4. กิจกรรมการสร้างงาน (Creating Task) หรือที่รู้จักกันทั่วไปคือ โครงการ (Project) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อร่วมกันสร้างงาน โดยมีขั้นตอนในการทำมากกว่ากิจกรรมประเภทอื่นๆ และเป็นกิจกรรมที่สามารถรวมรูปแบบกิจกรรมต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน

ในการทำกิจกรรมประเภทนี้นักเรียนอาจจะต้องไปทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน และสิ่งที่สำคัญในการทำกิจกรรมก็คือ การเน้นทักษะกระบวนการและการทำงานร่วมกันเป็นหมู่เป็นคณะ

จากรูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัตินั้นจะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและมีการทำงานร่วมกัน อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิด และแก้ไขปัญหาอีกด้วย

กระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

กระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นการจัดการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้และเรียนรู้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงจากการปฏิบัติงาน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานเน้นความหมายในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏเป็นชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น ทั้งนี้กระบวนการในการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (Willis. 1996 : 38 – 64; Ellis. 2003 : 244 - 262)

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ซึ่งเป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรม ในขั้นตอนนี้ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการปฏิบัติงาน และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในการสื่อสาร นักเรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น การหาลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่างกัน (Same or Different) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap Task) หรือ การเล่าเรื่อง (Retelling Story) เป็นต้น หลังจากทีนักเรียนได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และมีการซ้อมก่อนการรายงานจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้น นักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้เทปบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ ต่อจากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน

3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นตอนนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและ โครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ดังนี้

3.1 **ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)** นักเรียนจะได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติและเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัตินั้น โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ และเสนอแนะรูปแบบพร้อมโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง กิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีครูเป็นผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.2 **ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice)** หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้นอีกครั้งหนึ่งแต่มีเงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างจากงานปฏิบัติในครั้งแรก

3.3 **ขั้นติดตามผล (Follow-up)** นักเรียนแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน รวมทั้งเขียนบันทึกสิ่งที่ได้พัฒนา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขของการปฏิบัติงาน เพื่อการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นในครั้งต่อไป

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีดังนี้ (Littlewood.1981: 17-18; Taylor. 1983 : 69-83; Brumfit. 1984 : 65; Willis. 1996 : 137)

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง
2. นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูด
3. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานและเกิดแรงดึงดูดใจในการปฏิบัติงาน
4. นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ และสามารถคิดแก้ไขปัญหาในทางที่เหมาะสมได้
5. นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างตัวครูผู้สอนกับนักเรียน และนักเรียนด้วยกันเอง

จากประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ นั้น จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ มีความมั่นใจในการพูด เกิดความสนุกสนานและแรงดึงดูดใจในการปฏิบัติงาน และช่วยเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างตัวครูผู้สอนกับนักเรียน และนักเรียนด้วยกันเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

พัชร วิจิตรไพศาล (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการเป็นยุวมัคคุเทศก์ โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 11 คน ซึ่งได้จากการรับสมัครแล้วคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดการดำเนินการทดลอง ใช้เวลาทั้งหมด 37 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกเป็นการศึกษาและฝึกปฏิบัติในห้องเรียน จำนวน 27 ชั่วโมง ระยะที่สองเป็นการฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ในสถานการณ์จริง จำนวน 10 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลคือ โปรแกรมการฝึกอบรมและแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 5 แผน แบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสารและประเมินความรู้เกี่ยวกับมััคคุเทศก์ก่อนและหลังการทดลอง แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงาน แบบประเมินตนเองของนักเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในขณะที่ปฏิบัติงาน แบบบันทึกการปฏิบัติงานของนักเรียน และบันทึกความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการเป็นยุวมัคคุเทศก์สูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

ถิศาวัลย์ อารัมพร (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน กลุ่มทดลองได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และกลุ่มควบคุมได้รับการเรียนรู้โดยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยผลศึกษาพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุกัญญา ศิลประสาท (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมณีเสวตรอุปถัมภ์ อำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2544 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการสอน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเอง และแบบสังเกตพฤติกรรม โดยได้ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 16 คาบๆ ละ 50 นาที ผลการทดลอง พบว่าการสอน

โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

สุวรรณิ ศิริพิทักษ์ชัย (2542:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 30 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินตนเองของผู้เรียน แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน แบบบันทึกรูปแบบภาษาที่นักเรียนใช้ของครูผู้สอน โดยผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีพัฒนาการด้านความสามารถในการใช้ภาษาทางการพูดและการเขียนเพิ่มมากขึ้น และรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสารมีความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น

สุคนธ์ทิพย์ วัฒนามระ (2539:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบ ผลการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนนายเรืออากาศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติประเภทแบบสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw Task) แบบแก้ปัญหา (Problem-Solving Task) แบบการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap Task) แบบการตัดสินใจ (Decision-Making Task) และแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange Task) เครื่องมือที่ใช้ศึกษาและเก็บข้อมูล คือ แผนการสอน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทักษะรวม และแต่ละทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

สมลักษณ์ สุเมธ (2539:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรทักษะภาษาอังกฤษระบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระมารดาภิเษกานุเคราะห์ บางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในการศึกษาได้ดำเนินการ 4 กัณยาน คือ ตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร ตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร ได้นำหลักสูตร ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระมารดาภิเษกานุเคราะห์ โดยกลุ่มทดลองสอนตามการสอนของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น คือ หลักสูตรเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ ส่วนกลุ่ม

ควบคุมสอนตามแผนการสอนปกติ เป็นเวลา 1 ภาคเรียน และทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ และตอนที่ 4 การประเมินหลักสูตรที่พัฒนาผลการศึกษารายกว่านักเรียนที่เรียนตามการสอนหลักสูตรเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้แผนการสอนตามปกติ

ช่อทิพ แสงคารา (2536:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการสอนแบบการจัดกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่เรียน โดยจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นงานปฏิบัติ กับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 103 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 51 คน และกลุ่มควบคุม 52 คน ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแผนการสอนแบบจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นงานปฏิบัติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจกรรมที่มุ่งเน้นงานปฏิบัติในการศึกษาครั้งนี้ อยู่ในลักษณะมอบหมายงานให้นักเรียนได้ปฏิบัติได้อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างชัดเจน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ

งานวิจัยต่างประเทศ

คาร์เลส (Carless, 2002:56-69) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การสอนที่เน้นงานปฏิบัติ มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นเด็กเล็ก โดยศึกษาว่า การสอนที่เน้นงานปฏิบัติมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กนักเรียน ระดับประถมศึกษาหรือไม่อย่างไร ในขณะที่ปฏิบัติงาน โดยศึกษา 4 ด้าน คือ 1) การส่งเสียงดัง และความมีระเบียบวินัย 2) การใช้ภาษาแม่ (Mother Tongue) 3) การมีปฏิสัมพันธ์กับงานปฏิบัติ และ 4) บทบาทของกิจกรรมการวาดภาพพระบารมีผลต่อการใช้ภาษาหรือไม่ โดยประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีอายุระหว่าง 6-7 ปี กำลังเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษาชองกง จำนวน 3 ห้องเรียน โดยใช้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความชำนาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 คน จากต่างโรงเรียนใช้วิธีการสอนที่เน้นงานปฏิบัติ จำนวน 15 บท ในการศึกษา มีการเก็บข้อมูลโดยสังเกตการสอน และการบันทึกเทป ผลการศึกษาสรุปได้ว่า 1) ในขณะที่ปฏิบัติงานนักเรียนจะส่งเสียงดังและไม่เป็นระเบียบในชั้นที่ครูไม่เข้มงวด แต่ในชั้นที่ครูเข้มงวด และมีเทคนิคการพูดที่ดี นักเรียนจะไม่เสียงดังและมีระเบียบ ส่วนกรณีที่เกิดเสียงและไม่เป็นระเบียบมีสาเหตุมาจากจุดประสงค์และขั้นตอนวิธีการไม่ชัดเจน งานปฏิบัติที่ยากหรือง่ายจนเกินไป และลักษณะรูปแบบกิจกรรมที่ส่งผลให้นักเรียนต้องปฏิบัติกิจกรรมจนทำให้เกิดเสียงดังและขาดวินัย 2) การใช้ภาษาแม่ (Mother Tongue) นั้นในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนใช้ภาษาแม่สลับกับภาษาอังกฤษมาก เมื่อครูผู้สอนไม่ค่อยใช้ภาษาอังกฤษใน ชั้นเรียน แต่เมื่อครูผู้สอนที่เป็นต้นแบบใช้ภาษาอังกฤษในขณะที่สอน นักเรียนก็จะพยายาม

ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น 3) ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนกับงานปฏิบัติ บางครั้งพบว่านักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับงานแตกต่างกัน ในกรณีที่เป็นงานกลุ่ม โดยนักเรียนบางคนมีปฏิสัมพันธ์มาก บางคนมีปฏิสัมพันธ์น้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม 4) บทบาทของกิจกรรมการวาดภาพระบายสีที่มีต่อการใช้ภาษาของนักเรียน พบว่านักเรียนใช้ภาษาน้อยมากในขณะปฏิบัติกิจกรรม หรือแทบไม่ได้ใช้เลย แต่นักเรียนมีการผ่อนคลายและสนุกกับการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ

ไซนอล อะบีดีน (Zainol Abidin, 1997 : 12-19) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสู่การปฏิบัติงาน โครงการงาน ด้วยความเชื่อว่า โครงการงานเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติงานอย่างแท้จริง เพราะงานที่ปฏิบัติจะเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของนักเรียน การทดลองครั้งนี้ได้ทดลองกับนักศึกษาที่เรียนอยู่ที่ Centre for Language & Translation, University Saint Malaysia มีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดย การสัมภาษณ์ การสังเกตการปฏิบัติงาน การนำเสนอข้อสรุปผลงาน หรือสิ่งที่ค้นพบที่ได้จากปฏิบัติของนักเรียน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน กำหนดเวลาให้ปฏิบัติงาน 11 สัปดาห์ และสัปดาห์ที่ 12-14 จะเป็นการนำเสนอผลงานด้วยปากเปล่า โดยสมาชิกในกลุ่มร่วมกันนำเสนอ พร้อมทั้งส่งรายงานเป็นฉบับเขียนด้วย หัวข้อที่ศึกษาค้นคว้า นักเรียนเลือกตามใจชอบ ในระหว่างปฏิบัติงานนักเรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และปฏิบัติงานตามโครงการสร้างความสนุก ตื่นเต้น และท้าทายนักเรียนเป็นอย่างดี เพราะนักเรียนจะต้องเรียนรู้เอง ทั้งงานที่รับผิดชอบ และภาษาที่ใช้สื่อสารในการปฏิบัติงานซึ่งเป็นภาษาที่เกิดขึ้นสถานการณ์จริง การใช้ภาษาไม่ถูกควบคุมให้อยู่ในวงจำกัด

แอล ซาดัท และอะฟีฟี (AL-Saadat & Afifi : 1997: 54-56) ได้ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ กับนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และมีผลการเรียนทางด้านทักษะการพูด และทักษะในการสื่อสาร ไม่ดีพอ แอล ซาดัท พยายามใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยเน้นให้ครูผู้สอนช่วยนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติช่วยให้นักเรียนเกิดความต้องการในการสื่อสาร กระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในเหตุการณ์ที่ไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

ซงเลอร์ (Zuengler : 1993:69-71) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมกิจกรรมการสอนสนทนาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน-เมดิสัน ประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักศึกษาชายวิชาเอกเดียวกัน ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 22 คน และไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 23 คน รวม 45 คน โดยให้ทั้ง 45 คน ฟังบทสนทนาซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิชาเอกของตนเอง โดยใช้หูฟังในห้องปฏิบัติการพร้อมกัน แล้วให้คนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษจับคู่กับคนที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 15 คู่ ส่วนอีก 15 คนที่เหลือ เป็นผู้สังเกตการณ์จากนั้นให้นักศึกษา 15 คู่เดิม ฟังบทสนทนาบทที่ 2 ด้วยกัน ในขณะที่

สนทนาให้ทุกคนมีโอกาสพูดคุยกันให้มากที่สุด มีการหยุดเทปเพื่อทำความเข้าใจเป็นระยะและเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงปฏิกิริยาตอบสนองว่าเข้าใจหรือไม่เข้าใจด้วยท่าทางหรือน้ำเสียง จนผู้พูดและผู้ฟังสามารถสื่อสารได้เข้าใจตรงกัน ผู้สอนจะใช้คำถามเพื่อให้คู่สนทนาได้มีโอกาสพูดคุยถึงสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากบทสนทนาหลังจากการเรียนปรากฏว่านักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว และผู้สังเกตการณ์ก็สามารถเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน เมื่อทดลองกับนักศึกษาหญิง และกลุ่มสหศึกษาก็ได้ผลดีเช่นเดียวกัน

มอร์ฟี (Murphy, 2003:61-68) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนที่มีรูปแบบเน้นงานปฏิบัติ เรื่อง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างงานปฏิบัติกับนักเรียน มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาว่าลักษณะของงานและวิธีการในการทำงานปฏิบัติเป็นผลทำให้นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในด้านการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทางภาษาและใช้ประโยคที่ซับซ้อนได้หรือไม่ 2) เพื่อศึกษาว่าความแตกต่างของนักเรียนมีผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับงานปฏิบัติและผลสำเร็จของงานหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือนักเรียนจากประเทศต่างๆ 7 ประเทศ จำนวน 8 คน คือ ฮองกง อิหร่าน อิตาลี เกาหลี (2 คน) สเปน ตุรกี และเวเนซุเอล่า ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบเรียน Cutting Edge (Intermediate) โดยสร้างกิจกรรมที่มีรูปแบบเน้นงานปฏิบัติ มีจุดประสงค์เพื่อวัดความสามารถ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการใช้ภาษาได้ถูกต้อง 2) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และ 3) ด้านการใช้ภาษาที่มีความซับซ้อน ข้อมูลในการศึกษาได้มาจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ตัวอย่างงานเขียนและการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ลักษณะของงานปฏิบัติและวิธีการในการปฏิบัติงานส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความถูกต้องของการใช้ภาษา ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และการใช้ภาษาที่มีความซับซ้อน 2) ความแตกต่างของนักเรียนมีผลต่อการปฏิสัมพันธ์กับงานปฏิบัติกล่าวคือ นักเรียนจะมีวิธีการในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน และผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการสร้างงานที่เน้นรูปแบบงานปฏิบัติ ควรคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเพื่อที่จะได้ออกแบบงานให้เหมาะสมต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นได้ว่า วิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีโอกาสในการพัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถในด้านการใช้ภาษา คือ การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติตามวิธีของวิลลิส (Willis, 1996) และ เอลลิส (Ellis, 2003) มาใช้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตากุ้งคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 – 4/5 จำนวน 4 ห้องเรียน โรงเรียนช่างตากุ้งคอนแวนท์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 โรงเรียนช่างตากุ้งคอนแวนท์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ได้แก่

- แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 5 แผน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนช่างดาครูัสคอนแวนท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)
3. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาการเรียนรู้พื้นฐาน หนังสือภาษาอังกฤษ English Land ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ตามวิธีของวิลลิส (Willis 1996 : 38-64, 109-115) และ เอลลิส (Ellis. 2003 : 244-262)
5. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำมาทำแผนการเรียนรู้โดยการพิจารณาจากหนังสือ เอกสารและสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยให้มีระดับความยากของจำนวนคำศัพท์
6. ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติจำนวน 5 แผนตามยุทธวิธีดำเนินการและขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติวิลลิส (Willis. 1996 : 38-64, 109-115) และ เอลลิส (Ellis.2003 : 244-262) โดยมีขั้นตอนในการทำงาน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติ(Pre-task)เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรม ได้แก่ การเตรียมคำศัพท์สำนวน หรือให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยเป็นความหมายในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบของภาษา (Form) โดยมีรูปแบบกิจกรรมของการปฏิบัติที่หลากหลายและเป็นการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post Task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติของตน และเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัตินั้น โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง อาทิเช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกัน

วิเคราะห์ และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีครูเป็นผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังมีความบกพร่องให้สมบูรณ์และถูกต้องมากยิ่งขึ้น

3.2 ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ได้แก่ การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้น อีกครั้งหนึ่งแต่เงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างจากงานปฏิบัติในครั้งแรก

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content-Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-of-Item-Objective-Congruence: IOC) นำผลจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117) ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ตรงตามจุดประสงค์ข้อนั้น

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างดาครู้สคอนแวนท์ ที่ไม่ใช่อำเภอทดลอง

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

1. ศึกษารูปแบบกิจกรรมและวิธีการวัดและประเมินผลการพูดของฮีตัน (Heaton.1990 : 61-79) เวียร์ (Weir. 1993 : 31-63) อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill.2000 : 44-87) และศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษจากหนังสือ “แนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ” ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 79-107) และหนังสือ “การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ” ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 : 233-256)

2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ทดสอบ (Interaction Student with Examiner Format) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน (Interaction Student with Student Format) และการทดสอบทางอ้อม (Indirect Format) ได้แบบทดสอบ 3 ชุด คือ

1. แบบทดสอบชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) จำนวนชุดละ 25 ข้อ

2. แบบทดสอบชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบข้อมูลนักเรียน สนทนาเป็นรายคู่ เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนในประเด็นที่ให้ไว้ใช้เวลาในการทดสอบคู่ละ 3 นาที จำนวน 5 ข้อ

3. แบบทดสอบชุดที่ 3 เป็นแบบทดสอบ บรรยายคุณลักษณะของคน, สัตว์, สิ่งของ โดยผู้วิจัยเลือกรูปภาพจากหนังสือ English Land of Longman 4 มาใช้เป็นแบบทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคนใช้เวลาในการทดสอบคนละ 3 นาที จำนวน 3 ข้อ

3. นำแบบทดสอบที่สร้างเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content-Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-of-Item-Objective-Congruence-: IOC) นำผลจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.60-1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 117) ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม

-1 หมายถึง แน่ใจแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรม

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดอังกฤษ แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยได้ปรับแก้แบบทดสอบทั้ง 3 ชุด และจัดทำแบบทดสอบเป็นงานปฏิบัติ ให้นักเรียนปฏิบัติงานเป็นคู่ ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มปฏิบัติงาน ผู้ทดสอบสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน โดยการใช้คำถามในขั้น Warm up จำนวน 3 คำถาม เพื่อประกอบการพิจารณาให้คะแนน

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาเนื้อหาและความยากง่าย

6. ในการนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน ซึ่งมีวิธีการสร้าง ตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

การสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและสร้างเกณฑ์การประเมินและการให้คะแนนการสอบพูดภาษาอังกฤษ โดยปรับจากเกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูดของ อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill.2000:22-28) เพื่อให้เหมาะสมกับระดับของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดองค์ประกอบเกณฑ์ประเมินการให้คะแนน 3 ประการ คือ ความสามารถในการพูดสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงประเด็นกับเรื่องที่พูด ความคล่องแคล่วในการพูด การใช้ศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่พูด กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบ ออกเป็น 5 ระดับ จาก 1-5

2. นำเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสร้างขึ้นเสนอต่อ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบรายละเอียดของ เนื้อหา ภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3. นำเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน โดยมีผู้ประเมิน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ในการสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย อีก 1 คน

4. หาค่าความสัมพันธ์ในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สายสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:144) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.55 ถือว่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบสังเกตพฤติกรรมจากหนังสือ “การประเมินผลการเรียน” ของ วิราพร พงศ์อาจารย์ (2542 :123) และหนังสือ “การวัดด้านจิตพิสัย” ของ ถ้วน สายยศ (2543 : 66-111)

2.3.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยผู้วิจัย สร้างแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีองค์ประกอบของการประเมินครอบคลุมความสามารถ 3 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงประเด็น 2) ความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ 3) การใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษสร้างเสนอต่อ คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-of-Item-Objective-Congruence: IOC) นำผลจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.60- 1.00 ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และความชัดเจนการใช้ภาษา โดยใช้เกณฑ์ เดียวกันกับการประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2.3.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ไปแก้ไขปรับปรุงตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและ ไปทดลองใช้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยดำเนินการทดสอบ ด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนทำการทดลองสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ครูกำหนดให้นักเรียน ทำแบบทดสอบที่มีลักษณะเน้นงานปฏิบัติ และผู้วิจัยเป็นผู้ให้คะแนน
2. จัดนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง แล้วดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง ใช้ระยะเวลาในการสอน 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 24 คาบ
3. ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อจบแผนการสอน โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจนครบ
4. ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังทำการทดลองสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ครูกำหนดให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ที่มีลักษณะเน้นงานปฏิบัติ และผู้วิจัยเป็นผู้ให้คะแนน

5. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
2. ตรวจสอบและให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ตามแบบเกณฑ์กาให้คะแนน
3. หาค่าสถิติพื้นฐาน
 - 3.1 หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ทั้งก่อนและหลังการทดลอง จากแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.2 หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง จากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ
4. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 162)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและพฤติกรรมของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)
 - 1.2 ค่าความสัมพันธ์ในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน จากการใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
2. สถิติพื้นฐาน
 - 2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
 - 2.3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)
3. สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

แสดงค่าสถิติ

1. สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร เฟอร์กูสัน (ประคอง กรรณสูตร. 2542) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} คือ ค่าเฉลี่ย

$\frac{\sum x}{N}$ คือ ค่ารวมของคะแนนทั้ง N จำนวน

N คือ จำนวนนักเรียน

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร. 2542)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนน

N คือ จำนวนข้อมูล

$\sum x^2$ คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

1.3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะของพฤติกรรม

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. นำคะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน

วิทยานิพนธ์

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างศาตร์สุทคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 50 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
2. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
∞	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
ผู้วิจัยได้วัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองแล้วนำผลที่ได้มาแปรผลข้อมูลด้วยโปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูปโดยสถิติ t-test แบบ Dependent Sample ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ปรากฏในตาราง 1 ดังต่อไปนี้

๗
๗๙.๖๕
๑๑๗๓๗
๑๕๕๙

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
เน้นงานปฏิบัติ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	SD	t
ก่อนทดลอง	50	25	16.92	2.73	-40.515
หลังทดลอง	50	25	21.14	2.49	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการจัดการ
เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทั้งก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยหลังการทดลองความสามารถทางด้านการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อน การทดลองซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 16.92 (ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.73) และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง 21.14 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.49)

2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างทำการทดลองเป็นรายบุคคล
โดยกำหนดระยะเวลาในการสังเกตพฤติกรรมออกเป็น 5 ครั้ง คือ หลังการสอนตามแผนการสอนที่
1, 2, 3, 4, 5 ผลปรากฏดังตาราง 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนกลุ่มทดลองหลังการสอน

จำนวนนักเรียน n	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		ครั้งที่ 4		ครั้งที่ 5	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
50	3.16	.74	3.18	.83	3.20	.88	3.26	.66	3.56	.95

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่ม
ทดลองที่เรียนรูแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า
นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละความก้าวหน้าของพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลัง
การสอน

จำนวนนักเรียน n	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
50	40%	44%	50%	56%	66%

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในครั้งที่ 1 ร้อยละ 40 ครั้งที่ 2 ร้อยละ 44 ครั้งที่ 3 ร้อยละ 50 ครั้งที่ 4 ร้อยละ 56 ครั้งที่ 5 ร้อยละ 64 ทั้งนี้ทำให้ได้พบว่า การพัฒนาของนักเรียนคือขึ้นความลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างศาครูสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้วิจัยสรุปผลอภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างศาครูสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 - 4/5 จำนวน 4 ห้อง โรงเรียนช่างศาครูสคอนแวนท์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 จำนวน 50 คน โรงเรียนช่างศาครูสคอนแวนท์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้เวลาในการปฏิบัติการสอน จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ ละ 3 คาบๆ ละ 50 นาที รวม 24 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างศาครูสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

ศึกษาเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และการสอนทักษะการพูด รวมถึงศึกษาหนังสือ เอกสาร และสื่อต่างๆ ที่พบได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในระดับเดียวกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีรายละเอียดคำถามครอบคลุมเนื้อหา และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในบทเรียน ซึ่งมีจำนวน 25 ข้อ และใช้ประเมินทั้งก่อนและหลังการทดลอง

4.3 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ใช้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในด้านการพูดภาษาอังกฤษในขณะที่ปฏิบัติงาน โดยภาพรวมเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง มีรูปแบบของการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ 1-5

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ก่อนการทดลองใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจำนวน 5 แผน

สัปดาห์ละ 3 คาบ

4. ระหว่างนักเรียนดำเนินกิจกรรมงานปฏิบัติในแต่ละช่วงของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยประเมินการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

5. หลังเสร็จสิ้นการทดลอง นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test และ Dependent Sample
2. วิเคราะห์พฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง

3. วิเคราะห์ความก้าวหน้าด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 ครั้ง หลังการทดลองเรียน เพื่อประเมินการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพิ่มสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีลักษณะการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ใช้และเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องในขณะที่ปฏิบัติงาน โดยมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน นักเรียนได้มีโอกาสฝึกวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติประกอบด้วย การปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 คือ **ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ สำนวนใหม่ที่ใช้ในงานปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง ขั้นที่ 2 คือ **ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During Task)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำงานเป็นคู่ หรือกลุ่มร่วมกับเพื่อน ซึ่งมีการวางแผนการปฏิบัติงาน โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในขณะที่ปฏิบัติงาน และรายงานผลการปฏิบัติงาน ขั้นที่ 3 คือ **ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post Task)** เป็นขั้นตอนที่นักเรียนวิเคราะห์ภาษา ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และนำรูปแบบพร้อมทั้งโครงสร้างของภาษาไปใช้ในการปฏิบัติงานของตนเอง ทำให้นักเรียนรับรู้และตระหนักถึงสิ่งที่ได้เรียนและแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานในครั้งต่อไปได้พัฒนาอย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนั้น ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น ดังผลจากการประเมินการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดของนักเรียนทั้ง 5 ครั้ง นักเรียนมี

พัฒนาการทางการพูดภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลประเมินตนเองทั้ง 3 ด้าน อาทิ ด้านการสื่อความหมาย ความคล่องแคล่วในการพูด และความสามารถในการใช้ศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 53) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริงจะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ได้มีการกำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือในขั้นตอนการปฏิบัติงาน นักเรียนจะต้องใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดผลสำเร็จและปรากฏเป็นผลงานให้เห็น เช่น การแนะนำตนเอง การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว การอธิบายคุณลักษณะของคน โดยมีการจำลองสถานการณ์ให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ซึ่งนักเรียนสามารถอธิบายด้วยประโยคสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว และเกิดความกระตือรือร้นในการอธิบาย นักเรียนมีความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้ในขณะที่ปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับลิตเติลวูด (Littlewood, 1981: 17-18) เทเลอร์ (Taylor, 1983 : 69-83) บรัมฟิต (Brumfit, 1984 : 65) และวิลลิส (Willis, 1966 : 137) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกหัดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการพูด และยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันอีกด้วย

3. เนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาวิชาที่เอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพราะครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสื่อและประดิษฐ์สื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ดังเช่นขณะที่นักเรียนอธิบายคุณลักษณะของคนนั้น สื่อที่ใช้เป็นคนจริงหรือสื่อจริง (Authentic Materials) ที่มีส่วนช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ดี และในขณะที่นักเรียนปฏิบัติงานจริงอยู่นั้น พบว่านักเรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียน จากเนื้อหาในแต่ละแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโกเวอร์ฟิลลิปส์ และวอดเตอร์ส (Gower; Phillips ; & Walters, 1955 : 70) ซึ่งระบุว่า สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาควรมีความหลากหลายและที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนคือการใช้สื่อจริง (Authentic materials) เนื่องจากเป็นสื่อที่มีอยู่จริง สามารถดึงดูดความสนใจ จูงใจนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดขั้นของสกิน (Ellis, 2003 : 4; อ้างใน

Skehan, 1996) และวิลลิส (Willis, 1996 : 23) ได้ระบุเช่นเดียวกันว่างานปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ดำเนินขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนภาษามากขึ้น

4. บรรยากาศการปฏิบัติงานของนักเรียน จากการประเมินพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานจริง นักเรียนมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องให้ปรากฏ เช่น นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกันในการใช้ภาษาเพื่อทำงานปฏิบัติ และมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เทเลอร์ (Taylor, 1983 : 69-83) ว่านักเรียนรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองขณะใช้ภาษาระหว่างปฏิบัติงาน นอกจากนี้จากการสังเกตของผู้สอนพบว่าบรรยากาศในการเรียนมีผลต่อการทำงานร่วมกันของนักเรียน ทั้งงานคู่และงานกลุ่ม นักเรียนเกิดความสามัคคี มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยเฉพาะในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน คือ เพื่อนที่เก่งภาษาจะช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนภาษา และมีความตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จสมบูรณ์ ช่วยกันวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการใช้ภาษา ทำให้ความสามารถด้านการพูดของนักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างแท้จริง

จากบรรยากาศของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ด้านภาษา มีส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง มีทัศนคติที่ดี และเอื้อต่อการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษพบว่ามีความเฉลี่ยสูง เพราะว่ามีนักเรียนมีความกระตือรือร้นในระหว่างที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง เนื่องจากมีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ มีสื่อการสอน มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการพูด คอยให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง (Child Centered Method) โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยนักเรียนได้ตระหนักถึงประโยชน์ในงานปฏิบัติที่กระทำจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องทำหน้าที่จัดเตรียมเนื้อหาและกิจกรรมที่สามารถรับ

ความสนใจให้นักเรียนเกิดความต้องการในการทำงานปฏิบัติ โดยคำนึงถึงวัยและสิ่งที่นักเรียนสนใจให้มากที่สุด

2. ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พบว่า สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกทางภาษา เพราะภาษาเป็นวิชาที่เป็นทักษะ (Skills) ต้องอาศัยการฝึกฝนในสถานการณ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่นักเรียนประสบอยู่เป็นประจำ หากนักเรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าแสดงออก แล้วจะทำให้เป็นปัญหาแก่ตัวนักเรียนเอง และครูผู้สอนด้วยเช่นกัน ดังนั้นครูผู้สอนซึ่งควรให้กำลังใจและคอยเสริมแรงใจ เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาในขณะที่ทำงานปฏิบัติต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนมากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ในวิชาภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนมีความสุขเมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนส่วนมากสนุกสนานกับการทำงานปฏิบัติเป็นกลุ่ม คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำซึ่งกันและกันตลอดเวลา ดังนั้นบทบาทของครูผู้สอนควรดำเนินกิจกรรมจัดกลุ่มนักเรียนให้มีลักษณะคละกัน คือ มีนักเรียนที่เรียนเก่ง – ปานกลาง – อ่อน อยู่ร่วมกัน เพื่อให้โอกาสนักเรียนที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนได้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และกล้าแสดงออกมากขึ้น

4. ในขั้นฝึกวิเคราะห์ภาษาและฝึกภาษา ซึ่งเป็นขั้นตอนของการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจะต้องสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ชัดเจน พร้อมทั้งให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกรูปแบบภาษานั้นๆ จนเกิดความมั่นใจและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ครูผู้สอนสามารถนำแบบฝึกเพิ่มเติมให้นักเรียนนำกลับไปทำเป็นการบ้านหรือในขณะที่นักเรียนมีเวลาว่างเป็นการฝึกใช้ภาษาให้เกิดประโยชน์มากขึ้นนั่นเอง

5. ผลการวิจัยในครั้งนี้ เกิดประโยชน์ในวงการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้วิจัยใคร่สนับสนุนให้หน่วยงานหรือสถาบันการศึกษา ที่เห็นความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จัดอบรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task – Based Learning) ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สนใจจะพัฒนาศักยภาพการสอนเพื่อเข้าสู่การเป็นครูมืออาชีพ (Professional English Teacher) ที่ต้องมีความรู้ความสามารถในการเลือกใช้วิธีสอนที่หลากหลายโดยส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษโดยการใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task – Based Learning) และ ใช้การประเมินผลตามสภาพจริง
2. ควรศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง อ่าน และเขียน นอกเหนือจากทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ในทุกระดับ
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) กับวิธีการสอนแบบอื่นๆ
4. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ที่เน้นงานปฏิบัติว่ามีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่

บรรณานุกรม

- คุณทลีย์ ไวกษะวณิช.(2545).หลักการพูด. กรุงเทพฯ : โอ.เอส พรินติ้งเฮาส์.
- กรมวิชาการ.(2544).การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.)
- จิรวรรณ รานี.(2542).ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
6 (แผนการเรียนศิลปภาษา) ในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ช่อทิพ แสงคารา.(2536). ผลการสอนแบบการจัดกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เต็มลักษณ์ สุเมธ.(2539).การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ ครุสา
สตรคุณวุฒิปบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บัญญัติ อยู่ยง.(2551).การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง จังหวัดอุดรธานี.
ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรี วิจิตรไพศาล.(2548).การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อ
การเป็นยุวมัคคุเทศก์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรม
แบบเน้นงานปฏิบัติ สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พันธณีย์ วิทโคโต.(2546). การสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
วารสารวิชาการ. 6 (9),: 24-29.
- ระวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง.(2540).การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร.(2547).การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้าน
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศุภรัตน์ ภัทรานนท์.(2538).ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา ศิลปประสาท.(2544).การพัฒนาด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุคนทิพย์ วัฒนามระ.(2539).ผลการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทางเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคนธ์ สุขอนันต์.(2547).การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตมหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุชา จันทร์เอม.(2540).จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมิตรา อังควัฒนกุล.(2537).วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณณี ศิริพิทักษ์ชัย.(2542).การจัดการเรียนการสอนภาษาด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์โสธร.(2538).แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____.(2544).การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____.(2544) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.)

- Al - Saadat, A & Affi, E. (1977). **Role - Playing for Inhibited Students in Paternal Communities.** forum. 35 (3), (1977, July - September): 43.
- Brum Fit, Christopher. (1984). **Communicative Methodology in Language Teaching.** New York: Cambridge University Press.
- Candlin, C.(1987). **Language Learning Task.** London: Cambridge University Press.
- Carless, D.(2002). **Implementing Task - Based Learning with Young Learners.** *ELT Journal.* 56(4), (2002, October): 389-396.
- Carroll, Brendom J.(1982). **Testing Communicative Performance.** Oxford: Pergamon Press.
- Ellis, Rod.(2003). **Task-Based Language Learning and Teaching.** New York: Oxford University. Press.
- Finoc Chiaro, Marg & Brumfit Christopher.(1983). **The Functional Approach Form Theory to Practice.** New York: Oxford University Press.
- Heaton, J.B.(1990). **Classroom Testing.** New York: Longman.
- Littlewood , William. **Communicative Language Teaching: An Introduction.** New York: Cambridge University Press.
- Long, Michelle H. & Crookes, Graham. (1992). **Three Approaches to Task-Based Syllabus Design.** *TESOL Quarterly.* 26 (1), (1992, Spring): 27-47.
- Murphy, Jacky.(2003). **Task - Based Learning : The Interaction Between Tasks and Learners.** *ELT Journal.* 57 (4), (, October): 352 - 360.
- Nunan, D.(1989). **Designing Tasks for the Communicative Classroom.** New York: Cambridge University Press.
- Oller, John W.(1979). **Language Test at School.** London: Longman.
- Paulston, Christina Bratt. (1976). **Teaching English as a Second Language: Techniques and Procedures.** Massachusetts : Cambridge.
- Richards, Jack; et.al.(1993). **Language Dictionary of Applied Linguistics.** London: Longman.
- Scott, Roger.(1981). **The Four Skills in Communicative Language: Teaching Speaking Communication in the Classroom.** Johnson, K & Morrow, K. (Eds) London: Longman.

- Taylor, Barry. (1983). **Teaching ESL: Incorporating Communicative Student Centered Component. TESOL Quarterly.** 17 (1), (March, 1983): 69-83.
- Underhill, Nic. (2000) .**Testing Spoken Language.** New York: Cambridge University Press.
- Weir, Cyril J.(1933). **Understanding and Developing Language Tests.** London Prentice Hall.
- Willis, Jane.(1996).**A Framework for Task Based Learning.** Edinburgh: Longman.
- Zuengler, Jane. (1993). "Encouraging Learner's Conversational Participation: The Effect of Content Knowledge Language Learning".46 (3), (1993, September): 403-432.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ภาคผนวก ข

- หนังสือ ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
 - หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์
 - หนังสือขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์
 - แบบขอสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

ศษ 0564.06 / 5516

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๕๐ ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ประพนธ์ จันทวิเทศ

ด้วยนายจรูญ จันทาศรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคาคูร์สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
2. ดร.นิสสัย แก้วแสนไชย

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุพล วุฒิสาน)
อธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 809

โทรสาร 0-2890-1786

ศธ 0564.06 / 5515

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

30 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ประเทืองสุข ชัยเสถียร

ด้วยนายจรรยา จันทาศรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชางตาครูส์คอนเวนนท์ กรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
2. ดร.นิสสัย แก้วแสนไชย

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ขอศาสตราจารย์สุพล จุฬิเสนา)

อธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 809

โทรสาร 0-2890-1786

๕ 0564.06 / 5514

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๒๐ ตุลาคม 2552

อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

ณ อาจารย์ศุภา ชาตรีนันท์

ด้วยนายจรูญ จันทาศรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
ตากุ้งี่คอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
2. ดร.นิสสัย แก้วแสนไชย

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content
fidelity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็น
ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ศุภา ชาตรีนันท์)
อธิการบดี

ทิศวิทยาลัย

ศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 809

สาร 0-2890-1786

บพ. 6 แบบขอสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เลขที่รับ.....
วันที่รับ.....
เวลา.....
ผู้รับ.....

(นาย/นาง/นางสาว) จรรยา อินทศิริ

นักศึกษา 5063140008

โรงเรียนอัสสัมชัญ

ชานีพนธ์ เรื่อง

(ภาษาไทย) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นทักษะที่ผู้เรียนสามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเอง
ผ่านกิจกรรมที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร

(ภาษาอังกฤษ) IMPROVING PRATHOMSUKSA A STUDENTS' SPEAKING SKILL THROUGH
ASED LEARNING AT SANTA CRUZ CONVENT SCHOOL BANGKOK

ตีพิมพ์วิทยานิพนธ์ เมื่อวันที่ 5 ก.ค 2551

ปากเปล่า วันที่ 2 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เวลา 16.00 น. ห้อง 693

ลงชื่อ จรรยา อินทศิริ นักศึกษา
(จรรยา อินทศิริ)
20 / ก.ค / 2552

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อนุมัติให้สอบได้ ลงชื่อ [Signature] ประธานกรรมการ
อนุมัติให้สอบได้ ลงชื่อ..... กรรมการ
อนุมัติให้สอบได้ ลงชื่อ..... กรรมการ

สอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์รับทราบ

ลงชื่อ [Signature] ประธานกรรมการ
ลงชื่อ..... กรรมการ
ลงชื่อ..... กรรมการ

การเงิน

ค่าสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ จำนวน 5,000 บาท (สามพันบาทถ้วน) ตามใบเสร็จเลขที่.....
ลงวันที่..... เรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ..... ผู้รับเงิน
(.....)
20 / ก.ค / 2552

บันทึก

สมควรกำหนดให้สอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ในวันที่..... เดือน..... พ.ศ. เวลา..... น. ห้อง.....

ลงชื่อ [Signature] คณบดี

(.....)

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ที่ 3036 / 2552

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

ล-ชกต	ชื่อเรื่อง	วันเวลา/ สถานที่สอบ	กรรมการ	ตำแหน่ง
หญิง ในทาศรี	เรื่องการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างทอผ้าตอสนวนนท์ กรุงเทพมหานคร	2 พ.ย. 52 เวลา 16.30 – 18.00 น. ห้อง 693 อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์	1. รศ. วัฒนา พืชราวนิช 2. ผศ. ดร. อารีวรรณ เขียมสะอาด 3. ดร. วนิตา พลอยตั้งวาลย์ 4. ดร. คมศร วงษ์รักษา 5. นายธามินทร์ คงอินทร์	ประธาน กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการและ เลขานุการ

ปฏิบัติหน้าที่วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เวลา 16.30-18.00 น. ณ ห้อง 693 อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์

ให้คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาเค้าโครงมีมาตรฐานทางวิชาการวิทยานิพนธ์ โดยยึดถือความมี
มาตรฐานทางวิชาการเป็นสำคัญ และสามารถเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานได้ตามระเบียบสภาพประจำ
งานราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการเงินของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

ตั้ง ณ วันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2552

(รองศาสตราจารย์เกริก วัชคณานนท์)
รองอธิการบดี รักษาการแทน
อธิการบดี

ทศ 0564.06 / 5427

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์วัฒนา พ็ชรวานิช

ด้วยสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จะดำเนินการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท จำนวน ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 ตั้งแต่ เวลา 16.30 - 18.00 น. ที่ห้อง 693 อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์ จำนวน 1 คน คือ นายจรรยา จันทาศรี เรื่องการ เติบโตการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคาคูร์สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ จึงขอเชิญเป็นกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ในวันและเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เกริก วัชคานนท์)
รองอธิการบดี รักษาการแทน
อธิการบดี

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5000

โทรสาร 0-2472-5721

ทท 0564.06 / 5429

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๕๖ ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เข็มสะอาด

ด้วยสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
จะดำเนินการสอบเข้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท จำนวน ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 ตั้งแต่
เวลา 16.30 – 18.00 น. ที่ห้อง 693 อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์ จำนวน 1 คน คือ นายจรูญ ชันทาศรี เรื่องการ
จัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคาคู้ตคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ จึงขอเชิญเป็นกรรมการสอบเข้าโครงวิทยานิพนธ์ในวันและเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เกริก วยัคฆานนท์)
รองอธิการบดี รักษาการแทน
อธิการบดี

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5000
โทรสาร 0-2472-5721

ทศ 0564.06 / 5428

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน คร.วนิดา พลอยสังวาลย์

ด้วยสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
จะดำเนินการสอบเข้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท จำนวน ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 ตั้งแต่
เวลา 16.30 – 18.00 น. ที่ห้อง 693 อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์ จำนวน 1 คน คือ นายจรูญ จันทาศรี เรื่องการ
ใ้คการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคาคู้ตคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ จึงขอเชิญเป็นกรรมการสอบเข้าโครงวิทยานิพนธ์ในวันและเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เกริก วัชรภานนท์)
รองอธิการบดี รักษาการแทน
อธิการบดี

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5000

โทรสาร 0-2472-5721

ศท 0564.06 / 5426

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงทิวรัชฎี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เขียน คร.คมศร วงษ์รักษา

ด้วยสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
จะดำเนินการสอบเข้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท จำนวน ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 ตั้งแต่
เวลา 16.30 – 18.00 น. ที่ห้อง 693 อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์ จำนวน 1 คน คือ นายจรูญ จันทาศรี เรื่องการ
โครงการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคาคู้ตคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ จึงขอเชิญเป็นกรรมการสอบเข้าโครงวิทยานิพนธ์ในวันและเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เกริก วยักมานนท์)
รองอธิการบดี รักษาการแทน
อธิการบดี

และครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5000

โทรสาร 0-2472-5721

ทศ 0564.06 / 5425

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน นายธานินทร์ กงอินทร์

ด้วยสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
จะดำเนินการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท จำนวน ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 ตั้งแต่
เวลา 16.30 – 18.00 น. ที่ห้อง 693 อาคาร 100 ปี ศรีสุริยวงศ์ จำนวน 1 คน คือ นายจรรยา จันทาศรี เรื่องการ
โครงการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างคากู้ตคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ จึงขอเชิญเป็นกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ในวันและเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์กรีก วัลย์คณานนท์)
รองอธิการบดี รักษาการแทน
อธิการบดี

รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5000

โทรสาร 0-2472-5721

ศธ 0564.06 / 5518

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

๒๘ ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน Miss Lindsay Silvera

ด้วยนายจรูญ จันทาศรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดวงดาราสุทคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
2. ดร.นิสสัย แก้วแสนไชย

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

รองศาสตราจารย์อุพล รุศมิเสนา
ส.อ.อ.อ.อ.อ.อ.

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 809

โทรสาร 0-2890-1786

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
(Task Based Lesson Plans)

TASK BASED LESSON PLAN 1

LEVEL: Prathom Four

OBJECTIVE: To teach students how to improve their communication skills on using a yes/no question in the present Simple Tense, through a task based activity, "Find someone who...."

TIME: 50 minutes

DESCRIPTION:

Students use a checklist as they walk around the room trying to find a person who has a certain characteristic. When students find "someone who eats cereal every morning" or "someone who watches TV at night," they write that person's name on their checklist of paper and move on the next person with the hope that that person meets one of the other characteristics on the master list. The goal is to meet and talk to as many people as possible within the time limit in order to put one name by each of the characteristics. The teacher should keep the activity simple for Prathom students, use humor, and let the students have fun.

RESOURCES:

"Find someone who..." worksheet

PREPARATION STAGE

1. First, the teacher should brainstorm and prepare six (6) characteristics using vocabulary that the students are familiar with. This is a fluency activity, the main purpose of the teacher in doing this activity is to review or recycle vocabulary for students and perhaps even learn one or two new words. This activity is to get students talking and the teacher should limit the difficulty of the language used in the class.
2. The teacher should try to vary the questions so that it will be easy to find a person for some characteristics but not so easy for others (in order to challenge the students, but the

teacher must try to make the questions simple.) The teacher can use language books or the internet for references of the questions to be used for the activity. Easy questions may be like: “find someone who has a brother,” or “find someone who likes fish.” Difficult question may be like: “find someone who doesn’t like cats,” or “find someone who lives in a big house,” The teacher should mix up the easy and difficult questions on the sheets.

LANGUAGE FOCUS

Aim: To raise students’ awareness about the target language.

Asking a Friend (Forming a Yes/No Question in the Present Simple Tense)

One way to form a yes/no questions is using the auxiliary do or does. For this particular activity, the teacher should explain that Do is always followed by the subject “you” and then a verb in the infinitive (note: without “to”). Here is the format:

Do	you	eat	fish?
Auxiliary	subject	verb	object
verb			

To answer a yes/no question, the students can say:

- *Yes, I do. I brush my teeth in the morning*
- *No, I don't. I don't eat sushi.*

(Note: Explain that the questions to be used in this activity shall follow the same format. The teacher should teach the students how to answer the questions in complete sentences in order to consolidate the learning of the target grammar.)

Sample Conversation:

Teacher: Do you brush your teeth in the morning?

Students: Yes, I do. I brush my teeth every morning.

Teacher: Do you eat sushi?

Students: No, I don't. I don't eat sushi.

Teacher: Do you have a pet dog?

Students: Yes, I do. I have a pet dog.

Teacher: Do you watch TV at night?

Students: Yes, I do. I watch TV at night.

Teacher: Do you drink milk in the evening?

Students: No I don't. I don't drink milk in the evening.

PRE-TASK WARMER (15 minutes)

Aim: To prepare students for the task, to engage their attention.

1. Tell students that they are going to play a game to find out things they might not know about each other. They will have a few minutes to fill out a survey sheet. Announce that the class is going to do a brief interview activity in which each student will ask people a question to find out if they do a certain activity. The goal is to ask everyone in class until students find someone who does that activity or has that characteristic.
2. On the board, write two examples of characteristics from your sheet. Tell students not to give the answer right now. Ask them to think how they would answer if someone asked them right now, "Excuse me. Do you read the newspaper every morning? "What would their answer options be? (Yes, I do *or* No, I don't.)
3. Hold up a copy of the activity worksheets. Explain that students are to walk around the room and find people who have the characteristics described on the sheet. When they find someone who says yes to one of their questions, they write the name in the blank provided and go on to the next question with another person. Ask them to find as many different people as possible, using each person's name only once.

EXECUTING THE TASK (20 minutes)

1. Distribute the Find Someone Who survey sheets (below). Make sure that everyone gets a copy. Upon receiving one, ask the students to write their names on their worksheet.

2. The teacher should practice the activity once before actually starting is so that the students will witness an example of what to do. Go through the worksheet together then let the students ask the teacher and the teacher answers.

Example:

Students: Excuse me, do you like pizza?

Teacher: Yes, I do. I like pizza.

3. Be sure everyone understands the instructions of this activity. Then, ask everyone to hold their pens and their papers. Then ask them to stand up.
4. Begin the activity. The teacher should participate as well and keep roaming around and monitoring the students at the same time.
5. Important: The teacher should make sure that the students aren't copying other students' work and that the students are really speaking in English.
6. Continue until the students complete the worksheet, and then ask them to sit down and review their worksheets.

POST TASK (15 minutes)

1. When they have finished, work with the whole class, and ask them to call out what they discovered about each other.
2. The teacher may ask someone to stand up and ask about her findings.

Sample questions and answers would be:

Teacher: Who has a cat?

Student: Mary has a cat.

Teacher: Who has a brother?

Student: Jenny has a brother.

Teacher: Who likes sushi?

Student: Jing likes sushi.

3. Before the class ends, gather the students attention once again to review the target grammar focus.

SUMMARY TABLE:

Questions	Student's answer	What to do...
1. <i>Excuse me, do you go to Lotus every month?</i>	<i>Yes, I do. I go to Lotus every month.</i>	(The questioner writes the name of the student who answers "Yes on the work sheet) Name : Supitchaya
2. <i>Excuse me, do you like spicy food?</i>	<i>No, I don't. I don't like spicy food.</i>	(The questioner should not write the name of the student who answered "No", she must go to another student until she finally gets the answer "Yes, I do.")

OPTIONAL FOLLOW-UP

Aim: Given the opportunity to have extra time. This activity aims to give the students a chance to repeat (and hopefully improve) the task.

Ask students to work with a partner that they haven't worked with yet during this class. Tell them to repeat the same task as they did at the beginning of the class, but that they should try to include the target structure used to into their speaking.

Once students have practiced together, ask a couple to report back to the class what they talked about with their partner. Use this time to focus on accuracy, i.e. correct what they say if they make mistakes using the target language.

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: *"Excuse me"*

<i>Do you like cats?</i>	<i>Do you like blue?</i>	<i>Do you have a pet dog?</i>
Name : _____	Name : _____	Name : _____
<i>Do you have a brother?</i>		<i>Do you brush your teeth in the morning?</i>
Name : _____		Name: _____

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: *"Excuse me"*

<i>Do you like cheese?</i>	<i>Do you eat egg for breakfast?</i>	<i>Do you have a cat?</i>
Name : _____	Name : _____	Name : _____
<i>Do you read newspapers?</i>		<i>Do you watch English movies?</i>
Name : _____		Name : _____

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: "Excuse me"

<i>Do you like tom yum?</i>	<i>Do you like cartoons?</i>	<i>Do you have a rabbit?</i>
Name : _____	Name : _____	Name : _____
<i>Do you sleep at 9:00 P.M.?</i>	<i>Do you eat noodles for breakfast?</i>	
Name: _____	Name : _____	

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: "Excuse me,

<i>Do you like KFC?</i>	<i>Do you like spaghetti?</i>	<i>Do you speak Chinese?</i>
Name : _____	Name : _____	Name : _____
<i>Do you listen to the radio?</i>	<i>Do you have a red pen?</i>	
Name : _____	Name : _____	

Worksheet for Week 1**Your task is this:**

In the next twenty minutes, find a classmate who can answer “yes” to each question found in the boxes below. Put their names in the particular box that describes them. You need to ask someone different for each question. For each box, a different name must be written.

For example, when you find “someone who watches TV at night,” write that student’s name on your paper and move on to ask a different question to your other classmates. Your goal is to meet and talk to as many people as possible within the time limit in order to put one name on each of the questions.

Example:

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: “Excuse me,

Q: Do you like cats?

A: Yes, I do. I like cats.

Name: Ann

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: "Excuse me"

<i>Do you like cats?</i>	<i>Do you like blue?</i>	<i>Do you have a pet dog?</i>
Name : _____	Name : _____	Name : _____
<i>Do you have a brother?</i>		<i>Do you brush your teeth in the morning?</i>
Name : _____		Name: _____

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: "Excuse me"

<i>Do you like cheese?</i>	<i>Do you eat egg for breakfast?</i>	<i>Do you have a cat?</i>
Name : _____	Name : _____	Name : _____
<i>Do you read newspapers?</i>		<i>Do you watch English movies?</i>
Name : _____		Name : _____

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: "Excuse me"

<p align="center"><i>Do you like tom yum?</i></p> <p>Name : _____</p>	<p align="center"><i>Do you like cartoons?</i></p> <p>Name : _____</p>	<p align="center"><i>Do you have a rabbit?</i></p> <p>Name : _____</p>
<p align="center"><i>Do you sleep at 9:00 P.M.?</i></p> <p>Name: _____</p>	<p align="center"><i>Do you eat noodles for breakfast?</i></p> <p>Name : _____</p>	

FIND SOMEONE WHO...

Begin all questions with: "Excuse me,

<p align="center"><i>Do you like KFC?</i></p> <p>Name : _____</p>	<p align="center"><i>Do you like spaghetti?</i></p> <p>Name : _____</p>	<p align="center"><i>Do you speak Chinese?</i></p> <p>Name : _____</p>
<p align="center"><i>Do you listen to the radio?</i></p> <p>Name : _____</p>	<p align="center"><i>Do you have a red pen?</i></p> <p>Name : _____</p>	

Weekly Assessment

WEEK 1 (THE PRESENT SIMPLE TENSE)

Questions:

1. *Do you watch English movies?*
2. *Do you like blue?*
3. *Do you eat eggs for breakfast?*
4. *Do you brush your teeth in the morning?*
5. *Do you do speak English in class?*

Possible answers:

1. Yes, I do. I watch English movies.
No, I don't. I don't watch English movies.
2. Yes, I do. I like blue.
No, I don't. I don't like blue.
3. Yes, I do. I eat eggs for breakfast.
No, I don't. I don't eat eggs for breakfast.
4. Yes, I do. I brush my teeth in the morning.
No, I don't. I don't brush my teeth in the morning.
5. Yes, I do. I speak English in class.
No, I don't. I don't speak English in class.

TASK BASED LESSON PLAN 2

LEVEL: Prathom Four

OBJECTIVE: To enable students to use the present Simple Tense of Verbs when talking about daily routines and to reinforce learning of vocabulary on daily activities that will build confidence in speaking English

TIME: 50 minutes

DESCRIPTION:

The lesson will serve as a review and will focus on using the Present Tense in expressing habitual activities through daily routines. After the class discussion, the class will be given a task to complete. The students will be asked to choose a buddy and each pair will receive a copy of a blank daily routine interview sheet. Then each student shall interview their partner and write down their answers on the space provided on each worksheet.

RESOURCES:

- Pictures of Superheroes (Superwoman, Batman, Superman, etc.)
- Blank daily schedule sheets

PREPARATION STAGE:

1. First, the teacher has to prepare pictures of popular superheroes that the students find interesting.
2. Then, prepare a daily routine list of this supper hero. The teacher must be sure that the students have prior knowledge with the vocabularies to be used (ex. Get up, take a bath, get dressed, eat breakfast etc...)
3. The teacher must bear in mind that this activity is a fluency activity which aims to review or recycle vocabulary and perhaps even learn one or two new words, but the main purpose of this activity is to get students talking for a purpose and, thus, limit the difficulty of the language used and increase their confidence in speaking.

4. The teacher must also remember to keep the discussion alive and let the students have fun because the topic being discussed is about daily routines of superheroes.

LANGUAGE FOCUS:

Aim: To raise students' awareness about the target language.

Using the Present Simple Tense for Habitual Activities

The students should use the following format in speaking about another person's daily routine:

<u>She / He</u>	<u>gets up</u>	at half past six in the morning.
<i>Singular Subject</i>	<i>verb + "s" or "es"</i>	<i>time</i>

PRE-TASK WARMER (10 minutes)

Aim: To prepare students for the task, to engage their attention.

The teacher will say, "How many of you have seen any movies about superheroes?"

Allow students to answer and share about the moves they've seen.

The teacher will then show students pictures different superheroes. Ask the students questions like, "Does anyone know who this is?" "What does he do?" Allow students to discuss their ideas in class.

The teacher will say, "Superheroes can get very busy. Let's pretend that each of you has been asked to help a superhero. Your task is to keep his daily schedule for him or her."

The teacher then will give students a few examples of what a superhero might do. Think of Batman. Write the following examples on the board for students. Explain the format of the simple present tense as used to state habitual actions like in daily routines.

Singular Subject (Batman = He) + Verb + "s" or "es" (wake = wakes etc...)

8:00 am- He wakes up and eats his breakfast.

8:30 am- He takes a shower.

9:00 am- He gets dressed in his Bat Suit.

10:00am - He helps people in the city.

12:00am - He eats lunch then takes a short nap.

1:00 pm- He helps people in the city.

5:00 pm - He watches TV.

8:00 pm - He eats dinner.

9:00 pm - He takes a shower.

9:30 pm - He goes to bed.

Sample Conversation:

Teacher: What time does Batman wake up?

Students: He wakes up at 8:00 in the morning.

Teacher: What does he do at 1:00 in the afternoon?

Students: He helps the people in the city.

Teacher: What time does he go to bed?

Students: He goes to bed at 9:30 pm.

EXECUTING THE TASK (30 minutes)

1. The teacher shall ask the students to choose a buddy for the interviewing activity. Each pair shall then decide who is going to be Student A and student B.
2. Each student will be handed an interview sheet that they will use to fill out information regarding their buddy's daily routines.
3. Each student will then ask questions to their buddy and then write down their answers on the spaces provided on each worksheet.

POST TASK (10 minutes)

1. When they have finished, work with the whole class, and ask them to call out what they discovered about each other.
2. The teacher may ask someone to stand up and ask about her findings.

Sample questions and answers would be:

Teacher: Who among your classmates goes to school at 6:30 am?

Student: Mary goes to school at 6:30 a.m.

Teacher: Is there anyone in here who sleeps at 9:00 p.m.?

Student: Yes, Jenny sleeps at 9:00 p.m.

Teacher: Does anyone eat dinner at 7:30 p.m.?

Student: Yes, at 7:30, Jing eats dinner.

3. Before the class ends, gather the students attention once again to review the target grammar focus.

SUMMARY TABLE

Sample conversation

Teacher: "What time does he wake up?"

Student: He wakes up at 7:00 am.

Teacher: "What does he do at 8:30 a.m.?"

Students: He takes a shower and reads the newspaper at 7:30 am.

OPTIONAL FOLLOW-UP

Aim: Given the opportunity to have extra time. This activity aims to give the students a chance to repeat (and hopefully improve) the task.

The teacher can go into other pairs and make them read again what they have done this time carefully correcting mistakes committed when speaking.

Student A**Interview Sheet**

Student A: What time do you usually wake up?

Student B: _____

Student A: What time do you usually go to school?

Student B: _____

Student A: When do you usually have your lunch?

Student B: _____

Student A: What time do you usually do your homework?

Student B: _____

Student A: When do you usually go to bed?

Student B: _____

Student B**Interview Sheet**

Student B: What time do you usually wake up?

Student A: _____

Student B: What time do you usually have breakfast?

Student A: _____

Student B: When do you usually go home?

Student A: _____

Student B: What time do you usually take a shower at night?

Student A: _____

Student B: When do you usually sleep?

Student A: _____

Worksheet for Week 2

Your task is this:

Choose a partner and work in pairs. Decide who is going to be Student A and Student B. Each will be given a different worksheet for this activity. Look at the worksheet. Both students will have to interview their buddies and ask questions about each other's daily routines. Ask your partner the questions provided on the worksheets. Your task is to jot down the answers given by your partner. Once done, submit your findings to your teacher.

For example:

Student A: *What time do you usually have breakfast?*

Student B: *I usually have my breakfast at half past six.*

Student A: *What time do you usually reach school?*

Student B: *I leave the house at 7:00 and I arrive at school at half past seven.*

Student A: *What time do you usually arrive home?*

Student B: *I usually arrive home at 5:00 in the afternoon.*

Student A: *Then what time do you usually do your homework?*

Student B: *Usually, I do my homework after having dinner. That is around 7:00 in the evening.*

Student A: *What time do you usually sleep?*

Student B: *I usually sleep around 9:00.*

Time	Activity
6:30	Melanie usually wakes up has her breakfast at half past six.
7:30	She usually reaches school at 7:00.
5:00	She usually arrives home this time.
7:00	After having dinner, she usually does her homework during this time.
9:00	At 9:00, she usually goes to bed and sleeps.

Student A
Interview Sheet

Student A: What time do you usually wake up?

Student B: _____

Student A: What time do you usually go to school?

Student B: _____

Student A: When do you usually have your lunch?

Student B: _____

Student A: What time do you usually do your homework?

Student B: _____

Student A: When do you usually go to bed?

Student B: _____

Time	Activity

Student B
Interview Sheet

Student B: What time do you usually wake up?

Student A: _____

Student B: What time do you usually have breakfast?

Student A: _____

Student B: When do you usually go home?

Student A: _____

Student B: What time do you usually take a shower at night?

Student A: _____

Student B: When do you usually sleep?

Student A: _____

Time	Activity

Weekly Assessment

WEEK 2 DAILY ROUTINE AND TELLING TIME

Questions

1. *What time do you usually have breakfast?*
2. *What time do you usually reach school?*
3. *What time do you usually arrive home?*
4. *Then what time do you usually do your homework?*
5. *What time do you usually sleep?*

Possible answers:

1. I usually have my breakfast at six in the morning.
2. I leave the house at half past six and I arrive at school at seven o'clock.
3. I usually arrive home at 4:00p.m.
4. Usually, I do my homework after having dinner. That is around 6:00 in the evening.
5. I usually sleep at around 8:00 p.m.

TASK BASED LESSON PLAN 3

LEVEL: Prathom Four

OBJECTIVE: To enable students to describe a process using Adverbs of Sequence

TIME: 50 minutes

DESCRIPTION: Preparing a Dish

Students will be given the opportunity to work together in small groups and prepare a dish for a crazy creature. The students will have the chance to be introduced to sequencing of a process through this activity. The students already have background knowledge in simple sentence structure. This will aid in their understanding of sequence of events.

This type of learning encourages students to become more active and responsible for their own learning environment as well as confident in speaking English. This will allow them to make choices and encourage them to take the initiative to learn the material.

RESOURCES:

- (Real) Food ingredients (milk tea: tea, sugar, milk)(tuna egg sandwich: boiled eggs, mayonnaise, pepper, onion, salt, tuna chunks, sugar)
- Worksheet
- Pictures of monsters, aliens and or other crazy creatures

PREPARATION STAGE

- a. Prepare photocopies of food cards (vegetables, fruits, drinks and crazy stuffs like bugs, hair, roots etc), which students can use during the activity.
- b. The teacher can also prepare paper plates / dishes, scissors and paper cards for drawing and cutting.
- c. Prepare food to demonstrate with a finished product
- d. Make copies of the worksheet to hand to students.

LANGUAGE FOCUS

Aim: How to describe a process using Adverbs of Sequence

We use Adverbs of sequence to describe how something works or when relating a story that has sequence of events. The following are the adverbs of sequence to be used in this activity.

FIRST - NEXT - THEN - AFTER THAT - FINALLY

PRE – TASK WARMER (10 minutes)

Aim: To prepare students for the task, to engage their attention.

1. First ask the students what their favorite food is. Then elicit answer form students.
(Note: Don't forget to complement what they have said.)

Sample Conversation:

Teacher: What is your favorite food?

Student: My favorite food is spaghetti.

Teacher: Wow, I love spaghetti too!

Student: My favorite food is pizza.

Teacher: That sounds really delicious!

Student: I like fried chicken and rice!

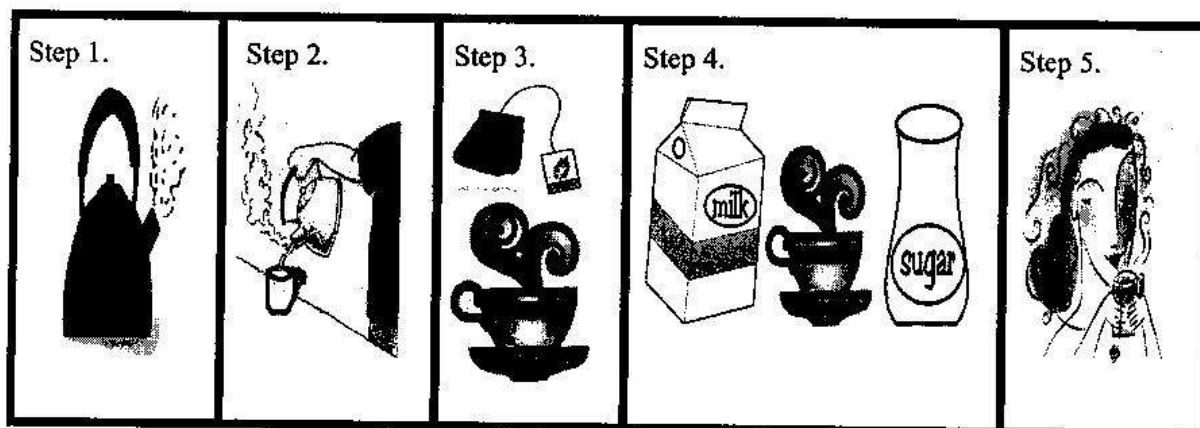
Teacher: I like that too!

2. Next, tell the students that one of your favorite is the "Tuna-egg sandwich with vegetables and of course with matching milk tea"
3. Then the teacher shall ask the students if they know how to prepare their own favorite meal.

Teacher: "Does anyone in here know how to prepare a cup of milk tea? How about Tuna - egg sandwich?"

4. Then first, discuss the simple steps of making cup of milk tea. Remember to write down these steps on the board for the students to follow on the later activity.
5. First, introduce your materials and ingredients.

Teacher: "We will need some kettle, cup, tea bags, milk and sugar"

Teacher: "First, boil some water. Then, pour the water into the cup. Next, put the tea bag into the cup of water. After that, add some milk and sugar. Finally, drink the milk tea."

6. Then discuss the procedures of making a much more complex recipe, a tuna-egg sandwich. Remember to write down these steps on the board for the students to follow on the later activity.
7. First, introduce your ingredients.

Teacher: "Now it's time for us to make another recipe. For the Tuna-egg sandwich, we will need some boiled eggs, mayonnaise, pepper, onion, salt, tuna chunks, and sugar"

8. Remind the students to use the adverbs of sequencing in teaching the steps.
9. Make sure that students understand cooking terms like boiled, un-shell, chop, mix, spread, etc...

10. The steps that will be written on the board and the teacher will demonstrate the food making in front of the class :

- Teacher:** *"First, you have to un-shell the boiled eggs."*
 "Then, chop the onions into tiny pieces."
 "Next, mix the mayonnaise, tuna, hardboiled eggs and onions together."
 "After that, put some pepper, salt and sugar into the mixture."
 "Then, spread the mixture to the bread and add some vegetables."
 "Finally, eat your sandwich."

EXECUTING THE TASK (30 minutes)

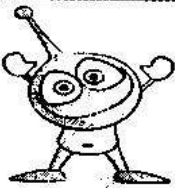
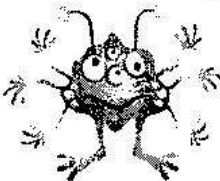
1. Tell the students that they are going to perform a crazy activity where in they will design a perfectly delicious meal for someone : A monster, an alien or a crazy creature
2. Divide the students into groups of 5 and hand them out their monster or alien.
3. Ask them to brainstorm on what food they can prepare for each. Tell them that these foods are out of the ordinary and they can use any ingredient they like. Hand the picture card ingredients and worksheets to the class. Give each group a few minutes to brainstorm and assign roles to various group members.
4. Go round giving support where necessary. Surely students will be asking lots of questions at this time. Go around and provide more guidance to students.
5. Once they had finished brainstorming, it is time for class reporting.
6. A spokesperson or group leader reports back to the class. During this time students listen carefully to every group and later decide which one is best.

POST TAKS (10 minutes)

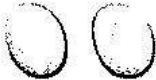

1. The teacher asks the students to post their work in the class bulletin.
2. During this period, the teacher must pay close attention to any grammatical errors the student are committing and make sure to correct these mistakes.
3. Before the class ends, gather the students attention once again to review the target grammar focus.

These are the picture cards to be used for the discussion. The sizes of each are reduced compared to the actual picture cards used for the activity for the purpose of showing illustrations for this thesis.

ALIEN AND MONSTER PICTURE CARDS

 Clawy	 Spikey
 Big Eyes	 The Clown Monster
 Shelldon	 Smurfy
 Cyclops	 Sludgy
 Jolly	 Slimey

FOOD INGREDIENTS

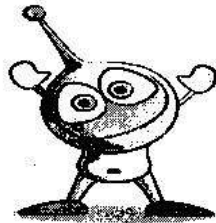
 meat	 eggs	 fish
 water	 rice	 onion
 ant	 spider	 worm
 bug	 leaf	 bread
 pineapple	 apple	 grapes
 papaya	 chili	 nuts
 chocolate	 Sugar	 salt

Worksheet for Week 3

Your task is this:

Work in groups. Choose an alien or a monster from the picture cards to be shown by the teacher. Then, brainstorm on what special food you can prepare for your creature. You can use any ingredient from the picture cards given to you. Write down the procedure of your specialty using the sequence words you have learned. Once done, demonstrate your special recipe for your monster or alien in front of the class.

For example:

Name of alien:

Jolly

Name of Food: *Nutty Chocolatey Worm Sandwich*

Procedure:

Students:

"First, boil the eggs and un-shell the boiled eggs."

"Then, chop the onions into tiny pieces."

"Next, mix the nuts, worms, hardboiled eggs and onions together."

"After that, put some chocolate, salt and sugar into the mixture."

"Then, spread the mixture to the bread and add some leaves and chili."

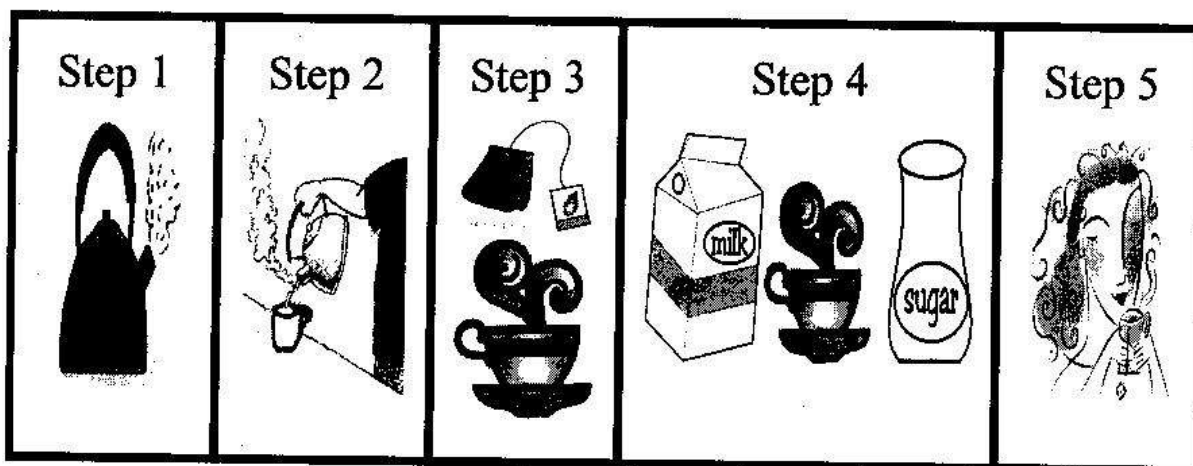
"Finally, let Jolly eat the sandwich!"

Weekly Assessment

WEEK 3 (SEQUENCING)

Direction: The teacher will show you picture cards of doing a simple process. Using sequence words, tell your teacher the procedures needed.

"How to make a cup of milk tea"

Possible answers:

1. "First, boil some water."
2. "Then, pour the water into the cup."
3. "Next, put the tea bag into the cup of water."
4. "After that, add some milk and sugar."
5. "Finally, drink the milk tea."

TASK BASED LESSON PLAN 4

LEVEL: Prathom Four

OBJECTIVE: To enable students to ask for and give simple but effective directions using correct vocabulary and grammar and to enhance student fluency in English through a simple interviewing activity

TIME: 50 minutes

DESCRIPTION:

Asking and Giving Directions

This lesson is designed to give students a good foundation on asking and giving directions while at the same time, having a lot of fun. Children will learn the commands: turn left/right, go straight, stop, and go back. At the same time, they will also learn how to ask where something is.

For example:

"How do I get to the nearest police station?"

"Where is the nearest 7-11 in here?"

"Can you please tell me where the museum is?"

"Which way is it to the nearest gas station?"

The procedure of the role play activity simply states that the students will be given worksheets and will be asked to choose a friend to be a work partner. They will then ask for and give directions about going to different place as shown in the maps provided to them. The student asking shall jot down the answers given by their partners and fill in the name of the place in her worksheet. Afterwards, when the person asking finishes her work, the other students shall begin doing the same thing done by her buddy.

This is a sample conversation expected to be used in this activity:

Student A: "Excuse me; do you know where the police station is?"

Students B: "Yes. It's on Pink Road."

Student A: Can you tell me how to get there?"

Student B: Sure! You can walk along this road. Turn left on soi 15 and then go straight till you reach Pink Road. The police station is near Central Mall.

The theories and expressions used should be taught by the teacher prior to conducting the activity. This is a fairly simple role-play intended for beginners, perfectly suited for very young learners like Prathom 4 students.

RESOURCES:

Partner A: Worksheet

Partner B: Worksheet

PREPARATION STAGE

1. First, the teacher should prepare visual aids in teaching the basic expressions used in asking and giving directions. This includes the map as shown at the end part of this lesson plan.
2. Prepare Student A and Student B: worksheets.

LANGUAGE FOCUS

Aim: To raise students' awareness about the target language.

Asking for Directions

Expressions used for asking directions:

"Excuse me. Is there a bank near here?"

"How do I get to the library?"

"Can you tell me how to go to the post office?"

Expressions used in giving directions:

"Go straight to _____."

"Turn left"

"Turn right"

"It's on Soi _____."

"It's on _____ Road."

"It's in front of _____."

"It's opposite _____."

"It's next to _____."

"It's near the _____."

"It's at the corner of _____ and _____."

Ending the conversation

"Thank you."

"You're welcome."

"Have a nice day!"

PRE-TASK WARMER (10 minutes)

1. Write on the whiteboard "Places We Go To". Have the students give examples of places they always go to in their everyday lives and I write the board. Once the teacher has about 10-15 places, stop and move on the step two.
2. The teacher then tells the students that in Thailand, it is very easy to go to these places because we are Thailand and we know our way round our areas. But what if we are in another country and we don't know the way to go to these places? When we want to go somewhere and or want to look for something it is sometimes easier to ask for directions. When we do, we have to be able to listen to the directions given and learn how to use polite expressions in asking for directions. In this lesson, the students. Have to study speaking and listening a little more so they can learn how to effectively ask for directions and or understand a person giving direction.
3. The teacher then shall discuss with the students some key words they have to remember. The teacher has to tell the children as well that there are many direction terminologies but the teacher will cover only the common phrases.
4. This is an optional part of the lesson plan. Suppose the students are not knowledgeable about direction words, he can do the following as an orientation of the direction words. But, if the students are already familiar with direction words, it is up the teacher if this is going to serve as a review for the kids.

Teaching directions

Teach Left, Right, Straight, and Back

- The teacher draws four arrows on the board, including up for straight (forward) and down for back.
- Left and right are taught first; students mimic the teacher several times, gesturing with the proper hand in the appropriate direction

Students and teacher should be oriented in the same direction, to minimize confusion.

- Arms forward and back, respectively, are the gestures used to teach the remaining two direction words.
- Following the order written on the board, the four directions can be practiced as a set, as a chant, several times: left, right, straight, back.

Direction Challenge

- If the students are not seated in rows and columns, the classroom should be rearranged.
 - Picking a student near a corner of the room, the student should pick a direction toward another student.
 - If the teacher says "Go straight," for example, then the students should make a step forward. The same goes with "turn left, right and go back."
5. The teacher then has to go through basic directions with the students, such as
- "Turn left"*
- "Turn right"*
- "Go Straight Ahead"*

This time, show a map to the whole class. The class shall look at the map and felicity vocabulary about giving directions. Expect that by this time; most of the students may already have knowledge about these direction words, so it is ok to have the students give other direction phrases.

Have the class read and repeat the direction words used. Be sure they understand the meaning each.

6. Using the map, the teacher then teaches the students on giving information, starting from one place then going to another. Mark all the places the students have been to until all places in the map has been marked.

EXECUTING THE TASK (30 minutes)

1. Put students into pairs and hand out a worksheet to each student.
2. Ask them not to show their worksheet to their partners.
3. Now, pair by pair, tell them you are a visiting tourist and that you are at "Place number 1" and want to go the "Place number 2." Then tell the kids to ask their partners to tell them how to get there.
4. Once they already know how to reach that certain place, ask the students to write down the name of the place in the blank area on the map.
5. This maybe the fun part as the students love to find the places on the map and the figure out the best way to get there. The teacher should roam around the class then and check on the students while also correct the direction phrases they use or give then better ones if they're having trouble explaining.
6. In the last part of the lesson plan, keep the students in pairs and give them minutes to check their answers.

POST TASK (10 minutes)

1. When they have finished, have a pair or two to act out their role plays, making corrections where necessary.
2. Then, work with the whole class, ask the questions given on the worksheets and call out students to answer. The teacher can review the task, by firs talking about question and answer on Student A worksheets then proceed to Student B worksheets. The teacher shall ask the students about questions based on the work sheets and the students can give the answer in unison.
3. Make sure that students check their own answers and find out if they are right or wrong
4. Before the class ends, gather the students attention once again to review the target grammar focus.

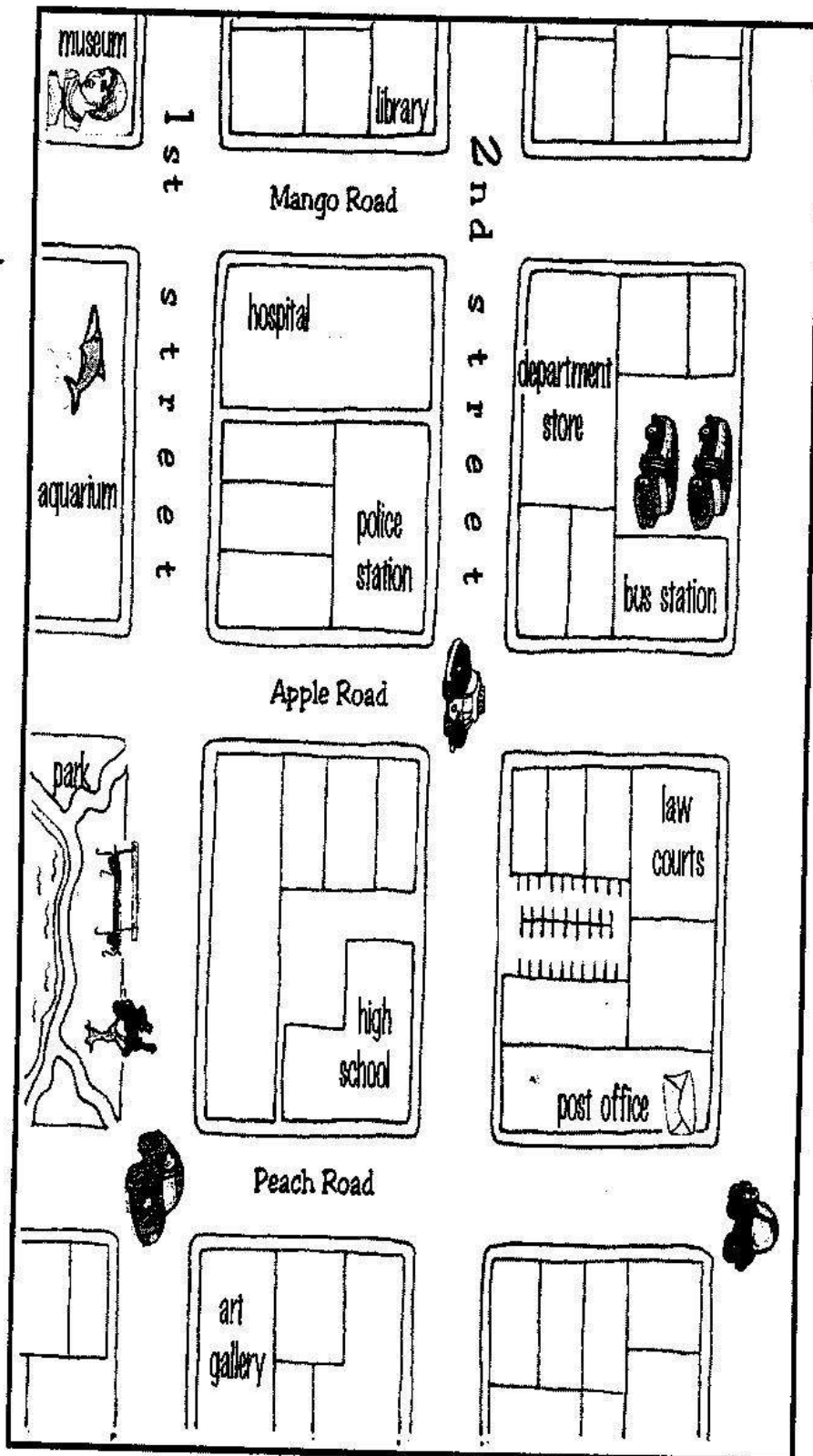
SUMMARY TABLE:

Sample Questions	Sample Answers
● Excuse me. Is there a park near here?	"Yes, there is. You can go straight to Soi 6, it's on the left."
● How do I get to the restaurant?	"You can go to the restaurant by turning left then you can go straight to Soi 5. It's on Hill Street."
● Can you tell me how to go the police station?	"Sure! Go straight and then turn right to Soi 4. It's beside the park."

OPTIONAL FOLLOW-UP

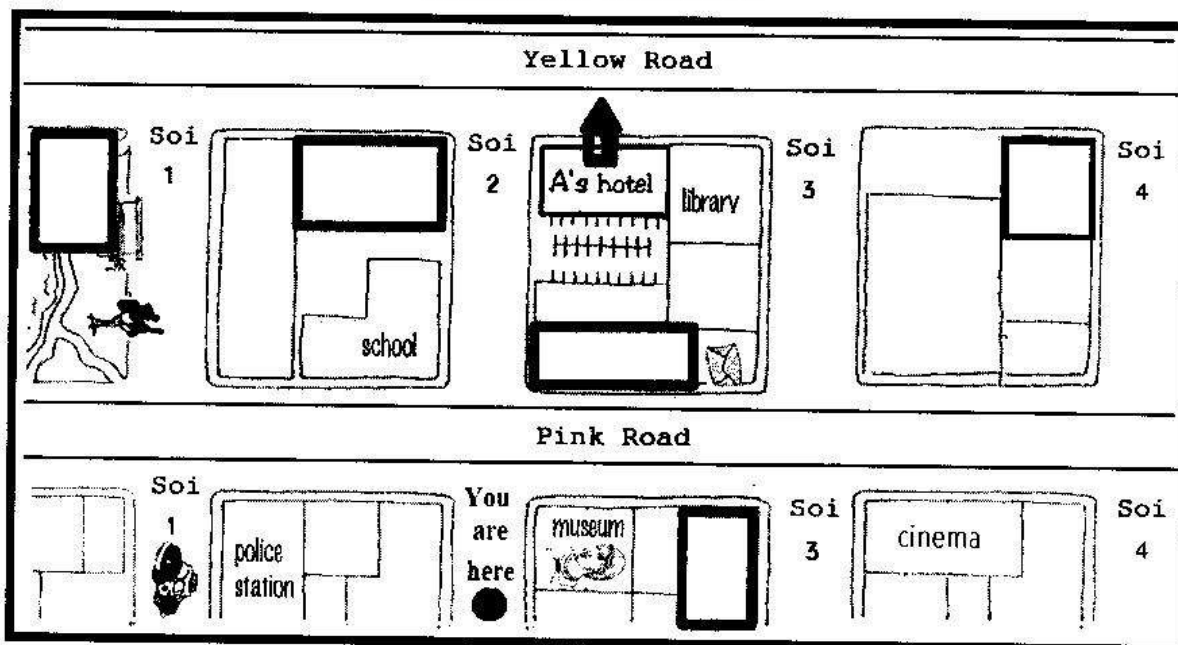
Aim: Given the opportunity to have extra time. This activity aims to give the students a chance to repeat (and hopefully improve) the task.

Once students have practiced together with the teacher, ask a couple to report in front of the class what they talked about with their partner. Use this time to focus on accuracy, i.e. correct what they say if they make mistakes using the target language.

(The size of this visual aid has been reduced for the purpose of thesis printing.)

Student A Worksheet

A: Excuse me, is there a park near here? How do I get there?

B: _____

A: Then, from the park, which way is it to the post office?

B: _____

A: That sounds easy. How about, from the post office, can you tell me how to go the store?

B: _____

A: After that, how do I get to the gym?

B: _____

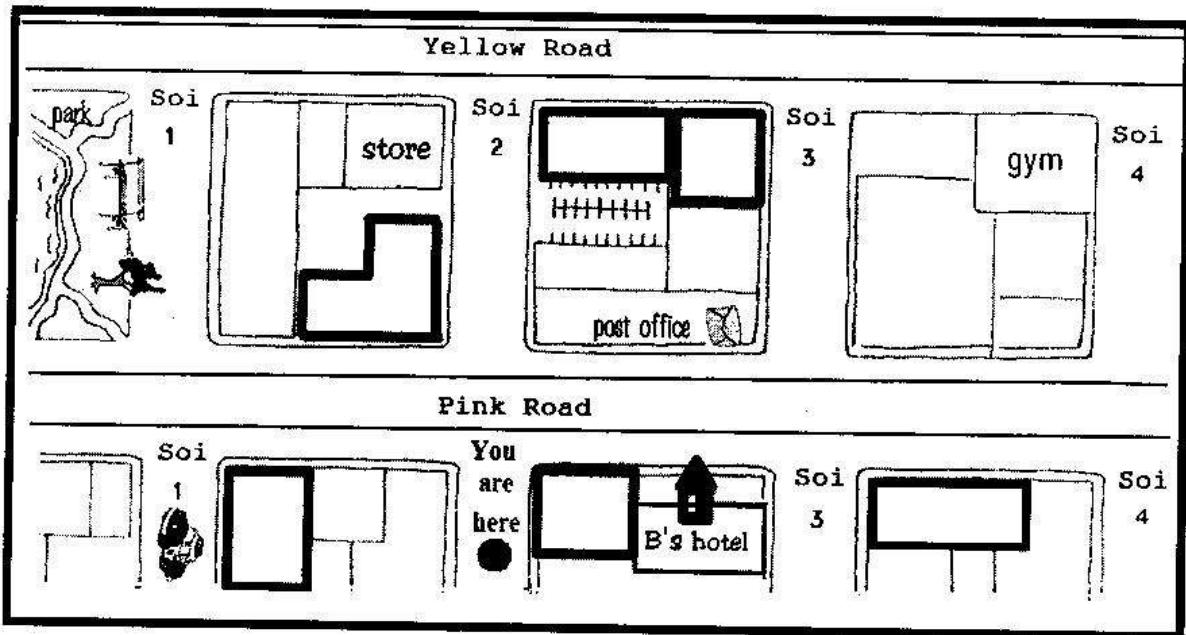
A: After I go to the gym, how do I get to my hotel?

B: _____

A: Thank you so much, you are a great help!

B: You're welcome! Enjoy your travel!

Student B Worksheet

A: Excuse me; is there a police station near here? How do I get there?

B: _____

A: From the police station, which way is it to the library?

B: _____

A: From the library, can you tell me how to get to the museum?

B: _____

A: From the museum, how can I go to the cinema?

B: _____

A: From the cinema, how do I get to my hotel?

B: _____

A: Thank you so much, this is so nice of you!

B: It's nothing, enjoy your trip!

Worksheet for week 4

Your task is this:

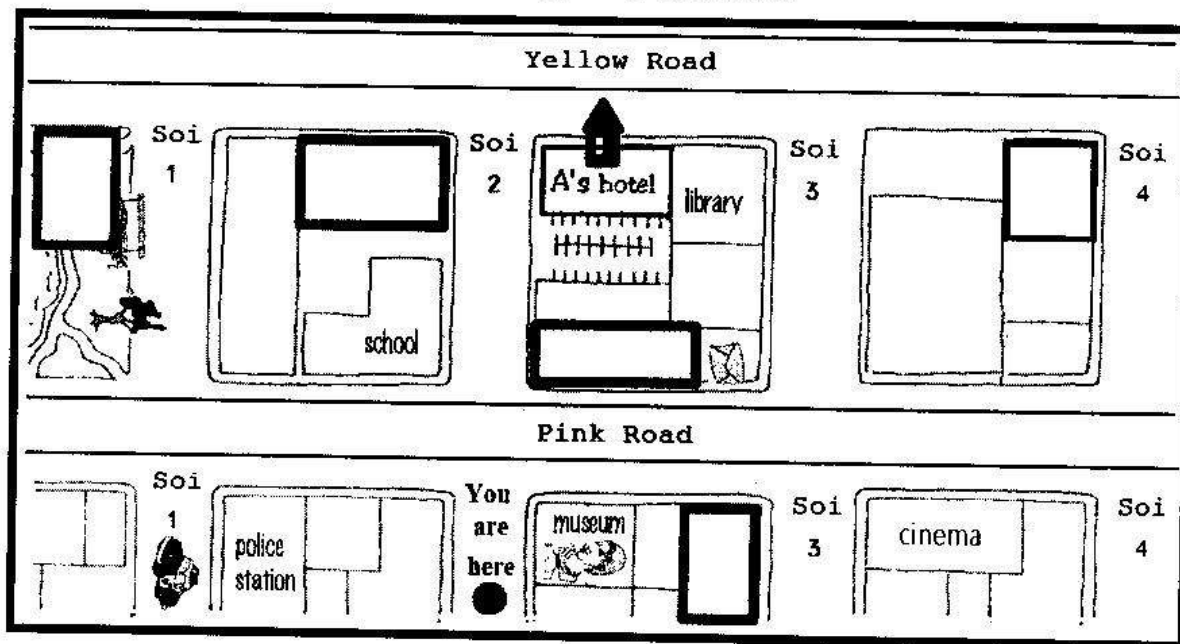
Choose a partner and work in pairs. Decide who is going to be Student A and Student B. Each will be given a different worksheet for this activity. Look at the map on your worksheet. Both students will have places to go to but the locations are not shown on your own map but on your partner's map. Ask your partner for directions on how to go these places using the questions provided on the worksheets. Your task is to jot down the directions given by your partner. Once done, mark your map by writing the name of the particular place on the blank spaces provided.

For example:

Student A: Excuse me, is there hospital near here? How do I get there?

Student B: "Yes, there is. Go straight and then turn right to Soi 4. It's beside the park."

Student A Worksheet

A: Excuse me; is there a park near here? How do I get there?

B: _____

A: Then, from the park, which way is it to the post office?

B: _____

A: That sounds easy. How about, from the post office, can you tell me how to go the store?

B: _____

A: After that, how do I get to my gym?

B: _____

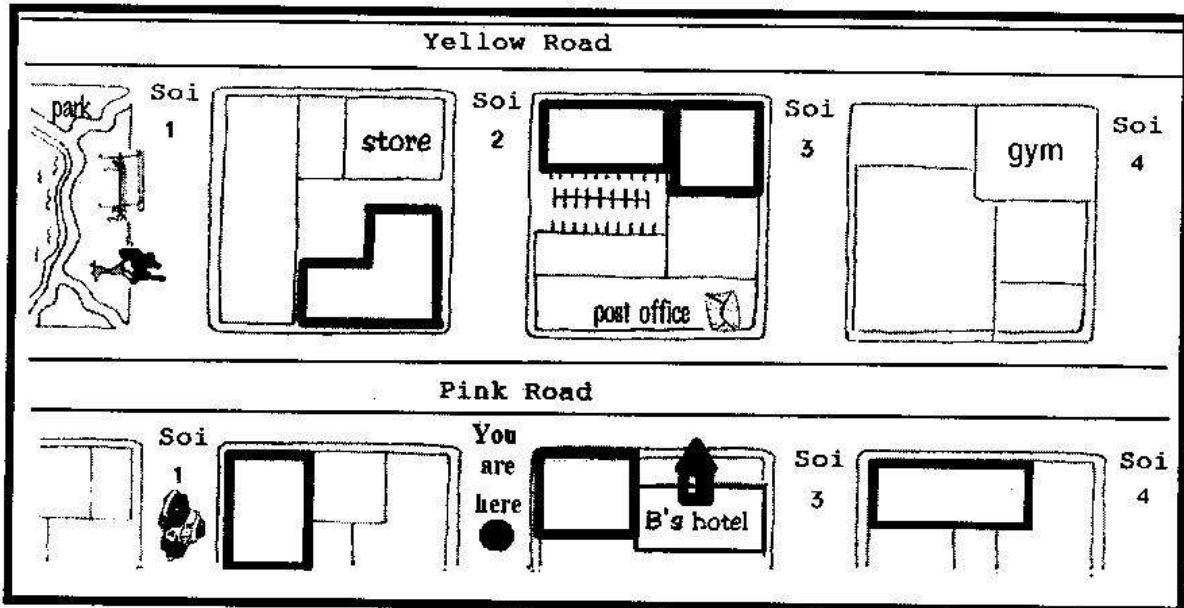
A: After I go to the gym, how do I get to my hotel?

B: _____

A: Thank you so much, you are a great help!

B: You're welcome!

Student B Worksheet

A: Excuse me, is there a police station near here? How do I get there?

B: _____

A: From the police station, which way is it to the library?

B: _____

A: From the library, can you tell me how to get to the museum?

B: _____

A: From the museum, how do I get to my cinema?

B: _____

A: From the cinema, how do I get to my hotel?

B: _____

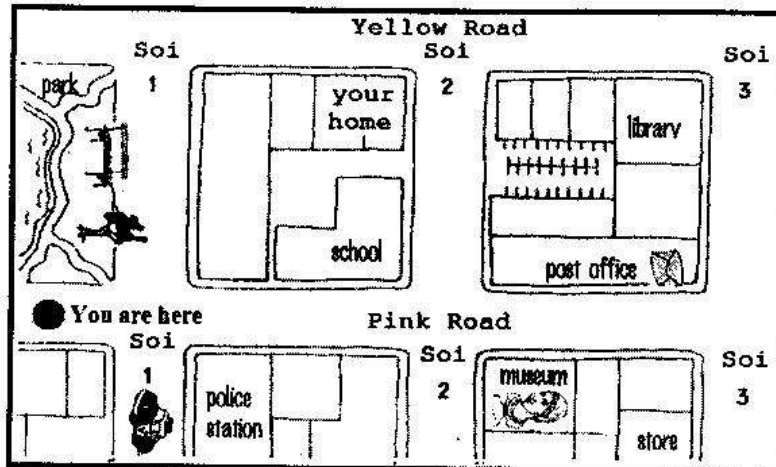
A: Thank you so much, this is so nice of you!

B: It's nothing, enjoy your trip!

Weekly Assessment

WEEK 4 ASKING AND GIVING DIRECTIONS

Look at the map below and answer the questions that follow.

1. From your position, walk straight to Soi 3 and then turn right. Where are you?
2. How do I get to the park from school?
3. Where is the Post office?
4. Where is the museum?
5. Which road is directly in front of your home?

Possible answers:

1. I am at the store.
2. Just walk along Pink Road, it is in Soi 1.
3. The post office is opposite the museum. It is on Pink Road.
4. The museum is along Pink Road, in Soi 2. It is opposite the post office.
5. Yellow Road is directly in front of my home.

TASK BASED LESSON PLAN 5

LEVEL: Prathom Four

OBJECTIVE: To enhance student speaking skills in using descriptive words (adjectives) to describe people

TIME: 50 minutes

DESCRIPTION:

This is a pair work where in the students would be able to enhance their vocabulary use on describing people. A worksheet will be distributed for each student, wherein one will be student A and the other as student B. Each worksheet contains a specific person to describe. For example, the student given the Student A worksheet shall describe her "favorite teacher", must decide on who her favorite teacher is and then, the other student has to ask questions regarding the characteristics about that particular teacher. After Student A finishes answering all the questions, she will take the turn asking Student B regarding the characteristics of the person she has to describe according to the worksheet given.

RESOURCES:

- Magazine pictures of a variety of people
- Magazine pictures of famous people (actors, singers, superstars, sportsmen)
- Visual Aids
- Work sheets

PREPARATION STAGE

1. The teacher cuts out pictures from magazine. Be sure to include common people and famous people in Thailand and / or all over the world.
2. Again, as in the previous weeks, the teacher must bear in mind that this is a fluency activity, the main purpose of the teacher in doing this activity is review or recycle vocabulary for students and perhaps even learn one or two new words. This activity

is to get students talking and the teacher should limit the difficulty of the language used in the class.

3. The teacher shall then do the student activity work sheets.

LANGUAGE FOCUS

Aim: To raise students' awareness about the target language.

Using Adjectives to Describe People

To give a description of a person, students need to understand what details are important and what vocabulary to use. This lesson plan tackles describing people with physical features and general character. These concepts are easily observed and described in pictures and in real life, and therefore a great starting point for beginning students like Prathom 4.

The teacher must explain to the children that learning English as a second language takes time, and building vocabulary is an important key to improving communication skills. Thus, students need to learn how to understand and use vocabulary in everyday situations.

There are the target vocabularies used in this lesson. These are common words which are easy to remember and helpful to young learners.

Height = short, average height, tall

- *She is short.*
- *She is average in height.*
- *She is tall.*

Build = sexy, slim, skinny, fat, well-built

- *Tata Young is very sexy.*
- *She is slim.*
- *She is skinny.*
- *She is fat.*
- *Leeteuk of Super Junior has a well-built body.*

Age = young, middle-aged, elderly, teen-age, in 20s, 30s, 40s

- *He is young.*
- *Brad Pitt is middle aged.*
- *Kang-in is a teen-age boy.*
- *He is in his 20's.*

Face = round, oval, square, wrinkled

- *My mom has a round face.*
- *My sister has an oval face.*
- *My father has a square face.*
- *My grandpa's face is wrinkled.*

Eyes = big, round, blue eyes, brown eyes, small, bright, narrow

- *I have big and round eyes.*
- *Ryeowook has small brown eyes.*
- *Her eyes are bright and narrow.*

Hair = bald, straight, curly, wavy, long, short, medium length

- *My teacher has a long and wavy black hair.*
- *Teacher Jarule is not bald, he has soft hair.*
- *My friends have curly hair.*
- *I like short and blonde hair.*

Character = friendly, intelligent, shy, smart, active, cheerful

- *Shiwon is a smart looking man.*
- *Aom is very intelligent.*

- *Bird is a very shy boy.*
- *The students are active.*
- *She is a very cheerful teacher.*

PRE – TASK WARMER (15 minutes)

1. After the discussions, the teacher shall group the class using a projector, the adjective chart.
2. Then, introduce the vocabulary about describing people as shown on the chart.
3. Have the students master the adjectives used. The students shall read and repeat the words as guided by the teacher.
4. After discussing the adjective chart, the teacher then posts some magazine pictures of people (common people and famous ones) on the board.
5. Give a description of one of the people in the magazine photos you have posted and have students guess which person you are describing. Points must be given to students with correct answers.

For example:

Teacher: Guess who I am describing. This person is very famous in Thailand. She is very beautiful. She has a very good voice and she is very sexy. She sings and dances very well. She sang the songs "Doom Doom", "El Niño" and "My Bloody Valentine". Her mother is Thai and her father is American.

Student: I think, you are describing Ms. Tata Young.

Teacher: You are correct! Next, this person is a very famous football star. He plays football very well. He has a well built body. He is tall, he has white skin and he has a pointed nose. He is married to "Mrs. Victoria Beckham" and they have three sons.

Student: Is it David Beckham?

Teacher: Yes! You are very good!

6. Should there be enough time, have some of the students try to describe themselves as well.

EXECUTING THE TAKS (20 minutes)

1. After the discussions, the teacher shall ask the students to find their own buddy for the pair work.
2. Distribute the worksheet for each pair.
3. Explain that each sheet has a specific person to describe. For example, the student given the worksheet containing the word "Favorite Thai Singer", must decide on who is her favorite Thai singer and then answer the questions of her buddy about the characteristics of that particular singer.
4. The teacher must roam around the class to make sure that each pair is doing the activity in the correct way.

POST TASK (15 minutes)

1. After the given period of time, each pair will be asked to present their findings in front of the class.
2. The teacher must ask the students to state the title of their worksheet but don't forget to remind the presenters not to mention the name of the person whom they are describing.
3. Ask the rest of the students to listen to each group as they will try to figure out or guess each person who is being described in the sheets.
4. Each group which gives a correct guess must be given incentives as to stir up student interest.

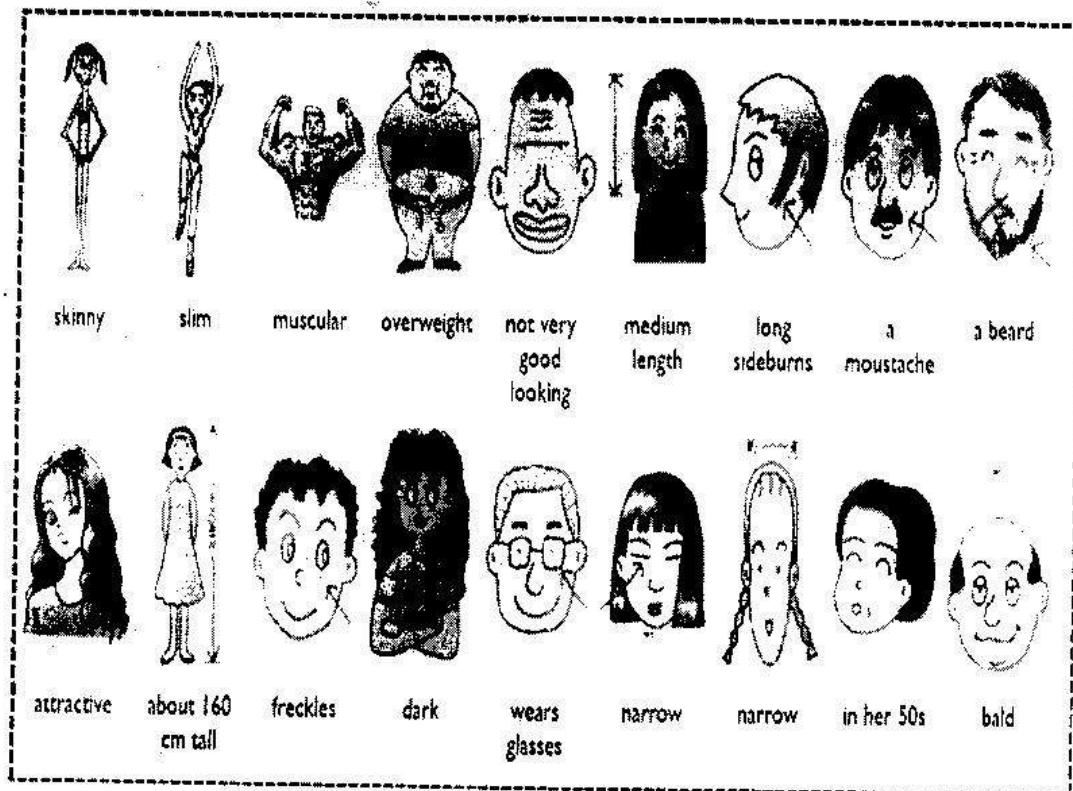
SUMMARY TABLE:

Height	Short, average height, tall
Build	Slim, skinny, fat, well-built
Age	Young, elderly, middle-aged, teenager, in 20s, 30s, 40s
Face	Round, oval, square, with wrinkles
Eyes	Big, round, blue eyes, brown eyes, small, bright, narrow
Hair	Bald, straight, curly, wavy
Character	Friendly, intelligent, shy, smart, active, cheerful

OPTIONAL FOLLOW – UP

Aim: Given the opportunity to have extra time. This activity aims to give the students a chance to repeat describing famous people and hopefully improve their speaking skills and help in vocabulary retention.

Adjective Chart

(The size of this chart has been reduced for the purpose of the thesis printing.)

Worksheet for week 5

Your task is this:

Choose a partner and work in pairs. Decide who is going to be Student A and Student B. Each will be given a different worksheet for this activity. Look at the worksheet. Both students will have to describe the ones which the worksheets require. Ask your partner the questions provided on the worksheets. Your task is to jot down the descriptions given by your partner. Once done, write the name of the particular person on the blank spaces provided.

For example:

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

“Favorite Cartoon Character”

1. *How does her face look like?*

She has a round face.

2. *Please describe her hair.*

Her hair is long and black. Her hair is straight too!

3. *What is her body type?*

She has a very small body type because she is young.

4. *What about her skin color?*

She is from Hawaii so, she has dark skin.

5. *Tell me something about her characteristics.*

She is very friendly. She loves her pet Stitch. She dances very well and she sometimes is a naughty little girl too. But she is funny and she loves helping her sister.

ANSWER: LILO (from Disney’s Lilo and Stitch Cartoon)

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

"Favorite Hollywood Actress"

How does her face look like?

Please describe her hair.

What is her body type?

How old is she?

Tell me something about her characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

"Favorite Male Foreign Singer"

How do his eyes look like?

What is the shape of his face?

Tell me something about his body type.

How tall is he?

Describe his characteristics.

ANSWER: _____

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

"Favorite Hollywood Actor"

1. How do his eyes look like?

2. What is the shape of his face?

3. Tell me something about his body type.

4. How tall is he?

5. Describe his characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

"Favorite Female Foreign Singer"

1. How does her face look like?

2. Please describe her hair.

3. What is her body type?

4. How old is she?

Tell me something about her characteristics.

ANSWER: _____

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

“Favorite Female Thai Singer”

1. How does her face look like?

2. Please describe her hair.

3. What is her body type?

4. How old is she?

5. Tell me something about her characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

“Favorite Thai Actress”

1. How does her face look like?

2. Please describe her hair.

3. What is her body type?

4. How old is she?

5. Tell me something about her characteristics.

ANSWER: _____

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

“Favorite English Teacher (Thai)”

1. How do her/his eyes look like?

2. What is the shape of her/his face?

3. Tell me something about her/his body type.

4. How tall is she/he?

5. Describe her/his characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

“Favorite English Teacher (Filipino)”

1. How do her/his eyes look like?

2. What is the shape of her/his face?

Tell me something about her/his body type.

How tall is she/he?

Describe her/his characteristics.

ANSWER: _____

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

“Favorite Male Thai Singer”

- . How do his eyes look like?

- . What is the shape of his face?

- . Tell me something about his body type.

- . How tall is he?

- . Describe his characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

“Favorite Subject Teacher”

- . How do her/his eyes look like?

- . What is the shape of her/his face?

- . Tell me something about her/his body type.

- . How tall is she/he?

Describe her/his characteristics.

ANSWER: _____

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

“ _____ ’s Mom”

1. How does her face look like?

2. Please describe her hair.

3. What is her body type?

4. How old is she?

5. Tell me something about her characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

“ _____ ’s Dad”

1. How do his eyes look like?

2. What is the shape of his face?

3. Tell me something about his body type.

4. How tall is he?

5. Describe his characteristics.

ANSWER: _____

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

“ _____ ”s Sister”

. How does her face look like?

. Please describe her hair.

. What is her body type?

. How old is she?

. Tell me something about her characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

“ _____ ”s Brother”

How do his eyes look like?

What is the shape of his face?

Tell me something about his body type.

How tall is he?

Describe his characteristics.

ANSWER: _____

Student A

Directions: Please ask Student B about her...

"Favorite Thai Actor"

1. How do his eyes look like?

2. What is the shape of his face?

3. Tell me something about his body type.

4. How tall is he?

5. Describe his characteristics.

ANSWER: _____

Student B

Directions: Please ask Student A about her...

"_____s Best friend"

1. How does her face look like?

2. Please describe her hair.

3. What is her body type?

4. How old is she?

5. Tell me something about her characteristics.

ANSWER: _____

Weekly Assessment

WEEK 5 THE USE OF ADJECTIVES

Directions: Describe about your mother.

6. How does her face look like?
7. Please describe her hair.
8. What is her body type?
9. Looking at the picture, can you guess her age?
10. What do you think about her characteristics?

Possible answers:

1. She is very pretty. / She is very lovely. / She is attractive.
2. Her hair is long and black. / She has long, black and beautiful hair.
3. She is slender. / She is sexy. / She has a very nice body type.
4. She is young. / She is around 20 years old. / She is in her 20's.
5. She is friendly. / She has a good heart. / She is not cruel. / She is gentle and sweet.

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

(Pre-test -Post test)

PRE-TEST (25 Items)**TEST I (THE PRESENT SIMPLE TENSE)**

Directions: The teacher will ask the following questions and students are expected to answer in complete sentences using the Present Simple Tense of verbs. One point for each item answered will be given to students and no point for each unanswered item.

Questions:

1. *Do you watch English movies?*
2. *Do you like blue?*
3. *Do you eat eggs for breakfast?*
4. *Do you brush your teeth in the morning?*
5. *Do you do speak English in class?*

TEST II (DAILY ROUTINE AND TELLING TIME)

Directions: The teacher will ask the following questions and students are expected to answer in complete sentences using the Present Simple Tense of verbs and the standard way of telling time. One point for each item answered will be given to students and no point for each unanswered item.

Questions

6. *What time do you usually have breakfast?*
7. *What time do you usually reach school?*
8. *What time do you usually arrive home?*
9. *What time do you usually do your homework?*
10. *What time do you usually sleep?*

TEST III (SEQUENCING)

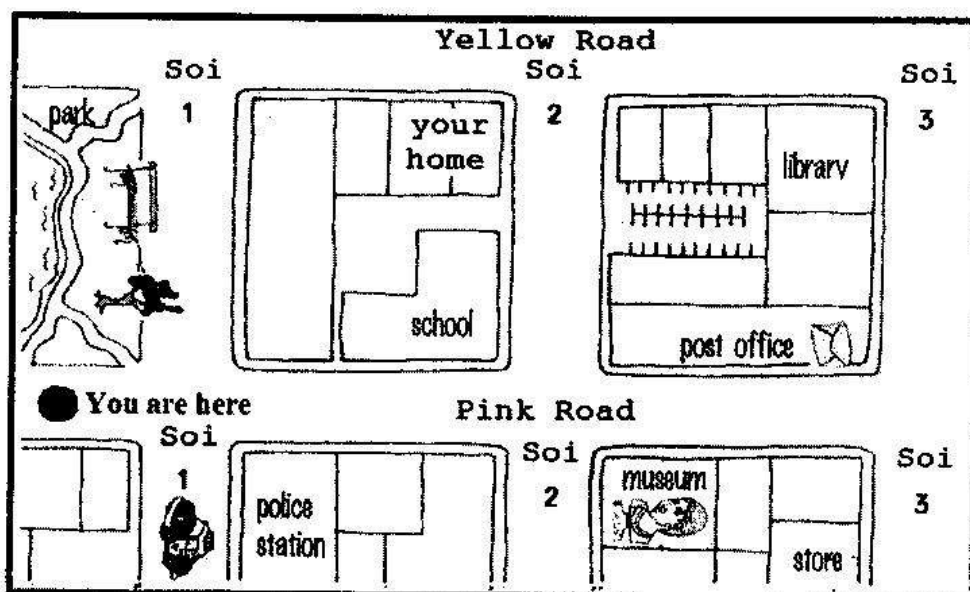
Direction: The teacher will show students the following picture cards of doing a simple process. Using sequence words, students are expected to give the procedures/steps needed as shown in each picture card. One point will be given for each step of the process or correct answer and no point each unanswered item or incorrect answer.

"How to make a cup of milk tea"

11.	12.	13.	14.	15.
Step 1 	Step 2 	Step 3 	Step 4 	Step 5

TEST IV (ASKING AND GIVING DIRECTIONS)

Directions: Look at the map below and answer the questions from the teacher. One point for each correct answer will be given to students and no point for each incorrect ones.

The map shows a grid of streets. Yellow Road runs horizontally at the top, and Pink Road runs horizontally at the bottom. Vertical streets are labeled Soi 1, 2, and 3. A black dot with an arrow points to the intersection of Yellow Road and Pink Road, labeled "You are here".

- Yellow Road:**
 - Soi 1: park, school
 - Soi 2: your home
 - Soi 3: library, post office
- Pink Road:**
 - Soi 1: police station
 - Soi 2: museum
 - Soi 3: store

Questions:

16. From your position, walk straight to Soi 3 and then turn right. Where are you?
17. How do I get to the park from school?
18. Where is the Post office?
19. Where is the museum?
20. Which road is directly in front of your home?

TEST V (THE USE OF ADJECTIVES)

Directions: Look at the picture and answer the questions to be given by the teacher. For each correct answer, one point will be given and for every incorrect or "no answer", no point will be granted.

Questions:

21. How does her face look like?
22. Please describe her hair.
23. What is her body type?
24. Looking at the picture, can you guess her age?
25. What do you think about her characteristics?

Pre-test**Possible Answers**

1. Yes, I do. I watch English movies.
No, I don't. I don't watch English movies.
2. Yes, I do. I like blue.
No, I don't. I don't like blue.
3. Yes, I do. I eat eggs for breakfast.
No, I don't. I don't eat eggs for breakfast.
4. Yes, I do. I brush my teeth in the morning.
No, I don't. I don't brush my teeth in the morning.
5. Yes, I do. I speak English in class.
No, I don't. I don't speak English in class.
6. I usually have my breakfast at six in the morning.
7. I leave the house at half past six and I arrive at school at seven o'clock.
8. I usually arrive home at 4:00p.m.
9. Usually, I do my homework after having dinner. That is around 6:00 in the evening.
10. I usually sleep at around 8:00 p.m.
11. "First, boil some water."
12. "Then, pour the water into the cup."
13. "Next, put the tea bag into the cup of water."
14. "After that, add some milk and sugar."
15. "Finally, drink the milk tea."
16. I am at the store.
17. Just walk along Pink Road, it is in Soi 1.
18. The post office is opposite the museum. It is on Pink Road.
19. The museum is along Pink Road, in Soi 2. It is opposite the post office.
20. Yellow Road is directly in front of my home.
21. She is very pretty. / She is very lovely. / She is attractive.
22. Her hair is long and black. / She has long, black and beautiful hair.

23. She is slender. / She is sexy. She has a very nice body type.
24. She is young. / She is around 20 years old. / She is in her 20's.
25. She is friendly. / She has a good heart. / She is not cruel. / She is gentle and sweet.

POST TEST (25 items)**TEST I (DAILY ROUTINE AND TELLING TIME)**

Directions: The teacher will ask the following questions and students are expected to answer in complete sentences using the Present Simple Tense of verbs and the standard way of telling time. One point for each item answered will be given to students and no points for each unanswered item.

Questions

1. *What time do you usually have breakfast?*
2. *What time do you usually reach school?*
3. *What time do you usually arrive home?*
4. *Then what time do you usually do your homework?*
5. *What time do you usually sleep?*

TEST II (THE PRESENT SIMPLE TENSE)

Directions: The teacher will ask the following questions and students are expected to answer in complete sentences using the Present Simple Tense of verbs. One point for each item answered will be given to students and no points for each unanswered item.

Questions:

1. *Do you watch English movies?*
2. *Do you like blue?*
3. *Do you eat eggs for breakfast?*
4. *Do you brush your teeth in the morning?*
5. *Do you do speak English in class?*

TEST III (SEQUENCING)

Direction: The teacher will show students the following picture cards of doing a simple process. Using sequence words, tell your teacher the procedures needed. One point for each step of the process or correct answer will be given and no points will be given for each step which hasn't been answered.

"How to make a cup of milk tea"

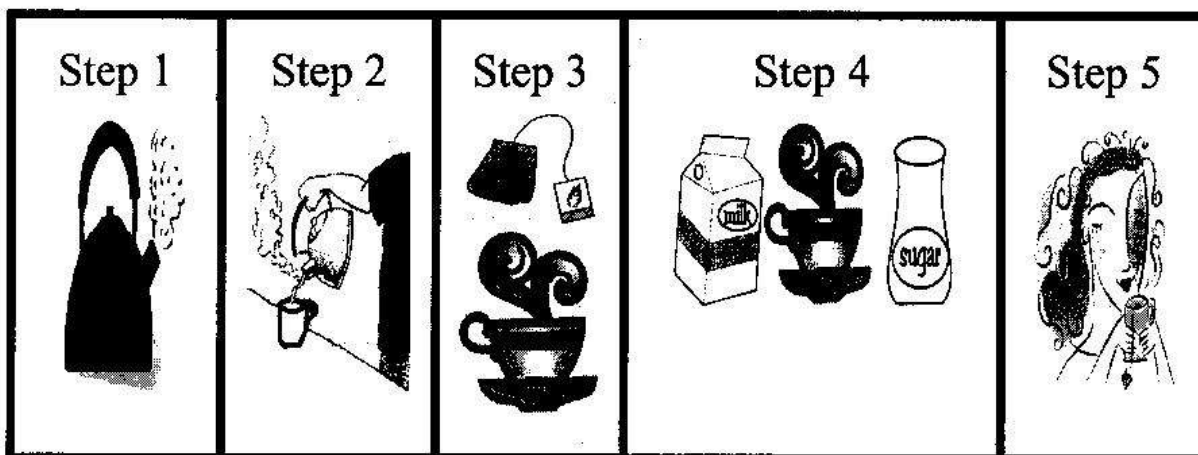
11.

12.

13.

14.

15.

TEST IV (THE USE OF ADJECTIVES)

Directions: Look at the picture and answer the questions to be given by the teacher. For each correct answer, one point will be given to the student; for every incorrect or "no answer", no point will be granted.

Questions:

16. How does her face look like?
17. Please describe her hair.
18. What is her body type?
19. Looking at the picture, can you guess her age?
20. What do you think about her characteristics?

Post Test

Possible Answers

1. I usually have my breakfast at six in the morning.
2. I leave the house at half past six and I arrive at school at seven o'clock.
3. I usually arrive home at 4:00p.m.
4. Usually, I do my homework after having dinner. That is around 6:00 in the evening.
5. I usually sleep at around 8:00 p.m.
6. Yes, I do. I watch English movies.
No, I don't. I don't watch English movies.
7. Yes, I do. I like blue.
No, I don't. I don't like blue.
8. Yes, I do. I eat eggs for breakfast.
No, I don't. I don't eat eggs for breakfast.
9. Yes, I do. I brush my teeth in the morning.
No, I don't. I don't brush my teeth in the morning.
10. Yes, I do. I speak English in class.
No, I don't. I don't speak English in class.
11. "First, boil some water."
12. "Then, pour the water into the cup."
13. "Next, put the tea bags into the cup of water."
14. "After that, add some milk and sugar."
15. "Finally, drink the milk tea."
16. She is very pretty. / She is very lovely. / She is attractive.
17. Her hair is long and black. / She has long, black and beautiful hair.
18. She is slender. / She is sexy. She has a very nice body type.
19. She is young. / She is around 20 years old. / She is in her 20's.
20. She is friendly. / She has a good heart. / She is not cruel. / She is gentle and sweet.
21. I am at the store.
22. Just walk along Pink Road, it is in Soi 1.

23. The post office is opposite the museum. It is on Pink Road.
24. The museum is along Pink Road, in Soi 2. It is opposite the post office.
25. Yellow Road is directly in front of my home.

Student Interaction with Examiner Format Assessment.

Part 1

STUDENT A

1. *Do you watch English movies?*
2. *What time do you usually have breakfast?*
3. *How does your mom look like?*
4. *From here in our classroom, how do I go to seven-eleven?*
5. *How do you make a pineapple jam sandwich?*

POSSIBLE ANSWERS:

1. Yes, I do. I watch English movies. / No, I don't. I don't watch English movies.
2. I usually have breakfast at half past six.
3. My mom is pretty and she has white skin.
4. Go out of the front gate and then walk straight ahead.
5. Put some pineapple jam onto a bread and then put one more bread and eat!

Student Interaction with Examiner Format

Assessment

STUDENT B

1. *Do you like blue?*
2. *What time do you usually sleep?*
3. *How does your dad look like?*
4. *From here in our classroom, how do I go to the Santa Cruz Church?*
5. *How do you make a strawberry jam sandwich?*

POSSIBLE ANSWERS:

1. Yes, I do. I like blue. / No, I don't. I don't like blue.
2. I usually sleep at half past nine in the evening.
3. My dad has white skin and narrow eyes.
4. Go out of the front gate and then turn left.
5. Put some strawberry jam onto a bread and then put one more bread top of it and then eat your sandwich!

Part 2

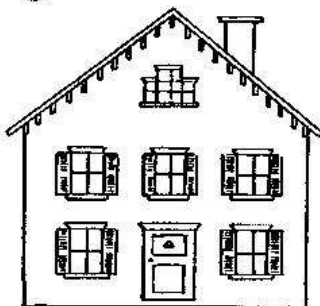
Directions: Describe the following pictures using the words provided on the box beside each of them. Using what you have learned, answer the teacher in complete and grammatically correct sentences and you will receive one point for each. But, for every wrong answer you give and for every unanswered item, you will receive no point.

1.

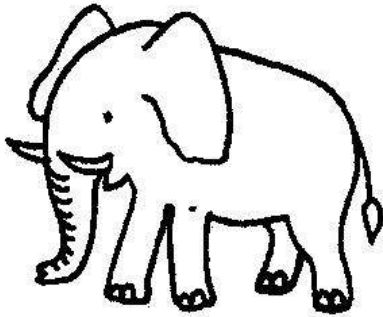
- ❖ attractive
- ❖ long and black hair
- ❖ slender
- ❖ in her 20's
- ❖ friendly

2.

- ❖ big
- ❖ clean
- ❖ new
- ❖ many rooms
- ❖ beautiful

3.

Possible answers:

1. She is attractive.

She has long and black hair.

She is slender.

She is in her 20's.

She is friendly.

2. It is big. / The house is big.

It is clean. / The house is clean.

It is new. / The house is new.

It has many rooms. / The house has many rooms.

It is beautiful. / The house is beautiful.

3. It has long trunk. / The elephant has long trunk.

It has grey skin. / The elephant has grey skin.

It is heavy. / The elephant is heavy.

It has a large body. / The elephant has a large body.

It has big ears. / The elephant has big ears.

ภาคผนวก จ

- เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- ผลความก้าวหน้าด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงผลการหาค่า IOC

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ผู้ประเมินให้ระดับคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ตรงกับนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณาองค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน / พฤติกรรม	1	2	3	4	5
สื่อความหมาย ตรงประเด็นกับ เรื่องที่พูด	ไม่สามารถพูด อธิบายหรือสื่อ ความหมายให้ เข้าใจได้	การสื่อความหมาย โดยส่วนใหญ่ไม่ ชัดเจนต้องอาศัย ความพยายามใน การเข้าใจและไม่ ตรงประเด็นกับ เรื่องที่พูด	การสื่อความหมาย ส่วนใหญ่ชัดเจน และเข้าใจมีบาง ประเด็นไม่ตรงกับ เรื่องที่พูด	สื่อความหมาย ค่อนข้างชัดเจนและ ตรงประเด็นกับ เรื่องที่พูด	สื่อความหมายได้ ชัดเจนและตรง ประเด็นกับเรื่องที่ พูด
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดช้ามากหรือ พูดไม่ได้เลย ไม่ มีความมั่นใจใน การพูดและ สาเหตุของการพูด ไม่เป็นธรรมชาติ	พูดค่อนข้างช้า ติดขัดมาก แต่มี ความมั่นใจในการ พูดน้ำเสียงที่พูดไม่ เป็นธรรมชาติไม่ มีการเน้นเสียง	พูดค่อนข้างช้า ติดขัดบ้างใน บางครั้งมีความ มั่นใจในการพูด น้ำเสียงที่พูด ค่อนข้างไม่ เป็นธรรมชาติมีการเน้น เสียงสูง-ต่ำบ้าง	พูดค่อนข้าง คล่องแคล่วและ มีความมั่นใจในการพูด น้ำเสียงที่พูดเป็น ธรรมชาติแม้จะไม่ ใกล้เคียงกับเจ้าของ ภาษาแต่สามารถ สื่อความหมายได้ ถูกต้องมีเน้นเสียง สูง-ต่ำ	พูดได้คล่องแคล่ว ค่อนข้างมั่นใจใน การพูด น้ำเสียงที่ พูดเป็นธรรมชาติ ใกล้เคียงกับเจ้าของ ภาษามีเน้นเสียงสูง- ต่ำ
การใช้คำศัพท์ จำนวน และ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่อง ที่พูด	ใช้คำศัพท์ จำนวน และ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดมาก ทำให้ไม่สามารถ สื่อความหมายได้	ใช้คำศัพท์จำนวน ในวงจำกัดมากไม่ สอดคล้องกับเรื่อง ที่พูดทำให้เกือบไม่ สามารถสื่อสารได้ ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ไม่ ถูกต้องบ่อยครั้ง	ใช้คำศัพท์จำนวน ได้มากพอ มี บางครั้งเลือกใช้ คำผิดแต่สามารถ สื่อสารได้ ใช้ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ดี พอใช้	ใช้คำศัพท์จำนวน ได้มากพอและ ค่อนข้างถูกต้องมี ความหมายชัดเจน สอดคล้องกับเรื่อง ที่พูดใช้โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ได้ ค่อนข้างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์จำนวน และโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ตลอดการพูด ทั้งหมด

ที่มา : ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547).ปรับจากเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูด ของอิท

(Heaton. 1990:61-79) และอันเดอร์ฮิลล์ (Underhill.2000:22-28)

ตารางที่ 2 ผลความก้าวหน้าด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เลขที่	แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด		ผลคะแนนรายบุคคลของการทดสอบหลังการสอน				
	ภาษาอังกฤษ		ครั้งที่ 1 (5)	ครั้งที่ 2 (5)	ครั้งที่ 3 (5)	ครั้งที่ 4 (5)	ครั้งที่ 5 (5)
	คะแนนก่อนการ ทดลอง (25)	คะแนนหลังการ ทดลอง (25)					
1	12	15	2	2	3	3	3
2	20	21	4	4	5	5	5
3	15	18	3	3	4	4	4
4	16	19	3	3	4	4	4
5	20	21	5	5	5	5	5
6	21	21	5	5	5	5	5
7	11	22	3	4	4	5	5
8	15	19	3	4	4	4	4
9	19	21	5	5	5	5	5
10	11	19	3	3	4	4	4
11	12	22	3	4	4	5	5
12	12	14	2	3	3	3	3
13	21	22	5	5	5	5	5
14	14	15	3	3	3	3	3
15	20	21	5	5	5	5	5
16	20	22	5	5	5	5	5
17	12	14	3	3	3	3	3
18	12	22	4	4	4	5	5
19	16	18	4	4	4	4	4
20	19	20	4	5	5	5	5
21	13	14	3	3	3	3	3
22	16	23	4	5	5	5	5
23	15	19	3	3	4	4	4
24	19	22	5	5	5	5	5
25	15	21	3	4	5	5	5

(ต่อ)

เลขที่	แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด		ผลคะแนนรายบุคคลของการทดสอบหลังการสอน				
	ภาษาอังกฤษ		ครั้งที่ 1 (5)	ครั้งที่ 2 (5)	ครั้งที่ 3 (5)	ครั้งที่ 4 (5)	ครั้งที่ 5 (5)
	คะแนนก่อนการ ทดลอง (25)	คะแนนหลังการ ทดลอง (25)					
26	10	15	2	3	3	3	3
27	19	21	4	5	5	5	5
28	12	15	3	3	3	3	3
29	15	19	3	4	4	4	4
30	18	19	4	4	4	4	4
31	14	17	3	4	4	3	3
32	20	23	5	5	5	5	5
33	11	14	2	3	3	3	3
34	19	22	4	5	5	5	5
35	14	18	3	4	4	4	4
36	15	19	3	3	4	4	4
37	11	15	3	3	3	3	3
38	20	21	4	5	5	5	5
39	10	15	3	3	3	3	3
40	19	23	4	5	5	5	5
41	16	19	3	4	4	4	4
42	12	16	3	3	3	3	3
43	19	22	4	5	5	5	5
44	15	19	3	4	4	4	4
45	10	14	3	3	3	3	3
46	14	16	3	3	3	3	3
47	19	22	4	4	5	5	5
48	10	15	3	3	3	3	3
49	14	18	3	4	4	4	4
50	21	23	5	5	5	5	5

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 1				
		5	4	3	2	1
1	ค.ญ.ชมณภัก จตุพรกุล			✓		
2	ค.ญ.อรไพลิน ชัยชาญชล		✓			
3	ค.ญ.นันทน์ภัส จันทร์ดี			✓		
4	ค.ญ.หทัยทัต วาศิลปี				✓	
5	ค.ญ.เจสสิกา เชษฐติ		✓			
6	ค.ญ.ณัฐชยา เชษฐรส		✓			
7	ค.ญ.พีรดา พงศ์พิชิต				✓	
8	ค.ญ.จุฑามาศ ศรีแสงธำรงค์			✓		
9	ค.ญ.ชุษฎีตมา เหลืองอร่ามวงศ์		✓			
10	ค.ญ.นนทิษา แส่นพันธุ์ชัย			✓		
11	ค.ญ.เปรมิกา พุทไธกุล				✓	
12	ค.ญ.ณัฐพร ราชานนท์				✓	
13	ค.ญ.พัฒนิตา ธนากำธร		✓			
14	ค.ญ.ศุภิสรา เลิศชนะศรี			✓		
15	ค.ญ.กมลชนก แสงเสริมสุข		✓			
16	ค.ญ.วรรณกานต์ จงเกียรติก้อง		✓			
17	ค.ญ.กมลรัตน์ วัฒนาวิทย์				✓	
18	ค.ญ.ณัฐพร รัชตสุภัค				✓	
19	ค.ญ.พัฒนิตา ธนายงค์			✓		
20	ค.ญ.ณัฐรินทร์ ปิยะนพโรจน์		✓			
21	ค.ญ.พิชามณู หักนิวงศ์				✓	
22	ค.ญ.อัฐภิญญา นัครเพชรแก้ว			✓		
23	ค.ญ.ณศร่า เลิศรัตนา			✓		
24	ค.ญ.อภิชญา ชนะกิจเสรี		✓			
25	ค.ญ.รินรดา เพิ่มสิน			✓		

(ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 1				
		5	4	3	2	1
26	ค.ญ. นิธิมาถ เกียรติภาค			✓		
27	ค.ญ. ฉิมชาติย มาร์ตัน		✓			
28	ค.ญ. ปภาดา แสนแก้ว				✓	
29	ค.ญ. เฉลิมขวัญ ดวงคำเริบ			✓		
30	ค.ญ. ฐิติมาภรณ์ สวัสดิศพล		✓			
31	ค.ญ. ณิชชลัย นันทกิจธำรงกุล			✓		
32	ค.ญ. กนิษฐา ชาญเจริญตาก		✓			
33	ค.ญ. บุญนุช เวชยจินดากุล			✓		
34	ค.ญ. ชุตติกาญจน์ จันจงคำ		✓			
35	ค.ญ. พิชามณูชु เกิดทรัพย์สกุล				✓	
36	ค.ญ. กมลธร ทรัพย์ผลบำรุง			✓		
37	ค.ญ. พิมพันธ์รา ชีรานนท์				✓	
38	ค.ญ. ญาณิศา แก้วคำรงค์ชัย		✓			
39	ค.ญ. กมลนิตย์ รักการงาน			✓		
40	ค.ญ. เบญญา รัชตานนท์		✓			
41	ค.ญ. ณัชชา เพชรมาก			✓		
42	ค.ญ. ศิริณัฐ จรัสโชติคำรงค์ชัย				✓	
43	ค.ญ. มาริษา รุ่งทิวา		✓			
44	ค.ญ. พิชามณูชุ พัฒนากุล			✓		
45	ค.ญ. ชนิศรา เขียรถาวรชัย				✓	
46	ค.ญ. พลอยกมล รังสีสกุล			✓		
47	ค.ญ. ฐิติรัตน์ เจริญการงานหนัก		✓			
48	ค.ญ. วิศราญา เข้มงวดมาก			✓		
49	ค.ญ. เฟื่องฟ้า เพียงพอทรัพย์			✓		
50	ค.ญ. สุชาภา รักธำรงค์ธรรม		✓			

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 2				
		5	4	3	2	1
1	ค.ญ.ชมนภัก จตุพรกุล			✓		
2	ค.ญ.อรไพลิน ชัยชาญชล		✓			
3	ค.ญ.นันทน์ภัส จันทร์ดี			✓		
4	ค.ญ.หทัยทัต วาทศิลป์			✓		
5	ค.ญ.เจสติก้า เชญติ		✓			
6	ค.ญ.ณัฐชยา เรษจรัส		✓			
7	ค.ญ.พีรดา พงศ์พิชิต				✓	
8	ค.ญ.จุฬามาศ ศรีแสงธำรงค์			✓		
9	ค.ญ.ชุษฎีตมา เหลืองอร่ามวงศ์		✓			
10	ค.ญ.นนทิชา แสนพันธุ์ชัย			✓		
11	ค.ญ.เปรมิกา พุทไชกุล				✓	
12	ค.ญ.ณัฐพร ราชานนท์				✓	
13	ค.ญ.พัฒนิตา ธนากำธร		✓			
14	ค.ญ.ศุภิสรา เลิศชนะศรี			✓		
15	ค.ญ.กมลชนก แสงเสริมสุข		✓			
16	ค.ญ.วรรณกานต์ จงเกียรติกิจ้อง		✓			
17	ค.ญ.กมลรัตน์ วัฒนาวิทย์				✓	
18	ค.ญ.ณัฐพร รัชตสุภัค			✓		
19	ค.ญ.พัฒนิตา ทรายงค์			✓		
20	ค.ญ.ณัฐรินทร์ ปิยะนพโรจน์		✓			
21	ค.ญ.พิชามณัฐ ทักขวิวงศ์				✓	
22	ค.ญ.อัฐภิญญา ฉัตรเพชรแก้ว			✓		
23	ค.ญ.เมศรา เลิศรัตน์า			✓		
24	ค.ญ.อภิษฐา ชนะกิจเสรี		✓			
25	ค.ญ.รินรดา เพิ่มสิน			✓		

(ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 2				
		5	4	3	2	1
26	ค.ญ.นิธินาถ เกียรติภาค			✓		
27	ค.ญ. นิชชาทิย มาร์คน์		✓			
28	ค.ญ.ปภาดา แสนแก้ว				✓	
29	ค.ญ.เฉลิมขวัญ ดวงกำเร็บ			✓		
30	ค.ญ.ฐิติมาภรณ์ สวัสดิศพล		✓			
31	ค.ญ.ณัฐชลัย นันทกิจธำรงกุล			✓		
32	ค.ญ. กนิษฐา ชาญเจริญตลาภ		✓			
33	ค.ญ.บุญยนุช เวชชจินดากุล				✓	
34	ค.ญ.ชุตติกาญจน์ จันจงคำ		✓			
35	ค.ญ.พิชามณูชู่ เกิดทรัพย์สกุล			✓		
36	ค.ญ.กมลธร ทรัพย์ผลบำรุง			✓		
37	ค.ญ.พิมพ์นรา ธีรานนท์				✓	
38	ค.ญ. ญาณิศา แก้วคำรังชัย		✓			
39	ค.ญ.กมลนิศย์ รักการงาน				✓	
40	ค.ญ.เบญญา รัชตานนท์		✓			
41	ค.ญ.ณัชชา เพชรมาก			✓		
42	ค.ญ.ศิริณัฐ จรัสโชติดำรงค์ชัย				✓	
43	ค.ญ.มาริษา รุ่งทิวา		✓			
44	ค.ญ. พิชามณูชู่ พัฒนากุล			✓		
45	ค.ญ.ชนิสรา เขียรถาวรชัย			✓		
46	ค.ญ.พลอยกมล รังสีสกุล			✓		
47	ค.ญ.ฐิติรัตน์ เตรียมการงานหนัก		✓			
48	ค.ญ.วิศราญา เข้มงวดมาก			✓		
49	ค.ญ.เฟื่องฟ้า เพียงพอทรัพย์			✓		
50	ค.ญ. สุชาภา รักธำรงค์ธรรม		✓			

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 3				
		5	4	3	2	1
1	ค.ญ.ชมณภัค จตุพรกุล				✓	
2	ค.ญ.อรไพลิน ชัยชาญชล		✓			
3	ค.ญ.นันทน์ภัส จันทร์ดี			✓		
4	ค.ญ.หทัยทัต วาทศิลป์			✓		
5	ค.ญ.เจสสิก้า เชญติ		✓			
6	ค.ญ.ณัฐชยา เขษจรุส		✓			
7	ค.ญ.พีรดา พงศ์พิชิต				✓	
8	ค.ญ.จุฬามาศ ศรีแสงธำรงค์			✓		
9	ค.ญ.ชุษฎีตมา เหลืองอร่ามวงศ์		✓			
10	ค.ญ.นนทิชา แสนพันธุ์ชัย			✓		
11	ค.ญ.เปมิกา พุทไธกุล				✓	
12	ค.ญ.ณัฐพร ราชานนท์				✓	
13	ค.ญ.พัฒนิตา ธนากำธร		✓			
14	ค.ญ.ศุภิสรา เลิศชนะศรี			✓		
15	ค.ญ.กมลชนก แสงเสริมสุข		✓			
16	ค.ญ.วรรณกานต์ จงเกียรติก้อง		✓			
17	ค.ญ.กมลรัตน์ วัฒนาวิทย์				✓	
18	ค.ญ.ณัฐพร รัชตสุภัก				✓	
19	ค.ญ.พัฒนิตา ธนาขงค์		✓			
20	ค.ญ.ณัฐรินทร์ ปิยะนพโรจน์		✓			
21	ค.ญ.พิชามณูชู่ ทักขิวงส์				✓	
22	ค.ญ.อัฐภิญญา นัตร์เพชรแก้ว		✓			
23	ค.ญ.ณศร่า เลิศรัตนา			✓		
24	ค.ญ.อภิชญา ชนะกิจเสรี		✓			
25	ค.ญ.รินรดา เพิ่มสิน		✓			

(ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 3				
		5	4	3	2	1
26	ค.ญ.นิธินาถ เกียรติภาค				✓	
27	ค.ญ. ณิชาทีย มาร์คน์		✓			
28	ค.ญ.ปภาดา แสนแก้ว				✓	
29	ค.ญ.เฉลิมขวัญ ดวงคำเรีบ		✓			
30	ค.ญ.ฐิติมาภรณ์ สวัสดิศล		✓			
31	ค.ญ.ณัฐชลัย นันทกิจธำรงกุล			✓		
32	ค.ญ. กนิษฐา ชาญเจริญตาก		✓			
33	ค.ญ.บุญยบุษ เวชยจินดากุล				✓	
34	ค.ญ.ชุตติกาชญณ์ จันจงคำ		✓			
35	ค.ญ.พิชามณัฐ เกิดทรัพย์สกุล		✓			
36	ค.ญ.กมลธร ทรัพย์ผลบำรุง			✓		
37	ค.ญ.พิมพ์นรา ธีรานนท์				✓	
38	ค.ญ. ญาณิสา แก้วคำรงค์ชัย		✓			
39	ค.ญ.กมลนิตย์ รักษาการงาน				✓	
40	ค.ญ.เบญญา รัชตานนท์		✓			
41	ค.ญ.ณัชชา เพชรมาก			✓		
42	ค.ญ.ศิริณัฐ จรัสโชคคำรงค์ชัย				✓	
43	ค.ญ.มาริษา รุ่งทิวา		✓			
44	ค.ญ. พิชามณัฐ พัฒนากุล		✓			
45	ค.ญ.ชนิสรา เขียรดาวรัชชัย				✓	
46	ค.ญ.พลอยกมล รังสีสกุล			✓		
47	ค.ญ.ฐิติรัตน์ เตรียมการงานหนัก		✓			
48	ค.ญ.วิศราญา เข้มงวดมาก				✓	
49	ค.ญ.เฟื่องฟ้า เพียงพอทรัพย์		✓			
50	ค.ญ. สุชาภา รักธำรงค์ธรรม		✓			

ตารางที่ 6 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 4				
		5	4	3	2	1
1	ค.ญ.ชมนภัก จตุพรกุล			✓		
2	ค.ญ.อรไพลิน ชัยชาญชล		✓			
3	ค.ญ.นันท์นภัส จันทร์ดี		✓			
4	ค.ญ.หทัยทัต วาทศิลป์			✓		
5	ค.ญ.เจตติกา เชษฐดิ		✓			
6	ค.ญ.ณัฐชยา เขมรุต		✓			
7	ค.ญ.พีรดา พงศ์พิชิต				✓	
8	ค.ญ.อุทามาศ ศรีแสงธำรงค์			✓		
9	ค.ญ.ชยุฎ์ดมา เหลืองอร่ามวงศ์		✓			
10	ค.ญ.นนทิษา แส่นพันธุ์ชัย		✓			
11	ค.ญ.เปรมิกา พุทไธกุล				✓	
12	ค.ญ.ณัฐพร ราชานนท์				✓	
13	ค.ญ.พัฒน์นิดา ธนากำธร		✓			
14	ค.ญ.ศุภิสรา เลิศธนะศรี			✓		
15	ค.ญ.กมลชนก แสงเสริมสุข		✓			
16	ค.ญ.วรรณกานต์ จงเกียรติ์ก้อง		✓			
17	ค.ญ.กมลรัตน์ วัฒนาวิทย์				✓	
18	ค.ญ.ณัฐพร รัชตสุภัก		✓			
19	ค.ญ.พัฒน์นิดา ธนายงค์			✓		
20	ค.ญ.ณัฐรินทร์ ปิยะนพโรจน์		✓			
21	ค.ญ.พิชามณูชู้ ทักมิงค์				✓	
22	ค.ญ.อัฐภิญญา ฉัตรเพชรแก้ว		✓			
23	ค.ญ.ณศรดา เลิศรัตน			✓		
24	ค.ญ.อภิชญา ชนะกิจเสรี		✓			
25	ค.ญ.รินรดา เพิ่มสิน		✓			

(ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 4				
		5	4	3	2	1
26	ค.ญ. นิธินาถ เกียรติภาค			✓		
27	ค.ญ. ณัชชาทิย มาร์ตัน		✓			
28	ค.ญ. ปภาดา แสสนแก้ว		✓			
29	ค.ญ. เฉลิมขวัญ ดวงกำเร็บ			✓		
30	ค.ญ. จุติมาภรณ์ สวัสดิศผล		✓			
31	ค.ญ. ณัฐชลัย นันทกิจธำรงกุล			✓		
32	ค.ญ. กนิษฐา ชาญเจริญลาภ		✓			
33	ค.ญ. บุญนุช เวชยจินดากุล				✓	
34	ค.ญ. ชุติกาญจน์ จันจงคำ		✓			
35	ค.ญ. พิชามณัฐ เกิดทรัพย์สกุล		✓			
36	ค.ญ. กมลธร ทรัพย์ผลบำรุง			✓		
37	ค.ญ. พิมพ์นรา ธีรานนท์			✓		
38	ค.ญ. ญาณิศา แก้วคำรังชัย		✓			
39	ค.ญ. กมลนิตย์ รักการงาน			✓		
40	ค.ญ. เบญญา รัชตานนท์		✓			
41	ค.ญ. ณัชชา เพชรมาก		✓			
42	ค.ญ. ศิริณัฐ จรัสโชติคำรงค์ชัย			✓		
43	ค.ญ. มาริษา รุ่งทิวา		✓			
44	ค.ญ. พิชามณัฐ พัฒนากุล			✓		
45	ค.ญ. ชนิษฐา เขียรถาวรชัย		✓			
46	ค.ญ. พลอยกมล รังมีสกุล			✓		
47	ค.ญ. จุติรัตน์ เจริญการงานหนัก		✓			
48	ค.ญ. วิตราญา เข้มงวดมาก		✓			
49	ค.ญ. เพ็ญฟ้า เพียงพอทรัพย์			✓		
50	ค.ญ. สุชาภา รักธำรงค์ธรรม		✓			

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 5				
		5	4	3	2	1
1	ค.ญ.ชมณภัก จตุพรกุล			✓		
2	ค.ญ.อรไพลิน ชัยชาญชล	✓				
3	ค.ญ.นันทน์ภัส จันทร์ดี		✓			
4	ค.ญ.หทัยทัต วาทศิลป์		✓			
5	ค.ญ.เจสสิก้า เชกูดิ	✓				
6	ค.ญ.ณัฐชยา เชษฐอรุส		✓			
7	ค.ญ.พีรดา พงศ์พิชิต	✓				
8	ค.ญ.จุฑามาศ ศรีแสงธำรงค์		✓			
9	ค.ญ.หุษฎ์ดมา เหลืองอร่ามวงศ์	✓				
10	ค.ญ.นนทิชา แสนพันธุ์ชัย		✓			
11	ค.ญ.เปรมิกา พุทไธกุล	✓				
12	ค.ญ.ณัฐพร ราชานนท์			✓		
13	ค.ญ.พัฒน์นิดา ธนากำธร	✓				
14	ค.ญ.ศุภิสรา เลิศชนะศรี			✓		
15	ค.ญ.กมลชนก แสงเสริมสุข	✓				
16	ค.ญ.วรรณกานต์ จงเกียรติก้อง		✓			
17	ค.ญ.กมลรัตน์ วัฒนาวิทย์		✓			
18	ค.ญ.ณัฐพร รัชตสุภัค	✓				
19	ค.ญ.พัฒน์นิดา ธนายงค์		✓			
20	ค.ญ.ณัฐรินทร์ ปิยะนพโรจน์		✓			
21	ค.ญ.พิชามณัฐ ทักยิววงศ์		✓			
22	ค.ญ.อัฐภิญญา นัตร์เพชรแก้ว	✓				
23	ค.ญ.ณเสศรา เลิศรัตนา		✓			
24	ค.ญ.อภิษญา ชนะกิจเสรี		✓			
25	ค.ญ.วินรดา เพิ่มสิน	✓				

(ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ครั้งที่ 5				
		5	4	3	2	1
26	ค.ญ.นิธินาถ เกียรติภาค			✓		
27	ค.ญ. ณิษชาติย มาร์คน์	✓				
28	ค.ญ.ปภาดา แสนแก้ว			✓		
29	ค.ญ.เฉลิมขวัญ ดวงกำเร็บ		✓			
30	ค.ญ.ฐิติมาภรณ์ สวัสดิผล		✓			
31	ค.ญ.ณัฐชติย์ นันทกิจธำรงกุล		✓			
32	ค.ญ. กนิษฐา ชาญเจริญฤตภ	✓				
33	ค.ญ.บุญชนุช เวชยจินดากุล			✓		
34	ค.ญ.ชุตติกาญจน์ จันจงคำ		✓			
35	ค.ญ.พิชามญช์ เกิดทรัพย์สกุล		✓			
36	ค.ญ.กมลธร ทรัพย์ผลบำรุง		✓			
37	ค.ญ.พิมพ์นรา ธีรานนท์			✓		
38	ค.ญ. ญาณิศา แก้วคำรงค์ชัย	✓				
39	ค.ญ.กมลนิตย์ รักการงาน			✓		
40	ค.ญ.เบญญา รัชตานนท์	✓				
41	ค.ญ.ณัชชา เพชรมา		✓			
42	ค.ญ.ศิริณัฐ จรัสโชติคำรงค์ชัย			✓		
43	ค.ญ.มาริษา รุ่งทิวา	✓				
44	ค.ญ. พิชามญช์ พัฒนากุล		✓			
45	ค.ญ.ชนิสรา เขียรถาวรชัย			✓		
46	ค.ญ.พลอยกมล รังมีสกุล			✓		
47	ค.ญ.ฐิติรัตน์ เจริญการงานหนัก	✓				
48	ค.ญ.วิตราญา เข้มงวดมาก			✓		
49	ค.ญ.เฟื่องฟ้า เพียงพอทรัพย์		✓			
50	ค.ญ. สุชาภา รักธำรงค์ธรรม	✓				

ตารางที่ 8 การหาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1. สาระสำคัญ 1.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของ สาระสำคัญกับจุดประสงค์การ เรียนรู้ 1.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของ สาระสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์ 2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของ จุดประสงค์การเรียนรู้กับผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง 2.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของ จุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา 2.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องคล ของจุดประสงค์การเรียนรู้กับ กิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง 3.2 ความเหมาะสมของเนื้อหา กับ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นงาน ปฏิบัติ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
4. กิจกรรม						
4.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5. ประเมินผล						
5.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6. สื่อ						
6.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 การหาค่า IOC แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อสอบข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	+1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
7	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
11	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
14	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
15	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
22	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
23	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
24	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
27	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
30	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 การหาค่า IOC แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ

รวม	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			Σ R	IOC	ความหมาย
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ข้อ หมาย ระดับ วงที่พูด	1. ไม่สามารถพูดอธิบายหรือสื่อความหมายให้เข้าใจได้	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
	2. การสื่อความหมายโดยส่วนใหญ่ไม่ชัดเจน ต้องอาศัยความพยายามในการเข้าใจและไม่ตรงประเด็นกับเรื่องที่พูด	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	3. การสื่อความหมายส่วนใหญ่ชัดเจนและเข้าใจมีบางประเด็นไม่ตรงกับเรื่องที่พูด	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	4. สื่อความหมายค่อนข้างชัดเจนและตรงประเด็นกับเรื่องที่พูด	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	5. สื่อความหมายได้ชัดเจนและตรงประเด็นกับเรื่องที่พูด	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ถาม แล้ว เรพูด	1. พูดช้ามากหรือพูดไม่ได้เลย ไม่มีความมั่นใจในการพูดและสำเนียงการพูดไม่เป็นธรรมชาติ	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
	2. พูดค่อนข้างช้าติดขัดมาก แต่มีความมั่นใจในการพูดน้ำเสียงที่พูดไม่เป็นธรรมชาติไม่มีการเน้นเสียง	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
	3. พูดค่อนข้างช้าติดขัดบ้างในบางครั้งมีความมั่นใจในการพูดน้ำเสียงที่พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติมีการเน้นเสียงสูง-ต่ำบ้าง	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	4. พูดค่อนข้างคล่องแคล่วและมั่นใจในการพูดน้ำเสียงที่พูดเป็นธรรมชาติแม้จะไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาแต่สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องมีเน้นเสียงสูง-ต่ำ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	5. พูดได้คล่องแคล่วค่อนข้างมั่นใจในการพูด น้ำเสียงที่พูดเป็นธรรมชาติใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามีเน้นเสียงสูง-ต่ำ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

กรรม	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			Σ R	IOC	ความหมาย
		คนที่1	คนที่2	คนที่3			
ใช้คำศัพท์ นวน และ โครงสร้างทาง กรรมถูกต้อง เหมาะสมกับ เรื่องที่พูด	ใช้คำศัพท์สำนวน และ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ผิดมาก ทำให้ไม่สามารถสื่อ ความหมายได้	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
	ใช้คำศัพท์สำนวน ในวงจำกัดมากไม่ สอดคล้องกับเรื่องที่พูดทำให้เกือบไม่ สามารถสื่อสารได้ ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องบ่อยครั้ง	+1	+1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	ใช้คำศัพท์สำนวนได้มากพอ มีบางครั้ง เลือกใช้คำผิดแต่สามารถสื่อสารได้ใช้ โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ดีพอใช้	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	ใช้คำศัพท์สำนวนได้มากพอและ ค่อนข้างถูกต้องมีความหมายชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องที่พูดใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ค่อนข้างถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	ใช้คำศัพท์สำนวน และ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้ถูกต้องเหมาะสมตลอดการ พูดทั้งหมด	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายจรูญ จันทาศรี
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 5 พฤษภาคม 2516
ที่อยู่	200 ซอย เทอดไท 59 ถนนเทอดไท แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160
เบอร์โทรศัพท์	085-165-9072, 0-2475-5261
E-mail address	jarulemau@yahoo.com
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนช่างตากุ้งคอนแวนท์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโพธิ์ศรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนพัฒนการราชดำเนิน เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โรงเรียนพัฒนการราชดำเนิน เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2544	ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี (บช.บ.) มหาวิทยาลัยสยาม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2552	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร